Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

SAMTAL MED INDIENS HELIGA OCH VISA

ERVAL & ÖVERSÄTTNING

HELMER SANDE

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

SAMTAL
MED
INDIENS
HELIGA
OCH
VISA

URVAL & ÖVERSÄTTNING
HELMER SANDE

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

DISTRIBUTÖR
Ab BOKSPEDITION Oy
HELSINGFORS

Laakapaino Osakeyhtiö boktryckeri, Borgå 1964.

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

Innehållsförteckning

Inledning 7

Förklaringar 19

Ananda Moji Ma 25

Mästaren i hjärtgrottan 81

Sri Raman Maharshi 99

Sri Yukteswar Giri 171

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

"Detta folk ärar mig med
sina läppar,
men deras hjärtan äro långt
ifrån mig;
och fåfängt dyrka de mig,
eftersom de läror de förkunna
äro människobud."

Matt. 15. 8.

"Med hörande öron skolen I höra
och dock alls intet förstå,
och med seende ögon skolen I se
och dock alls intet förnimma."

Matt. 13. 14.

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

Inledning

De indiska visdomslärorna har i allmänhet i västern betraktats med en viss skepsis och som en kuriositet. Mänsklig tröghet och oviljan att "tänka på nytt" samt omfatta nånting som kan leda till ändring i tänkesätt är den vanliga orsaken härtill. Bland de allvariga kristna människorna finns det även många som fått för sig att det skulle vara överflödigt och rent av orätt att befatta sig med den indiska läran. Den är så "främmande" — vilket naturligtvis allting synes vara för den som inte satt sig in i saken.

Men den indiska läran i någon av dess aspekter bör inte uppfattas som en konkurrerande lära till kristendomen utan som en och samma lära i en annan variant genom vilken man kan få bestående impulser och klarhet. Det finns för övrigt ingen tendens inom hinduismen att söka pressa sin lära på någon annan, vilket säkert bottnar i den helhetssyn som genomsyrar den. Lika dumt som det skulle vara att tala ett enda språk runtom i världen, lika litet är det önskvärt att likrikta det andligas språk. Enhet består i att se och uppfatta enheten under de yttre, naturligt betingade olikheterna, inte i att likrikta allting under en yttre formel. De upplysta vet att de andliga lärorna är grenar på ett enda träd. Det är karakteristiskt att denna fördragsamhet och visdom återfinns i Indien där det andliga livets alla facetter och framkomstvägar står öppna. Det var visst Vivekananda som på en kongress i USA tillfrågad sade: "Jag har inte kommit hit för att göra er till hinduer utan till bättre kristna". (Frihet från fanatism och trångsynthet är inte detsamma som brist på insikt och den som leds av insikten bör inte därför beskyllas för högmod).

Generellt sett har västerlänningen under tidernas lopp allmera börjat rikta sin uppmärksamhet utåt mot den yttre världen och framstegen inom vetenskap och teknologi har fixerat denna utåtvända inställning. Det andliga har blivit en bisak och så småningom nånting overkligt.

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

Vi har olyckligtvis börjat alltmera rucka på sanningen i enlighet med människornas tänke- och handlingssätt fast det borde vara tvärtom. Sanningen — vilket begrepp numera fått en misstänkt klang då vår livsform vill göra frågeställningen att verka alltför kategorisk och patetisk — anses vara subjektiv, vilken emellertid alla begrepp, inbegripet de vetenskapliga är. Vi intresserar oss för det yttre, för "andra," utan att känna oss själva. Varför? Just därför. Även härvidlag borde det vara tvärtom.

I samma mån som förståelsen blivit grundare har materiella betraktelsesätt — levnadsstandard, yttre handling och verksamhet m.m. blivit förhärskande. Samhället som sådant anses vara mänskans ändamål och måttstock fast det är någonting tillfälligt och en bisak. Det är betecknande att man i våra dagar, främst i västern alltmera öppet dyrkar det kroppsliga, samt låter ungdomliga och flyktiga ideal påverka livsföringen och värdesättningen, medan man i östern ännu vördar ålderdomen, visdomen och mänskans sanna mål, den andliga frigörelsen. Tiden och kroppen är fängelset — tidlöshet och okroppslighet är frihet.

Utan att vilja förneka det materiellas betydelse på sitt håll kan det inte bortförklaras att det andliga eländet och okunnigheten därvidlag är det mest grundläggande av allt lidande därför att det andliga är roten till hela vår existens och därför även till det mentala och materiella, både nu och tidigare. Det faktum att det kanske inte verkar uppenbart är bara ett tecken på okunnighetens vittomfattande påverkan.

Man föreställer sig gärna att de stora världsreligionernas lärare varit snälla män som klätt och bespisat de fattiga, botat de sjuka och i största allmänhet uppmanat folk att leva ett ärbart liv i sitt anletes svett. Inte alltid betänker man att även botandet av sjuka och utspisandet av de hungriga gjordes lika mycket som en trons prövosten och ett ackompanjemang till den andliga bot som erbjöds, om personen i fråga kunde och ville ta vara på tillfället. All materiell bot tillhör ju det förbiflytandes domän och tjänar endast tillfälliga behov. Den har i och för sig ingen beröring med det fält som kallas andens, vilket allena tillhör det oföränderligas och slutgiltigas sfär. Budskapet gällde det som är höjt över varje kroppslighet och en väg bort från varje beroende.

1 "Det är Anden som gör levande, kroppen är till intet gagneligt" — Joh. 6. 63.

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

Den moderna inställningen gör gällande att de materiella problemen "först" måste lösas. Orsaken till denna attityd är naturligtvis att man så vant sig vid att anse det materiella som det enda reella att man koncentrerat sitt liv i denna riktning. Vad säger de som vet?" Söken först Guds rike och allting annat skall läggas därtill". Varför? För att världen med dess oförenligheter och bekymmer i en eller annan form alltid kommer att existera. Den som börjar i den materiella ändan kommer aldrig till ett slut utan det ena problemet ger ständigt upphov till nya. Själva oförenligheterna är en skola för att lära oss bl.a. sanningen om livets obeständighet och otillförlitlighet. Det är ingen lösning på problemen att föda kroppar och döda själar. Det bara komplicerar dem.

Vid denna punkt är västerlänningen färdig att anklaga indiern och orientalen i allmänhet för "negativism" i tron att denne svartmålar livet. Men om man med kännedom om livets natur påvisar dess bedrägliga värden beror det på att dessa värden är surrogat och som sådana värdelösa. Indiern säger att allt som är tillfälligt är overkligt. Mänskan söker medvetet eller omedvetet en lycka som är oförgänglig, vilket världen med dess sinnesnjutningar inte kan vara. Om man söker det som är äkta måste man avvisa det oäkta och hållbara. De värden man förnekar är således bedrägliga och står i vägen för den verkliga lyckan och förfalskar uppfattningen av det sanna och fullvärdiga. Är detta negativism?

Påvisandet av livets efemära värden återfinns i alla läror men oviljan att se hur sakerna står lägger hinder i vägen för klarheten. Njutningsfilosofin är ett hinder. Om vi t. ex. måste äta för att leva är det inte detsamma som att leva för att äta — dvs. för själva njutningens skull. I och med att sinnesnjutningen blir upphöjd till självändamål är vi ute på fel mark. Bekvämligheten som livsideal är ingenting annat än "levnadsstandard" och går även under andra uppmuntrande och "livsbejakande" benämningar. Detta bejakande av sinnesnjutningen binder mänskan och eftersom njutningen alltid alternerar med sin duala motsats (lidandet) leder det hela mot förlängt lidande i stället för frihet. Oviljan att erkänna livets natur är den första orsaken till det onda och därför upphovet till lidandet, säger de visa.

Den indiska visdomens kanske största styrka, utom att den

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

inte är en produkt av spekulation utan ett sant förverkligande, är dess mångsidighet. Problemen belyses från olika sidor och utgångspunkter utan att några dogmer står hindrande i vägen, vilket inte betyder att systematik saknas. Varje mentalitet har sin väg. Det är väl just denna mångsidighet och frihet som förvirrat mången västerlänning som är van att betrakta sakerna från en enda fixerad synpunkt och vilken sedan haft till följd hävdandet av kristendomen som den överlägsna läran. Det visar att lärans universella idé missuppfattats. Om en människa påstår sig ha det bästa vattnet i egen brunn utan att ha kännedom om andra brunnars vatten är det tydligen fråga om åsikter och inte vetande och det hela har grundats på blindhet i stället för på klarsyn. Naturligtvis kan ingen fordra att alla måste känna till allting som existerar. Känner man bara sitt eget i grunden är kunskapen om allting annat uppnådd. Men någonting måste vara på sned om de som själva inte kan tolka sin läras punkter trots sin villrådighet klamrar sig fast vid vanföreställningarna. Den ensidiga förståelsen för den egna läran har som följd att förståelsen även för andra läror lider brist på ljus.

I detta sammanhang bör vi ännu påminna om att Jesus lära var österländsk liksom han själv var österlänning och att substansen och idén är densamma i alla läror. Den kristna sanningen är självklar bland Indiens vise vilka närmat sig sanningen inifrån genom sin läras universella kvalitet. Men hos oss skall man länge få söka någon som har slutgiltig *erfarenhet* av de verkligheter som framställs symboliskt även i våra skrifter.

Om någon till äventyrs själv frågat och kunnat glädjas åt svaren till vissa väsentliga principer skall han inte undgå att förvånas över vanetänkandets fasta grepp även över dem som själv sysslar med samma frågor. Det är svårt att fatta hur allvar och brist på vilja att genomtränga problemen kan existera samtidigt. Upprätthållandet av de konventionella begreppen är huvudsaken. Det allmängods som går under namn av tolkningar och vilka är resultatet av "att tänka som alla andra tänker, vilket är det samma som att inte tänka alls" är blind och bekväm auktoritetstro. Man skall snart märka att det även finns ett slags demokratiskt önsketänkande som avvisar varje problemlösning enligt principen "då vi inte vet (läs vill veta) vet ni inte heller." Ändå skulle de

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

som förskansat sig bakom vane- och masstänkandet själva profitera hundrafalt genom en oräddare och ärligare attityd. Inte heller gäller det här friheten att själv få söka svaren på frågorna ty den som söker sätter inte villkor för var han skall finna.

En underlägsen människa lär sig av intet och ingen
En medelmåttig lär sig endast av egen erfarenhet
Men en klok man lär sig både av egen och andras erfarenhet.

Det är inte den kristna lärans fel att man i västern i allmänhet fått ensidiga och t.o.m. helt förvrängda idéer om vissa centrala problem. De som ropar på nya läror som "kan tillfredsställa den moderna människan" betänker inte att det kanske är den moderna människan med sina konstlade behov, sin anspråksfullhet, verksamhetsmani och onatur som borde rätta sig efter de läror hon kallar för gamla. Då skall hon finna att de ständigt är nya och orsaken till hennes fordran varit hennes ovilja att se.

Det är en sak. Men en helt annan sak är, att det för en tänkande människa finns problem vilka pockar på klarhet. Långt ifrån att man skulle fordra att alla dessa problem skall placeras på diskussionsklubbens bord för att stötas och blötas bland allas personliga "tycken" kan man ändå beklaga den brist på förståelse och det kompakta mörker som vilar över dyliga frågor av allmängiltig natur, vilka trots allt har stor betydelse för vårt tänkande, kännande och handlande. För den vanliga människan kan många av dessa frågor verka oviktiga och främmande för det vanliga livet, men för den som vill tränga in i problemen utan att låta sig hindras av vad man anser och inte låter det dagliga livets struntviktiga göromål locka en bort från de djupare spörsmålen är dessa frågor av betydelse. Vi kan nämna några exempel. Doktrinen om återfödelsen (vilken förbjöds vid det andra kyrkomötet i Konstantinopel 553) och lagen om *Karma* (effekten av handlingar gjorde i tidigare liv). Har Gud bara en Son[1] som av nåd tagit på sig alla de kristnas synder medan alla andra är dömda till den eviga fördömelsen? Och vad betyder f.ö. den 'eviga' fördömelsen?[2] Den uppmärksamma kan inte undgå att höra de självbelåtna suckar som uppstiger från den kristnas bröst då han säger "Guds

1 Se sista kap. om de sju Lokas.
2 Se sidan 30.

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

ende Son". Man själv är ändå på den rätta sidan från början — hur det nu kommer sig?

Som vi skall se räcker det inte med tankeverksamhet för att fatta innebörden i de stora broblemen. Men många bibeltolkningar nuförtiden är bevisligen felaktiga i väsentliga punkter och tillgängliga för en viss logik och inte minst erfarenhet.

Det är klart att livssammanhangen får ett alldeles annat perspektiv om man vet att den vanliga människan återföds tills hon blivit fri begären. Det förklarar olikheten mänskor emellan i fråga om begåvning, utveckling och öde, vilket kan verka så orättvist, att man börjar betvivla allmaktens förmåga eller existens. *Karma* klargör varför det som från mänsklig synpunkt ser ut att vara orättvisor, från absolut synpukt är rättvisa, eftersom var och en får skörda vad han sått och sålunda har de bästa möjligheter att växa och rätta felen genom "bakläxor". Lidandets positiva sida är härmed antydd. Det betyder inte att man behöver sitta med händerna i kors, men attityden blir en helt annan. Vi ser också att *karmas* lag visar hur var och en s.a.s. är sin egen lyckas smed, alltså raka motsatsen till den fatalism man beskyller orientalen för. Vi föreställer oss ofta att lösningen på broblemen måste vara någon storslagen kollektiv plan som med ett enda mäktigt slag skall göra människorna lyckliga, säkra freden osv.[1] allt ambitioner vilka bottnar i okunnighet om *karmas* princip och livets natur. Det är antligen orsaken till likgiltigheten i öster (vi talar inte om politiska system) för en del av den beskäftiga aktiviteten i västern ifråga om det yttre välståndet — vilket senare anses ge människan "tid och möjligheter" att utveckla sig andligen — och gjort att man ytterligare fjärmat sig från dessa värden. Höjdpunkten i detta resonemang nås då en präst i utlandet, sysselsatt med en lånekampanj för byggandet av moderna lägenheter för indianerna, på tal om deras levnadsstandard förklarat att "det är svårt att vara kristen i en lerhydda". Kan man inte själv frångå sina fordningar vill man inte heller att andra skall göra det. Man frågar hur det förhöll sig på Jesus tid och om han beklagat sig över bostadsstandarden och dess inverkan på tron? Vi kan inte heller låta bli att nämna ett fall där en skribent i en andlig tidskrift påstår att Kristus inte

1 Vi hänvisar till sid 32, 33 och 35.

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

vill ha nånting att göra med andra än de vilka närmar sig honom genom kyrkans organiserade institution. Här görs Kristus till en byråkratins stormästare som låter alla oreglementsenliga ansökningar åka direkt i papperskorgen!

Dyliga hörnstenar i det andligt-filosofiska tänkandet och kännandet lider ofta brist på ljus även då det gäller de allvarliga mänskorna. Detta slags abstrakta tänkande vilket inte enbart är baserat på empiriska fakta men ändå har sin djupa logik intresserar oss numera mycket mindre. I dylika väsentliga stycken är västerlandet med all sin folkbildning (och delvis just därför) synnerligen underutvecklat i jämförelse med den obildade indiern som varken kan läsa eller skriva och undgått det närsynta fack-vetande vilket stuvas i oss och gör oss mera högmodiga och blinda. Förmågan att söka det genuina vetandet innifrån och förmågan att själva upptäcka det förlamas genom att bildningens verkliga mål, som endast bör vara att känna sitt sanna väsen, förvrängts. En rastlös verksamhet har trätt i stället, ett dyrkande av det föränderliga som uppkommit för att döva samvetet. Även det sociala arbetet är ett självändamål och ett surrogat avsett att undertrycka och ersätta kravet på djupare egen insikt och förverkligande.

Eftersom filosofin inte ursprungligen varit och heller kan vara skild från andra områden räcker det inte bara med skrivbordsfilosofi och antaganden. Den som tror att tron bara är tycken — och när man dör får man se — misstar sig. Tron är en vetskap fast dess bevis är av inre slag, öppna för dem som gör sig besväret att vidga sitt medvetande. Den som forskar en smula skall även finna vad alla yogis och upplysta kungör om det vanliga tänkandet och medvetandet — nämligen att det är byggt på lösan grund och till största delen är resultatet av forna handlingar, tankevanor och begär vilka bildat *samskaras* (som i sin tur påverkar ens nuvarande uppfattningsförmåga och vilja) samt även är beroende av omgivningens ständiga magnetism. I de flesta fall är det begären och önsketänkandet som gör att vi tror någonting vara rätt eller sant. Hela den såkallade objektiva världen är i själva verket uppbyggd av våra begrepp. I den mån individen kan vända sin uppmärksamhet *inåt* och uppnå den grund ur vilken begreppen uppstår — vilket sker medelst de olika yogalinjerna, vars skiljaktlighet beror på olikhet i temperament, läggning och

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

begåvning — närmar han sig och uppnår detta Rena Medvetande, Gud, Självet, vilket är urgrunden till vår existens. Eftersom själva världen till sin natur är ett "sinnestillstånd" kan den till sin väsentliga natur inte förbättras även om dess yttre manifestation undergår ständiga variationer. Endast när de mentala vågorna bragts till stillhet genomtränger det alltid-närvarande Självet (Gud) ens varelse medvetet och mänskan börjar uppleva sin sanna odödliga ande. Detta är vad alla mästare har lärt och lär. Arbete och handling och intellekt kan endast vara ett medel, men målet är fritt från varje handling, tanke eller kroppslighet. Vetenskapen, psykologin etc. har sitt upphov i Självet och kan därför inte förklara eller nå de andliga verkligheterna. Det som är en produkt av något kan inte omfatta det som förorsakat detsamma. Yoga har heller ingenting med katalepsi eller hypnos att göra utan är fullt medvetande till skillnad från världslighetens masshypnos, *(Maya)*.

De vilka uppnått den högsta verkligheten eller det högsta medvetandet (Gud, Självet, Atman, Brahman etc.) är själva de bästa bevisen för vad de talar om och de som *vet* vad de talar om. Även i dessa dagar kan man återfinna dem i östern. Ty de som föreställt sig att det endast existerat en Kristus eller en Budda har skapat sig en fullständigt provinsiell bild av saken. Utan att vilja frånkänna mången kristen allehanda dygder även nuförtiden måste en jämförelse mellan dem och de vilka helt förverkligat det högsta målet och för vilka "döden dött" bli ensidig. De senare har helt uppgått i Gudomen redan i detta liv. Det är även orsaken till att svaret på frågan varför man kanske söker sig till Indiens läror blir att man söker där läran bibehållit sin ursprungliga äkthet och fullhet.

Indiens visa lär att handlingens resultat är beroende av medlen och attityden och att människan har rätt till handlingen men inte till dess frukt. Det torde betyda att handlingens resultat strängt taget inte är ens egen förtjänst och att handlingen därför skall ses som ett medel att rena sinnet och koncentrera det i allmakten. Ordet "tjänande" används i stället för "hjälpa" vilket ju antyder skillnaden i attityd. Den verkligt rena handlingen utförs således för att lära människan osjälviskhet och inte för att bygga upp en värld av "trygghet" som ändå ingen trygghet är. Allt detthär betyder bla.a. att det speciellt i västern finns en tendens att

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

överskatta den yttre handlingens resultat och betydelse, samt den egna handlingens resultat i synnerhet. Det betyder även att vi i andliga ting knappast någonting har att lära östern medan östern å sin sida har oändligt mycket att lära oss.

Det har förekommit en del böcker om Indien vilkas författare, utgående från de fördomar och snäva begrepp vilka anses vara normgivande, beskyllt Indiens andliga liv för att vara "förstelnat" etc. (vilket föstås betyder att man inte där ännu gjort samma eftergifter för det materialistiska tänkesättet som här) och i vilka man dömer efter de anspråkslösa förhållandena där. Man tycks inte fatta att *frihet från anspråk är en tillgång* och blottar därmed en självgod uppkomlingsmentalitet vilken ödelagt så mycket kultur. Författarna till dylika böcker har aldrig gjort sig mödan av ett allvarligt studium — vilket inte heller är möjligt om man närmar sig problemen med de "sociala" brillorna på näsan. Att uttala och formulera de moderna vidskepelser man önskar hysa om denna kultur — för att den trotsar ens eget levnadssätt — kan vara njutbart för fåfängan men tillfredställer inte sanningsbehovet. Å andra sidan förekommer det förstås missförhållanden, fanatism och lidande i Indien men sådant finns överallt. Här, mitt i bokflodernas och bildningens mitt förekommer sånt tyvärr bland dem som borde vara befriade från det.

Ett hinder för att ta befattning med problemen är den tankeställning som går ut på att en idés eller ett systems värde skulle stå i beroende till mängden av dem som anammar idén ifråga. Detta blott alltför vanliga resonemang förvisar mänskan som individ till ett nummer vars främsta uppgift är att fylla en statistikens Molok. Om man t.ex. påstår att yogasystemen "inte är tillämplig i större skala och därför inte av betydelse för mänskligheten som helhet" innebär det att systemets värde skulle avgöras av dem som ingenting vet om detsamma då de inte prövat det! "I den individuella fullkomligheten (fortsätter författaren) ser de lösningen också på samhällsproblemen . . . Indien är sen gammalt alltför överväldigande som praktiskt problem, därför har indiern vant sig att fly till andliga lösningar... Däri är det lätt att urskilja en perverterad maktsträvan. Ett självförhärligande flyttat utom räckhåll för den normala tillvaron." (Artur Lundkvist i 'Indiabrand', Tidens bokklubb).

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

Enligt ovanstående logik borde alla eller majoriteten följa systemet — i annat fall är det inte av betydelse. Behovet att ändra världen enligt sina egna begränsade önskningar stämmer illa med olikheterna i den mänskliga naturen, både fysiskt, mentalt och till karaktären. Det finns alltid många ointresserade — bl.a. hr. Lundkvist i ovanstående fall — och denna orsak till icke-tillämpningen i stor skala är ett faktum som hör till den universella ordningen. Den som läst boken har lätt att se vad författaren menar med "den normala tillvaron" och hur han vant sig att fly till den.

"Somliga får sin mat på morgonen, andra på dagen och några på kvällen" heter det, sagt med tanke på olika tidpunkterna ifråga om individens upplysning. I själva verket är helheten inte individernas summa utan individen själv är helheten såtillvida att hon är den som allting utgår ifrån. Den s.k. individen är den enda som föds och dör, känner, lider gläds, fattar och inte fattar, och den enda som undfår upplysningen — dvs. frigörs. Individen är därför utgångspunkten. Att det ur den högsta synpunkten inte existerar någon individ är en annan sak som inte har med det totalitära betraktelsesättet att göra. Det förverkligas endast på det andliga planet medan olikheter existerar på alla andra existensplan. Självständigt strävande kan sålunda inte vara "självförhärligande". Det ligger i sakens natur att det äkta och sanna alltid är i minoritet. Sanningen är vad den är och sedan får var och en söka sig till den eller låta bli.

Vi återgår till de upplysta. Omkring några av dem samlas sökande från alla jordens hörn och av alla trosbekännelser vilket visar det universella i deras kraft. Och sökandet gäller ingalunda intellektuella tankepuzzel för sin egen skull.

Den förverkligade *Jnanin* (den vise) eller *Yogin* som redan i denna kropp uppnått det Fullständiga Medvetandet — kalla det Gud, Brahman, Självet, Atman, Siva, Krishna, etc. — lever ett liv som ibland inte till det yttre skiljer sig från många andras, men som dock är totalt olika emedan han inte äger egot eller sinnet med dess begär och felaktiga identifikationer, och därför frigjort sig från alla jordiska band. För den uppmärksamma antyder han att var och en ser i enlighet med sitt

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

eget tillstånd. Den vanliga människan ser honom som en kropp emedan hon ser sig själv som en kropp. Uppnående andligt seende existerar det inga individer eller någon kroppslighet mera. Allt är en Ande.

Ibland kan mästaren visa vissa "övernaturliga" drag av någon orsak, t.ex. för att nära tron. Det som vi trott vara sagor och myter visar sig vara full verklighet. Läsaren måste utgå från att det i mycket existerar saker och ting som det moderna västerlandet inte erkänner. Den trånga vetenskapligt-humanististiska inställning som är förhärskande har utarmat oss visavi uppfattandet av vissa sanningar som alltid varit kända inom de gamla kulturerna. Man måste även lära sig skilja på 'tycken' och vetande. Mästarna har gått skolan ut och därför är deras ord inte baserat på dualistiska antaganden och föreställningar.

Här skall man finna både intellekt och känsla som vida övergår vad man finner på våra breddgrader, en logik som är så subtil — utan att vara lärd — att den först verkar naiv för våra förgrovade sinnen, men som verkar i det fördolda. Man skall fatta att bortom det relativa finns ett stadium som är ovanför det dualistiska och dödliga men som kan uppnås och förverkligas. Inga dogmer lägger munlås på någon och doktrinerna tjänar framkomlighetens sak. En fel ställd eller meningslös fråga blir svängd på rätt köl och sist och slutligen är det den frågandes attityd som avgör svarets utgångspunkt. Från dessa mästare utgår ännu i dag sanna och mäktiga impulser utan vilken religionen blir ett narrspel och en tom institutionalism. Deras ord och gärning endast förtydligar den kristna sanningen, vilken, är det kanske skäl att påminna om, ofta kan se annorlunda ut än vi från början föreställt oss.

"Då floden tömt sig i havet upphör den att vara flod, allt är endast hav" säger ett välkänt indiskt ordspråk. Några av dem vilka själv blivit ett med havet kommer till tals på dessa sidor.

H. S.

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

Förklaringar

Denna kollektion har sammanställts ur delar av olika verk,[1] ibland i något förkortad form.

Det mera ålderdomliga uttryckssättet har bibehållits liksom ett mera direkt sätt att översätta vissa ord vilket möjligen stöter formalisten som anser att "det inte heter så". Emellertid går det inte att följa vanans riktlinjer, i synnerhet som ämnet bör få oss att tänka på nytt. Då varken tankarna eller begreppen i det filosofiska sammanhanget är vad man är van vid kan man inte vänta sig att orden som står för dessa begrepp alltid kan tillfredsställa rutinens likgiltiga krav. Det ligger i sakens natur att man måste vidga sin förståelse både ifråga om ordens och tankarnas uttrycksvärden. Likaväl som idéerna får olika värde beroende på resonemangets nivå och utgångspunkt är orden inte heller helt fixerade utan flexibla till sin innebörd och skala.

Dessutom tillkommer att det "plan" där orden yttras inte är detsamma som den människans vardagliga sinnestillstånd — varav följer att språket får en annan, patetisk rytm, främmande för vardagslivets strömlinjeformade uttryckssätt. Språket skulle förlora mycket på att tvingas in i modernt språkbruk vilket lockar en att halka förbi begreppen med minsta möjliga besvär — och minsta möjliga besinning.

Ibland kan det synas som om de olika mästarenas svar på liknande frågor eller samma mästares svar vid olika tillfällen är varandra motsägande. Vi måste uppmärksamgöra läsaren på att

1 Kap. om Ananda Moji Ma ur "Anada Varta" och "Mother as seen by her devotees", kap. om Sri Raman Maharshi ur "Talks with Sri Raman Maharshi", "Truth revealed" samt "Who am I?" vilka ingår i "The Collected Works of Ramana Maharshi" redigerad av Arthur Osbourne och utgiven av Hutchinson, London. Kap. om Mästaren i hjärtgrottan som är anonym är ur "Kalyana Kalpataru" och kap. ur "The Holy Science" är skriven av Sri Yukteswar Giri. Ananda Moji Ma torde vara den enda av dessa mästare som lever kvar i kroppen när detta skrives.

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

en sak kan förklaras på många sätt, t.ex. beroende på den frågandes egen attityd eller beroende på mästarens ifråga eget sätt att beskriva saken enligt resp. linjer, *Jnana* (visdomens aspekt), *Bhakti* (känslans), *Yoga,* osv., men att svaren till sin inre substans ändå överensstämmer. Det kan hända att en *Jnani* svarar enligt *Bhaktis* synvinkel då den frågande är en *bhakta* och enligt *Jnanas* vokabulär då det gäller en som bättre uppfattar denna linje. Olika grad av uppfattningsförmåga hos den frågande, samt många andra omständigheter spelar därvidlag in. Frågor och svar kan även hänföra sig till olika medvetandeplan, det kroppsliga, mentala och det andliga, det exoteriska och det esoteriska.

Begrepp som *Karma, Bhakti, Yoga, Jnana,* osv. har naturligtvis både en allmän och en speciell betydelse. *Karma* betyder resultatet av forna handlingar, speciellt från tidigare liv = ödet, men även handlingen som sådan. *Karma-Yoga* betyder arbetets, handlingens väg. *Bhakti-Yoga är* känslans, kärlekens väg, *Yoga* som sådan betecknar antingen någon form av andlig disciplin i allmänhet eller sinneskontrollens väg *(Raja-Yoga). Yoga* betyder även resultatet-föreningen (med Gud). *Jnana* betyder visdom, uppnåendet likaväl som vägen. Orden Karma, Bhakti, Jnana används ofta utan *Yoga*-tillägget, vanligen då för att särskilja de olika vägarna.

Ingen handling eller tankeverksamhet i sig själv kan föra oss framåt, tvärtom bör man även i mental bemärkelse "vända om". *Karma-Yogin* vars varelse är fästad främst i handling skall genom att lära sig osjälvisk handling komma till klarhet — vilket innebär att hon förlorar sitt ego. *Raja-yogin* lär sig medelst kontroll av *pranan* (livskraften) och sinnena att uppgå i *Atman, Bhaktan* förädlar och förstärker känslan samt riktar den mot Gud tills han uppgår i målet för hans dyrkan och *Jnanin* uppnår samma mål medelst urskiljning, själv-forskning och visdom. Allas mål är det samma och även vägarna är det delvis. Att målet till slut återfinns i människans innersta Själv (ej samma som egot) bevisas av följande kända men sällan citerade yttrande: "Guds rike är ej här, ej heller där utan inuti eder."

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

Benämningarna *Självet, Brahman, Siva, Kali, Krishna, Atman* etc. betyder samma sak — Gudomen — ibland med form eller attribut, ibland utan, — helt och hållet beroende på den dyrkandes mentalitet och mognad. Man måste minnas att alla de olika former som går under namn av skilda gudar betacknar Gud i någon hel-eller del-aspekt. De olika naturkrafterna är även en manifestation av Gud — eftersom själva defitionen på Gud är "allestädes närvarande", "allsmäktig" osv. Således är *Brahma* (ej samma som *Brahman) Gud* såsom den skapande kraften, *Vishnu,* upprätthållaren, och *Siva,* (i denna begränsande betydelse) förstöraren. Eftersom människan har ytterst svårt att koncentrera sig på något hon inte kan konkretisera på något sätt — hela hennes livsbegrepp är ju fästad i formernas värld — väljer var och en den form eller det begrepp som tilltalar honom i och för sin disciplin *(sadhana).* Även dyrkandet eller sökandet utan form förekommer. Man dyrkar således Gud *uti* någon form. De vidskepelser man hos oss hyser om innebörden av dessa saker skulle vara värt att förskringra, vilket vore lätt ifall det inte gällde *oviljan* att verkligen veta. Men dyrkandet av penningen, vetenskapen, utveclingen (levnadsstandarden) vilka är verkliga avgudar, sätter hinder i vägen för själva viljan att fatta att de "avgudar" man talar om är missuppfattningar skapade av vår egen trångsynthet.

Siva, (Shiva): En aspekt av de Oändliga Trancendentala Anden som existerar i förhållande till sin "gemål" *Kali (Parvati)* — Naturens ändliga värld. (Jfr. Krishna-Radha).

Kali: Gud i sin aspekt av Naturen — Den Kosmiska Modern. Avbildad med fyra armar. En av de gudomliga armarna symboliserar skapelsens kraft, den andra armen upprätthållandets (bevarandets) universella princip, den tredje upplösandets (förstörandets) renande kraft. Den fjärde armen är utsträckt till ett tecken på välsignelse och frälsning.

Kali avbildas ofta stående på *Siva* som ligger utsträckt till synes "avsvimmad" — dvs. är bortom den skapade, ändliga naturen och världen. Kali är beprydd med en krans av avhuggna människohuvuden och svänger ett krokigt svärd med vilken hon huggit av huvudena, vilket torde symbolisera det faktiska och fruktansvärda i *Samsara,* världslighetens tillstånd av lidande, död och återfödelse. Den som däremot tar sin tillflykt till och närmar sig

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

henne (och därigenom *Siva)* visar hon den välsignande handens tröst och slutligen befrielsen.[1]

Avidya: Okunnigheten, vilken är orsaken till oförmågan att se Verkligheten.

Maya: Illusionen vilken åstadkommer dualism. Maya har två aspekt: *Avidyamaya* och *Vidyamaya.* Den första är okunnighetens M. bestående av vrede, lust, begär etc. vilken snärjer människan i världigshet. Vidyamaya eller vetandets M. består av godhet, renhet, osjälviskhet, sanningslängtan osv. och leder till frälsning. Båda hör till den relativa världen.

Maya är den villförande kraft som är immanent uti skapelsens struktur, — genom vilket det ENA uppträder som mångfald. *Maya* är relativitetens, inversionens, motsatsens, dualismens princip (Satan) — "utmätaren", den magiska skapelsens kraft genom vilken begränsningar och olikheter är till synes närvarande i det omätbara obegränsade, oskiljbara. *Maya* är Moder Natur Själv. I Guds spel och plan *(Lila)* är *Mayas* (Satans) funktion att leda människan bort från Ande till materien och från Verkligheten till overklighet. "Djävulen syndade från begynnelsen". Kristusmedvetandets manifestation uti människan bryter djävulens verk — illusionen. *Maya* är naturens slöja av tillfällighet som var och en själv måste lyfta för att bakom den kunna se Skaparen, Det Oföränderliga, Oberörda — den Eviga Verkligheten.

Nirguna: utan attribut

Saguna: med attribut

Avatara: Inkarnation av Gud. *Krishna* räknas som en *avatara.*

Tattwas: De tjugofyra kosmiska principerna; De fem elementen i sina subtila former (jord, vatten, eld, luft, eter), ego

1 Som ett icke ovanligt exempel på vilka vanföreställningar man, främst i norden hyser om de indiska gudomligheterna citerar vi vad Artur Lundkvist anser om Kali. "Kali är symbolen för den rasande modern och den hämmande makan. Hon framställs dansande på liket av sin make... Uttrycker hon enbart en blodtörstens blinda raseri? Nej, man spårar i Kali också en symbol för en desperat förtvivlan, för livets uppror mot förtrycket. Man anar att hon har något med de indiska kvinnornas underkuvande att göra... de störtade modersgudinnornas hämnerska, de förslavade mödrarnas inkarnerade vrede och upprorsbegär. Med rysning förnimmer man de missbrukade kvinnokraftens vulkanutbrott i Indien". Denna smakbit ur "Indiabrand", avslöjande upphovsmannens sociala tvångstankar, visar hur oviljan att överhuvudtaget fatta vad det är fråga om går hand i hand med omdömet. Lundkvist talar om Indiens grymma gudinnor, verklighetsförfalskning m.m. Dock kan man ju inte förneka livets och dödens 'grymhet' på det kroppsliga medvetandeplanet. Skådandet av denna världens natur är därför inte förfalskning utan tvärtom är det förfalskning att låtsas bortse från den. Boken är fylld av dylika förvrängningar — en fixering i njutningsfilosofi, sexualitet och materialism. — Övers. anm.

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

eller jag-medvetandet, buddhi, den urskiljande förmågan, Avyakta, det omanifesterade (i vilket de tre gunas existerar i odifferentierat stadium), de fem handlingsorganen (händer, fötter, talorgan, fortplantningsorgan, avföringsorgan), de fem känslo-organen (ögon, öron, näsa tunga, skinn), manas-sinnet, de fem sinnesobjekten (ljud, känsla, form, smak, doft). De hör alla till Prakriti eller naturen och är olika Purusha-medvetandet.

Vasanas, Samskaras: Sinnes-tendenser nedärvda från tidigare liv.

Mukti: Frihet från världens slaveri, vilket är religionens (och människans) högsta mål.

Jivanmukta: "En fri själ" — en som är frälst från *Maya* ännu levande uti kroppen.

Moksha: Frigörelse.

Tre Gunas: Naturens tre attribut: *Tamas, Rajas, Sattwa. Tamas* = tröghet (okunnighet), *Rajas* = aktivitet (kamp), *Sattwa* = ljus (visdom, ro). Gud är bortom Gunas och tanke.

Prana: Livskraften i vid bemärkelse. Pranan finns överallt. Den som övar *pranayama* "destillerar" pranan genom andningsövningar.

Dhyana: Meditation.

Samsara: Världscykeln av födelse och död.

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

ANANDA MOJI MA

"Den lyckogenomträngda modern"

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

Ananda Moji Ma

"På vilket sätt man än begär att uppleva Gud söker alla Honom och Honom allena. Olikheter finns endast på vägen. Han är den enda som bör bli funnen, Han den enda som skall bli känd. Att känna eller finna Honom betyder att känna sitt eget Själv, att känna eller finna sitt Själv betyder att känna Honom. Han kan bli åkallad varifrån som helst och under vilka omständigheter som helst ty Han är överallt, genomträngande allt. Man bör ständigt bedja om vetskap om honom, för förverkligandet av Honom.

Att umgås med pilgrimer på vägen till Själv-förverkligandet betyder att öppna sig själv för gott omdöme, till rätt urskiljning. Men att ta den orätta vägen leder till distraktion och rastlöshet."

"I den mån man blir främmande för sinnenas värld närmar man sig Gud."

"Liksom mörker försvinner vid soluppgången kommer en tidpunkt av Ljus. När fullständig Vetskap uppgår ser man: 'Jag har fört alltid och alltid varit DET som ÄR.' När det hela har upplevats fattar man att man aldrig varit ovetande. När förekommer skapelse, upprätthållande, upplösning? Frågan om uppdelning existerar inte längre."

"Gud uppnås inte genom sökarens egen ansträngning. Han är Själv-upplyst och inte beroende av någon handling. Emellertid har slöjan blivit förorsakad genom ens egen handling och genom den egna handlingen blir den tillintetgjord. Sedan kommer Det Ena som är evigt, rent, fullt upplyst och fritt att stråla fram. Endast det som är möjligt att avlägsna, avlägsnas, hur är det möjligt att avlägsna det som inte kan avlägsnas med något medel? När ditt liv är fästat i handling, antingen i världens eller i tankens domän erfar du relativ lycka, ty sinnet domän är i själva

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

verket villfarelsens kungarike. Där kan verklig lycka som inte är beroende av någonting inte existera.

För att bli befriad från denna brist måste du ta till *salhana* (andlig disciplin-yoga) och sedan kommer den Dyrkade *(Ishta)* att bli uppenbarad genom Guruns kraft. Där ingenting ovälkommet kan existera, med andra ord där intet behov och ingen sorg finns — detta är i sanning ens *Ishta.* Försök att bränna vad som kan brännas genom kunskap *(Jnana)* och smälta vad som kan smältas genom tro och känsla *(Bhakti)* — då kommer den dyrkade att bli uppenbarad. Urskiljningens väg leder till uppnående av Kunskapens väsen och kärlekens väg till uppenbarelsen av Kärlekens väsen. Sannerligen, båda är ett — genom Bhakti uppnås ett tillstånd där den dyrkade ses överallt och i allting och genom urskiljning uppnås Det Ena —*Brahman,* utan något annat. Båda är i själva verket ett och detsamma. Oberoende av vilken metod att närma sig man använder kommer man att uppnå Det Ena Målet.

I naturen finns det gradvis utveckling, men det Ena i vilket det varken existerar grader eller plan ligger bortom naturen. Här är Rent Medvetande uppnått och även om det hela är taget från det hela återstår ändå det hela orört."

"HAN allena existerar i form av natur lika väl som i övernatur. Genom att vidhålla den andliga övningen kommer jaget *(aham)* att transformeras till 'Jag är DET', eller i fråga om dem som närmar sig längs känslans linje kommer den egensinniga tjänaren att förvandlas till Herrens eviga tjänare.

"Uti det förbiflytandes domän kan det inte existera frid — oberoende av den stora variationen i fråga om njutningens objekt — ty ingen av dem förblir. Känslan av brist upphör aldrig förrän Det Eviga har uppnåtts. Handlingar som är uttryck för egot leder endast till större förvirring, men genom att företa sig *sadhana* kommer Självet att uppnås.

"Bliv inte farande på vägen till döden, bliv en pilgrim på vägen till Själv-förverkligandet. Ett liv betungat av begär för sinnesföremålen är dödens väg. Så länge som längtan och begär finns kvar är man tvungen att ta en 'returbiljet', m.a.o. man

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

kommer att bli pånyttfödd för att erfara njutning och smärta om och om igen."

"Sinnet irrar hit och dit utan att finna ro. Det flyger hit och dit som ett litet barn. När 'här,' 'där' och 'överallt' blir Det Ena — endast då blir det slut på dess vandring. Sinnet vänder sig hit och dit sökande näring utan att vara i stånd att finna sådan. Om sinnet får den rätta näringen kommer det att hållas på sitt ställe — om du ger det ett sådant fullkomligt mål kommer det att vara tillfreds — ett fullkomligt barn vilande i sin moders armar. Vare sig du säger vilande vid sin moder eller i Självet — vid vilket namn du än kallar det — är de odelbara fastän skilda och skilda fastän odelbara."

"Förnekandets väg finns och bejakandets väg finns."

"Då man diskuterar olika trosformer och vägar måste man minnas att det endast är medan man är på väg som man talar om olika vägar.

Ma berättade:

"En gång måste jag resa med kärra, den var överfull och jag satt i en kvinnas famn. Min Kheyal (inspiration) sade mig att min kropp skulle vara för tung för henne, därför blev denna kropp (hon) lättare än ett löv. När den efteråt kom ut ur vagnen och ned på marken återtog den sin forna vikt. Det var Yoga Kriya (en yogisk process). En annan sak är följande: När en drake flyger i luften blir den i jämvikt så att den balanserar i luften. Likaså finns det ett tillstånd av balans i vilken rytmen av ens andning är sådan att sex månader blir lika med sex timmar. Vid den tidpunkt då denna kropp levde på en sån futtig diet som (tidigare omtalats) tre riskorn två gånger om dagen eller en munfull, var dess hälsa god. Den (kroppen) kunde vandra i timmar och klättra utan att bli andfådd. Då man går uppför branta backar brukar man bli andfådd men då kände denna kropp ingen trötthet eller svaghet. Om dess *Kheyala* hade kommit skulle denna kropp ha blivit i det tillståndet för år eller för en hel tidsålder. Men detta är bara ett tillstånd, nämligen ett stadium av Yoga. Då denna kropp emellertid inte handlar på grund av personlig vilja[1] utan allting händer spontant, uppför den sig nu som andra

1 Emedan det inte finns något ego — övers. anm.

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

mänskliga varelser — den får magknip, ont i foten och så vidare — allt är det samma."

Ma tog sin aftonpromenad på terassen i Benares ashram vid Ganges medan ett led av människor stod på ena sidan. En anhängare bugade sig till marken. Hon märkte det inte då hon vänt sig bort." Plötsligt steg hon baklänges med sin fot rakt på min rygg. För en sekund upphörde min hjärna att arbeta, sedan strömmade tankarna. Vad var det? Ma hade nästan fallit, och gått över mig och ändå hade jag inte känt någon smärta. Ingen vikt, intet tryck, det kändes som en hand lätt skulle ha rört vid min rygg. Hur var det möjligt? Jag stod upp så fort jag kunde! 'Tar det mycket ont? frågade Mataji. 'Nej inte alls. Så lätt Ni är'. Jag kunde knappt tala av häpnad. 'Mycket lätt,' skrattade Ma och gick sin väg. 'Lätt som en blomma' sade en gammal sannyasi (munk) som hade åsett händelsen."

(En swami berättar)

"Tidigt på morgonen klockan tre celebrerades Moderns födelsedag. Hon sov eller såg ut att sova på en kappa och anhängarena offrade sina böner. Modern verkade som om hon just föddes i det ögonblicket — utan att tala eller röra sig. Jag gick för att dekorera henne i det tillståndet men fann till min förvåning inte hennes kropp utan endast ett nytt slags ljus."[1]

"Ett träd skall vattnas vid sina rötter. Människans rötter är belägna vid hennes huvud där förnuftet, intellektet ständigt arbetar. Man måste framskrida genom *Japa (mantras)*, meditation, studier av skrifterna osv. Vad som behövs är ett genuint uppvaknande efter vilket ingenting mera återstår att uppnå.

"Det finns två slags pilgrimmer på livets väg — den ena är som en turist, intresserad av att se sig omkring, gående från en plats till en annan, flygande från en erfarenhet till en annan

1 Jfr. med "Johannes gärningar" "När jag såg honom lida på korset stod jag inte ut därmed utan flydde till oljeberget, gråtande - - Och min Herre stod framför en grotta, upplysande den och sade: Johannes, för folkmassan där nere bliver jag korsfäst och stucken med lansar - -, men till dig talar jag. Jag satte i ditt sinne att komma upp till detta berg - -. Och han visade mig ett kors av ljus - -. Och Herren själv uppfattade jag ovanför korset havande inten utseende utan endast röst" - -. — Apokr. Nya Test.

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

för nöjes skull. Den andra vandraren går vägen som överensstämmer med människans rätta varelse och som leder till hans rätta hem — till Själv-kännedom. Sorgen kommer med säkerhet möta en på resan som företas för skådelystnades och njutningens skull. Så länge ens rätta hem inte blivit funnet är lidande ofrånkomligt.

Människan tror att hon är den som handlar medan i själva verket allting styrs 'därifrån' — förbindelsen likaväl som kraftverket är 'där'. Ändå säger folk 'jag gör'. Hur underligt är det inte. Om man trots alla bemödanden ändå missar ett tåg — gör inte det klart för en varifrån alla ens handlingar leds? Vad än som skall ske — för vem som helst, var som helst — allt är ordnat av Honom. Hans arrangémang är fullkomliga.

Ett evigt samband existerar mellan Gud och människan. Men i Hans spel *(Lila)* är det ibland tillfinnandest och ibland brutet, eller rättare sagt synes det vara brutet, i verkligheten är det inte så ty sambandet är evigt.

Antingen upplös känslan av skillnad genom känsla eller bränn den medelst Vetskap. Att se dualism betyder smärta, konflikt, kamp och död."

"Var klarvaken. I varje levande varelse är *Siva* och i varje kvinna *Gauri.* Kom ihåg att allting blott är ett uttryck för Hans skapande kraft, och tjäna denna. Han låter dig tjäna Honom på detta sätt. Det är naturligt att sinnet alltid följer behoven av ens närmaste, men man måste med våld dra sina tankar bort och kontemplera Gud. På så sätt kommer era kära att finna frid och ni själv med — håll detta i minnet."

"Sådan är denna världens natur. Generellt talt är folk födda för att njuta och lida sina gångna handlingars frukter. Om begären lever kvar måste man komma tillbaks för att fullfölja dem. Världen, dess glädjeämnen och njutningar är förbiflytande — följaktligen följer i deras spår sorger och bedrövelser av alla slag vilka förvirrar sinnet. Det är därför som stora helgon, siare och frälsare alltid visar vägen som genom frihet från begär leder till Evig lycksalighet. Sökandet efter DET som är evigt är i själva verket människans plikt. Hon bör rikta sin längtan mot

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

att erfara det tillstånd i vilket hon inte mera kan förvirras av världslig sorg. I detta resandehem (världen) kan var och en stanna kvar endast för den tid som blivit en beskärd."

"Den som blivit inrättad i sitt Själv måste fösvisso glömma världen."

"Genom åtnjutande av det materiella livets nöjen och bekvämligheter har ingen ännu uppnått förverkligandet av Gud."

"En gång förklarade du bestämt att om du blott kunde säkerställa ett lämpligt arbete skulle du på ett verkligt kungligt sätt kultivera den andliga sidan av livet tillsammans med materiell komfort och njutningar. Att du har hållit ditt ord visavi världslig njutning är mer än uppenbart, men i vilken grotta, i vilken otillgänglig avgrund har du gömt den andliga aspirationens veka planta? När skall du börja göra ett försök att bringa ljus i denna mörka håla? Dröj inte. Dagen som gått återvänder aldrig. Oersättlig tid försvinner. Ägna dina dagar till strävan att nalkas de ödmjukas Herre. När verkligt hög ålder nalkas kommer du att vara för trög, för kraftlös för att kunna koncentrera dig på Guds Namn. Hur skall du då gottgöra vad du underlåtit att göra i tid?

Fråga: Eftersom den religiösa uppfattningen är den högsta, det enda målet i livet, vad blir det av dem som inte uppnår det under sin livstid?

M: De som inte når till målet för mänsklig existens, måste fortsätta i dödens rike, som är en oupphörlig rundel av födelse och återfödelse.

Fråga: Eftersom vår enda orsak att leva är att återvända till det varifrån vi kommit, varför finns detta liv, varför blev vi skilda från denna Varelse?

M: Allting är Hans Vilja, Han är absolut fri, Han är Sin egen lag. Detta kommande och gående är Hans sannskyldiga natur, Hans skickelse. Han Själv spelar med Sig själv, allting är Han och Han allena.

Fråga: Kommer människan någon gång att tillintetgöra denna värld och sig själv?

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

M: Människan har sannerligen inte fått makt att skapa, upprätthålla eller förstöra. I Honom vars spel allt detta är, är alla möjligheter innefattade. Förstörandet av ens eget jag innebär faktist förstörandet av universum. Där detta jag är där existerar världen. Förstörelse är den verkliga naturen av det som är av världen och därför förgängligt, det förstörs alltid, det förstörs nu och kommer att förstöras. Men där Han är och Han allena, vem skall förstöra vem? Där kan frågan om tillintetgörelse inte uppstå. Var är Han som är Det Själv? Sök det. Självet är inte underkastad förstörelse. Det oupphörliga bemödandet att känna detta själv är människans absoluta plikt.

Fråga: Finns det ingen kärlek dödliga emellan eller måste all kärlek vara först för Gud och sedan kärlek för en annan varelse?

M: Mellan individer är sann oförfalskad kärlek omöjlig. Där kärlek eller tillgivenhet har vuxit till fullkomning kan denna fråga inte uppstå, för i så fall, vem är den älskade? Gud och Gud allena."

"Sannerligen, talat ord skall vara om Dig allena. Allt annat är blott gangnlöshet och smärta."

"Det är personliga begär som är själva orsaken till lidandet. Endast genom att vända sig till Gud finns det hopp för mänskan att få frid. Världen är sådan som du nu har erfarit: det är meningslöst att söka frid där. När det fattas uppriktighet och rättfram karaktär och man dessutom är oförmögen att fatta den verkliga betydelsen av religionen uppstår denna sinnets förvirring där man finner det omöjligt att höja sig."

Fråga: Varför tillåter Gud en sådan värld att existera, där det finns så många motsägelser?

M: Det är Hans glädje och Hans spel.

Fråga: Varför spelar Han på detta sätt?

M: Denna fråga uppstår inte när man känner Honom till fullo. Han är i världen och också bortom den.

Gud är ett fält av varje möjlighet — vetskap, okunnighet och många andra ting. Ett frö innehåller kraft att skapa många frön.

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

Såsom våra händer inte är skilda från oss själva, så är hela universum inte skilt från Gud. Okunnigheten kan sägas vara en del av Guds eviga Spel (Lila)."

"Samma sinne som indentifierar sig med kroppen kan vändas mot det Eviga och då blir den smärta kroppen erfar betydelselös. Eftersom kroppen ibland kommer att bli skadad måste det finnas lidande så länge man är indentifierad med den. Denna värld pendlar ändlöst mellan lycka och sorg, det kan inte finnas någon säkerhet, ingen stabilitet här. Den kan endast finnas i Gud. Hur kan det finnas båda, världen och den ENA? På vägen synes det finnas två, Gud och världen, men när man kommit till målet finns det endast det ENA. Vad det världslika livet är har du sett. Vem är din egen? Endast din Guru, din *Ishta,* (ens självvalda Gudsform) i Honom kommer du att finna allting och alla."

"Han som har gett dig en mun kommer också att ge dig föda. Observera strikt sannfärdighet och var alltid medveten om Honom allena."

"Sinnesobjektens njutning är ett långsamt gift; genom att det är ett långsamt verkande gift verkar det inte att vara ett gift."

Fråga: är det möjligt att gå direkt till Gud utan form, utan hängivenhet för Gud med form?

M: *Sakara* och *Nirakara* är inte skilda. Vaishnaviter vill förbli tillsammans med Sakara, men även där finns ingen dualism. Varje möjlighet innehålls i anden. (Sakara: Gud med form, Nirakara: utan form)

"Det vakna tillståndet är också en dröm."

(Dikterar svar på brev)

"Vad annat kan man vänta sig av denna värld vars själva natur är konstant flöde; tiderna är aldrig de samma. Att leva i

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

tiden är att vara bunden vid den — vid döden. (*Kala* betyder både tid och död). Om du inte höjer dig över tiden hur kan du undgå dödens grepp? Om inte tiden hade svalt upp det ögonblick som bragte dig sådant betryck och sådan ångest, skulle då något liv mera vara kvar i din kropp? Detta är världens gång. Vad du erfarit händer ständigt varje familj i en eller annan form. Trösta dig med att världen är skapad sådan. Sådan är världens natur. Gärdad med mod som en hjälte måste du lugna dig. Det finns helt enkelt inget hopp om frid utom i kontemplation av Gud. Låt detta vara din fasta övertygelse. Det är mänskans plikt att under alla omständigheter söka tillflykt i Honom genom vars Lag allting sker. Det är den Allsmäktiges vilja som är rådande i alla tider, sådan är sannerligen skapelsens Lag. "Värld" betyder en oavbruten kretsgång av sorg, tillfällig lycka och hemsökelse. För att erfarta detta är mänskan född. Ser du inte att världen är ingenting annat än detta i oändliga variationer?"

"Säg honom att han måste bli en farande på den väg där man finner frid. Han måste företa vallfärden dit där ingen död existerar och inget vissnande, men där allting är alltid närvarande. Vem är det som dör och vem som uppträder i form av döden? Om inte dessa ting är kända genom direkt förnimmelse (erfarenhet) kan det inte bli någon förlösning från denna eländets ocean. Låt min vän sträva att utan uppehåll förbli i närvaro av Honom, vars åminnelse för alltid gör slut på sorgen.

"Världens ljus kommer och går, det är ostadigt. Det Ljus som är evigt kan aldrig bli släckt. Med tillhjälp av detta Ljus skådar du, uppfattar du det yttre ljuset och allting annat i universum: endast för att DET alltid skiner inom dig, kan du se det yttre ljuset. Vadhelst som blir synligt för dig i universum är tack vare det stora Ljuset inom dig, och enbart på grund av att den fullständiga Vetskapen om tingens väsen ligger gömd i djupet av din varelse är det möjligt för dig att förvärva vetskap om någonting alls.

Vad själv-underkastelse anbelangar — genom ständig bemödan att leva ett liv av själv-tillägnan kommer det att ske en

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

dag. Vad menas med själv-underkastelse om inte underkastelse av ens eget riktiga Själv. Håll i minnet vad denna din lilla dotter begär att du skall göra.

"Detta är exakt vad världen är lik: Livet är fullt av bekymmer och svårigheter. Utan att minnas Gud kan det inte finnas ens en möjlighet till frid i världen; sådan är dess verkliga natur. Som en hjälte måste du vara oberörd och uthärda i tålamod. Kalla på Gud för hans egen skull, endast då kan du hoppas på frid."

"Det är uppfattningen av världen, baserad på identifikationen av dig själv med kroppen och sinnet som så länge varit orsaken till din träldom. En tid skall komma då denna uppfattning skall ge plats för ett vetande grundat på din enhet med hela universum, vilket kommer att visa sig som en aspekt av Full Vetskap. När denna vetskap om det väsentliga i tingen, när universellt medvetande har vaknat — vad händer då med det väsentliga själv? Tänk på det. När insikt om form och formlöshet klarnar i sin gränslöshet, kommer allting att bli upprotat"

"Trots att han haft så ogensägliga bevis på världens rätta natur, är hans hjärta ännu fäst vid den. I denna situation borde han göra sitt yttersta att betrakta vad än han gör som ett tjänande av Herren. Bed honom att till varje pris göra ett avgörande försök att inte låta sitt sinne bli indraget i någonting som berör denna sorgens ocean. Det är fasthållandet vid denna världen som har bragt sådan smärta åt denna olyckliga man. Ingenting annat än okunnighet är roten till det onda, hans bekymmer och olyckor vilka är — en för alla — blott frukterna av hans gångna handlingar.

Genom sorg förskingrar Herren sorg och genom motgång tillintetgör Han motgång. När detta är gjort sänder Han intet lidande mer — detta måste alltid hållas i minnet. Sannerligen, den Eviges ättlingar måste fästa sina tankar på Honom. Skilld från Gud finns inte ens en möjlighet till frid, aldrig, aldrig, aldrig! Genom att förbli i Gud får människan frid, slöjan lyftes och sorgens baneman uppenbaras. Han allena är det ondas besegrare. Han är din, den enda skatten i människans hjärta."

— — —

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

En dag år 1948 kom Srimati Rameswari Nehru, hustru till en av pandit Nehrus kusiner för att se "Mataji" (Ananda Moji Ma). Hon frågade följande: Kommer förmågan att meditera genom övning i detta liv eller är det anlag från tidigare liv?

Mataji: Det kan vara resultatet av endera eller båda kombinerade. Meditation bör övas varje dag av ens liv. Se, vad finns det här i denna värld? Absolut ingenting som är bestående, rikta därför din längtan mot den Evige. Bed att det arbete som görs genom dig, hans instrument, må bli rent. Minns Honom i alla handlingar. Ju renare tanke dess bättre arbete. I denna värld får du en sak i dag och i morgon är den borta. Därför bör ditt liv tillbringas i en anda av tjänande. Känn att Gud mottar ditt tjänande i allt vad du gör. Om du önskar frid måste du omhulda tanken på honom.

— När blir det fred på jorden?

M: Ja, nu är sakernas tillstånd alldeles det motsatta, saker och ting sker såsom det är ödesbestämt.

— När kommer detta tillstånd av oro att upphöra?

M.: Det faktum att många av er är bekymrade för detta och frågar "när slutar det" är också en form av Hans Själv-manifestation.

Ordet *Jagrat* (universum) betyder oavbruten rörelse och uppenbarligen kan ingen ro finnas i rörelse. Hur kan det finnas fred i ständigt kommande och gående? Fred finns där intet kommande existerar och intet gående, intet smältande och intet brinnande. Ändra din kurs och närma dig Honom — då finns det hopp om fred.

"Många känner sig kallade att skapa en ny och bättre värld. Hellre än att låta dina tankar dröja vid sådana saker bör du koncentrera dig på att genom kontemplation finna fullständig frid. Det är människans plikt att bli en sökare av Gud — Sanningen."

"När Han manifesterar sig som världslig lycka känner man sig inte tillfreds för tillsammans med den uppenbarar Han sig som känslan av brist. Men gudomlig lycka, även den minsta partikel, lämnar en aldrig mera och när man uppnår Tingens Väsen finner man sitt eget Själv. Detta är fullständig lycka — när den är

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

funnen återstår ingenting mera att finna, känsla av saknad vaknar inte mera och hjärtats plåga är stillad för evigt. Bli inte tillfreds med tillfällig lycka som undantagslöst avbryts av ödets stötar och slag, utan bli fullkomlig och uppnående fulländningen, bli DIG SJÄLV.

Ordet Manush (man=sinne, hush=medvetande) ger i sig en anvisning vad människan bör vara; en varelse som är Självmedveten. Även om hon har fallit är det hennes självklara plikt att som stöd använda samma mark till vilken hon fallit och resa sig igen. Dessutom faller man inte så ofta. Som varande människa är ständig strävan hennes plikt. Om hon inte vaknar upp till medvetande om sitt eget Själv, vad har hon då uppnått? Hon har bara förslösat sitt liv. Hur många liv plottras icke bort, tidsålder efter tidsålder i ändlöst kommande och gående. Sök reda på vem du är. Upptäck meningen med födelsernas och dödarnas cirkelgång, deras orsak och vart de leder. När människan blir en resande på väg till sitt inre Väsen kommer avståndet som skiljer henne från hennes mål småningom att förminskas. Du kommer med fullständig visshet att måsta åtaga dig denna pilgrimsfärd till odödlighet och trampa under fot hundra och åter hundratals hinder och svårigheter. Detta slags mod måste uppväckas. Varför skall du förbli hjälplös som en paralyserad."

"För att få intresse för meditationen måste du göra en medveten och vidmakthållande ansträngning såsom barn fås att sitta och läsa, antingen genom övertalning eller tvång. Genom att inta medicin blir patienten frisk; besegra din motvilja och gör ett försök även om du inte känner dig hågad att meditera. Vanan av oräkneliga liv drar dig i motsatt riktning och gör det svårt för dig, uthärda trots allt. Genom din ihärdighet kommer du att få styrka och bli formad, det vill säga du kommer att utveckla förmågan att utöva *sadhana* (disciplin för det andliga utvecklandet). Beslut att uppgiften skall fullföljas, hur svår den än är. Erkännande och berömmelse räcker endast en kort tid, de följer dig inte när du lämnar denna värld. Om din tanke inte av sig själv vänder sig mot det Eviga, fixera den då med en viljeansträngning där. Något svårt slag av ödet kommer att driva dig mot Gud. Detta kommer

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

blott att vara ett uttryck för Hans nåd. Oberoende hur smärtsamma de är, lär man sig genom sådana slag sin läxa.

Sinnets envishet måste kontrolleras med fasthet. Vare sig sinnet samarbetar eller inte måste du vara orygglig i ditt beslut att fullfölja ett bestämt mått av övningar utan att fela — helt enkelt för att *sadhana* är människans rätta sysselsättning. Du har länge varit van att göra handlingar som fjättrar, genom vanans makt känner du därför dragning till att binda dig själv med handling, åter och återigen. Men om du en tid verkligen försöker finner du att du är inne i detta arbete och dess mera du sysselsätter dig med *sadhana,* dess snabbare blir framgången.

"Tidigare liv är verkliga. Därom är inte tvivel. När starr i ögat avlägnas genom operation blir synen återställd. Likaså när slöjan som döljer vår intelligens avlägsnas genom djup koncentration på det gudomliga och sinnet blir rent och inställt på Självet — när betydelsen av *mantras* och därmed förbundna former av gudar klarnar för oss, flammar intryck från tidigare liv upp i vårt medvetande. Liksom ni kan ha en mental bild av Kalkutta medan ni är i Dacka, kan ni även projektera en bild av era tidigare liv på den mentala tavlan. När jag ser er kan jag få en vision av era tidigare födslar i en serie bilder."

Vid ett tillfälle i Kalkutta kom en man med sin fru och son för att se Modern. Sonen var sju eller åtta år gammal. När Modern såg barnet sade hon, "Denna pojke var släkt till denna kropp (Hon själv) som en bror i hans tidigare liv". (En av Moderns bröder dog mycket ung. Han hade stött sin arm svårt och den var böjd. Den ovannämnda gossen hade också krokig arm).

En dag gick Modern till *Siddeswari ashram* tillsammans med alla de närvarande. Platsen var då i mycket dåligt skick. Ett altare på omkring en och en kvart alns bredd och en halv alns höjd fanns där. Modern satte sig på altaret och alla anhängare satte sig omkring, tysta och absorberade. Småningom krymte Moderns kropp så att endast hennes *sari* syntes på altaret. Ingen kunde se henne och alla undrade vad som nu skulle ske. Småningom märktes en rörelse under tyget och mycket långsamt och stilla tog en kropp skepnad och Modern uppenbarade sig åter, sittande upprätt.

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

Under en tid av en halv timme såg hon mot himlen med stadig blick. Sedan sade hon: "För ert livsverk har ni nedbragt denna kropp."

(Ur Baijis bok)

En morgon gick jag till Bag. Jag satte mig ner framför Moderns dörr som var stängd, ungefär 25 alnar (c. 10 m.) därifrån. Dörren öppnades plötsligt och jag såg till min häpnad gestalten av en himmelsk skön gudinna, lika upplivande klar som solen i gryningen upplysande hela rummet. Ett ögonblick senare indrog hon sin strålglans i sig, och Modern stod där, leende på sitt vanliga sätt. En annan dag var det *kirtan* (sång) i Niranjans hus i Dacca. Man hade gjort i ordning mat för c. sextio personer men antalet gäster steg till omkring hundratjugo. Modern märkte det och ställde sig i det hörn maten serverades. Då alla ätit sig mätta fann man att det ännu fanns mat över.

— — —

Moder sade: Liksom en pappersdrake flyger högt i skyn och är beroende av den fina tråden kan en yogi vila på sin livsanda *(prana)* och en tråd av *samskaras* (medfödda anlag) samt flyta i luften. Han kan anta en enorm storlek eller krympa sin kropp till ett stoftkorn till och med försvinna ur sikte.

Fråga: Var är orsaken till så många oförenligheter i vår värld som anses ha skapats av Gud?

Ma.: Att se motsägelser är i sig själv en motsägelse. (dvs. Gud ser ut som världen från världslig ståndpunkt och världen visar sig som Gud från andlig synpunkt. Motsägelserna är inte i världen utan i vår felaktiga uppfattning av världen).

"Du måste förstå att den ENA som är utan form *(nirakara)*, utan kvaliteter *(nirguna)* även är med form och med kvaliteter. Vatten och is — vad väsentligen är skillnaden mellan de båda? Kan du säga det? Han allena är och ingenting annat än Han. Det Ena som är rent medvetande och ren intelligens har månget utseende och många former och samtidigt är Han formlös. Värld är namnet på den rörelse som rusar mot döden, m.a.o. ständig förändring är dess själva karaktär. På det individuella planet och

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

därför träldomens, är all förändring främst i enlighet med dessa riktlinjer."

En äldre braminsk änkeman, en pensionerad kassör i Kalkutta som led svårt av högt blodtryck och som varit sängliggande i flere år efter en operation, hade ett starkt behov att se Modern. Men han var förbjuden att lämna bädden och det fanns ständigt en sköterska och en tjänare som såg till honom. En dag då hans söner lämnat honom och de andra hade tagit en middagslur hyrde mannen som var 82 år, med hjälp av sin tjänare en taxi och smög sig i hemlighet ut ur huset och anlände till Hazra Road vid tretiden i sommarens stekande hetta. Då han kommit ut ur hyrbilen kunde han knappast ta fyra eller fem steg stödd av tjänare och svimmade. Han bars till gården. Då han återkom till medvetande bad han alla att bli förd till Modern. Olyckligtvis råkade hon sova i sitt rum och mannen som ägde huset och tittade in i rummet vågade inte störa henne. Under tiden blev den gamle mannen allt otåligare och hade nästan gett upp hoppet att få se henne förrän hans liv ebbat ut. Hans begär att se henne blev så intensivt att han tänkte börja krypa mot den stängda dörren men hans fötter var alltför svaga för att bära hans skälvande kropp.

Plötsligt kastade Modern dörren upp och skyndade mot honom och sade: "Baba, du är så full av kärlek för din lilla dotter att du nästan glömde dina smärtor och tog en stor risk genom att komma med taxi i en sådan fruktansvärd hetta." Hon strök sin hand över hans huvud, bröst och hans hela kropp samt talade med så stor känsla och ljuvhet att han glömde sin smärta. Tårarna flödade ur hans ögon. Modern viskade en gudomligt namn i hans öra för kontemplation och han återvände hem full av glädje och tacksamhet. Den gamle mannen fann en ny glädje och frid i sina lidanden. Till denna dag verkar han att vara fylld av stilla tillfredsställd lycka.

"Alla utan undantag är i verkligheten Lyckans förkroppsligande. Då man funnit sitt Själv är det naturligt att erfara Självets Lycksalighet."

"Vem är jag? Med denna attityd sträva att låta sinnet stå tillbaka som ett vittne. Sök efter ert Själv. Så länge det går, sitt i meditation helt stilla, orörlig och fullt koncentrerad."

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

(På tal om all den dyrkan som kommer henne till del)

Ser ni, om ni frågar denna kropp — här är det inte fråga om en åsikt eller dess motsats, om ja eller nej. Riktar sig någons dyrkan endast mot kroppen? Vad tror ni?

Från en sida sedd dyrkar ingen en annan. Men gör *puja* för ens eget Själv. Vad är ert Själv och vad är inte. Tänk på det. Kalla det Honom eller kalla det "Du", det är allt Livets Herre, *Atman*. 'Det finns endast en *Brahman* utan något annat' brukar ni säga, brukar ni inte? Enligt den linje ni har valt, längs den skall ni fortsätta.

Gud sägs vara utan form, *Sat-Chit-Ananda* — (Varelse-Medvetande-Lycksalighet). Återigen, liksom vatten blir till is så är även Den Ena utan form. Ingen liknelse är användbar i alla avseenden, tag endast vad som är nödvändigt. Då han manifesterar sig som Skapelsens Kraft har Han många former och tillstånd. Allting är sannerligen innehållet uti Honom — uti er själv. Vad anbelangar gudstjänst, bör ni förstå att för att känna sitt eget Själv, för att finna sitt Själv dyrkar man i själva verket ens Själv. Betänk, vems gudstjänst som utförs?

Han som är den Högsta Fadern, *Purushottama, Ishta, Guru,* Han allena manifesterar sig i alla former, Han allena är dyrkad. Ni helgar en gudabild. ni etablerar ett förhållande med Gudomen det representerar. Ni dyrkar även träd, Ganges, Jamuna, elden, kon, Siva, Krishna. *Puja* betyder Hans *Puja* (Gudstjänst). Dyrkandet av allt som är manifesterat uti många skepnader och variationer är dyrkandet av Honom allena. Genom dyrkandet finner den dyrkande sig själv — detta är den högsta uppnåelsen.

Uppvaknandet av känslan av brist måste välkomnas. Den öppnar vägen och gör den oförmögne förmögen att beträda vägen. I skepnad av brist och tomhet är Du sannerligen närvarande, Herre. I Dig tar jag tillflykt, i Dig tar jag min tillflykt.

En främling som kände sig förvirrad av den stora skillnaden mellan den hinduistiska och den europeiska renlighetsuppfattningen bad om en förklaring.

Ma.: Renhet är en sinnets attityd. Somliga människor tror att om allting ser rent ut och är utan fläckar o. dyl. finns det

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

ingen smuts. Men tag som exempel bakterier. En plats kan se alldeles ren ut och ändå vara full av bakterier.

Kvaliteter kan inte ses (med fysiska ögon) — ändå är det människans egenskaper som gör henne ren eller oren.

Vad man rör vid får även något av ens egenskaper. De forntida *Rishis* (siare) anvisade kastsystemet för att var och en av de fyra kasterna skulle utveckla sina speciella egenskaper och förmågor (vilka var och en redan är utrustade med vid födelsen). Medlemmarna av de olika kasterna tillhölls därför att observera strikta regler vid umgänget med någon hörande till en annan kast. Ett ting kallas rent när det är oblandat, utan tillsats och helt sann i sig själv. Då den är uppblandad med någon annan substans säges den vara oren. Antag att någon hämtar vatten åt dig i ett alldeles rent kärl. Fastän i sig rent har vattnet något av de egenskaper som personen i fråga besitter.

Brahmanas blev ålagda att inte dricka vatten som vidrörts av någon av en annan kast. En *Brahmanas* plikt är att söka *Brahmavidya* — Vetskapen om det Absoluta (*Brahman* = Gudomen, *vidya* = vetskap). Av denna orsak skulle han inte beblanda sig med de som voro sysselsatta med annat. Det är hur frågan om oberörbarhet uppstod."[1]

Fråga: En buffel är ett trögt djur. Absorberas dessa egenskaper av människan då hon dricker dess mjölk?

Ma.: Naturligtvis överförs dess kvaliteter till den som dricker.

"Allting sker i överensstämmelse med var och ens öde. Du måste acceptera detta. Skaparen har reglerat universum så att alla måste och alltid kommer att skörda sina handlingars frukt — det finns ingen annan utväg. Om du på grund av fysisk ohälsa inte känner dig manad och därför inte mediterar på Hans namn, som är den Högsta Fadern, Modern, Vännen och Herren — kallar du det att skapa god Karma? Så att du igen måste lida samma smärta om och om igen. Karma, följden av ens tidigare handlingar är ens egen förskyllan."

1 Kastväsendet är sålunda byggt på naturliga förutsättningar. Var och en hör till en kast beroende på inneboende dispositioner och uppfattningssfär. Såsom vad som helst annat degenererade kastväsendet. Se för övrigt i sista kap. "De sju Lokas". — övers anm.

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

I anledning av en moder som mist sin son och som inte slutade beklaga sig berättade Ma följande sanna historia:

"Då jag var i Bengalen brukade jag besöka Tarapith ungefär en gång om året. En gång kom en moder dit gråtande över förlusten av sin dotter vilken hade dött vid sjutton år, just då hon skulle gifta sig. Kvinnan hade ännu en dotter ungefär tio eller elva år gammal. Denna kropp (Ma) anvisade dem att båda vända sig till Gud till tröst och den lilla flickan började även öva *Japa* (yttrandet av en *mantra* eller Guds-ord) regelbundet varje morgon och kväll med hjälp av en rosenkrans jag gav henne. Men ödet ville att hon blev sjuk och dog. När denna kropp kom till Tarapith följande år var kvinnan i sorg igen. Jag berättade att hennes sorg skulle inverka på hennes barn och hålla dem bundna till jorden i stället för att kunna fortsätta obehindrade på vägen uppåt. Efter mycket tal beslöt hon slutligen att försöka sitt bästa och vara vid gott mod. Hon gjorde ärliga försök men kunde inte låta bli att längta efter sina barn. En kväll tänkte hon med sorg: "Jag kan inte ens i drömmen se mina små kära." Den natten drömde hon om sin yngre dotter som var klädd i vitt med en blomkrans i håret. Hon såg strålande glad ut och bad sin moder att följa henne samt ledde henne sedan till en plats där många flickor i hennes ålder fanns, alla sjungande till Guds ära. Alla var klädda liksom hon. En vördnadsbjudande äldre man med långt skägg som såg ut som en siare verkade att instruera dem. De såg alla lyckliga och glada ut.

När kvinnan vaknade beslöt hon att inte mera störa sin dotter med sin sorg. Men efter en tid började den ensamma kvinnan igen att längta efter sina barn. En natt hade hennes man en dröm. Hans yngre dotter kom och lade sina armar om hans hals sägande: "Mor är så ledsen och ensam utan mig, jag kan inte stå ut med att se henne så sorgsen, jag kommer tillbaka till er." Och i drömmen tog fadern sitt barn och lade det i moderns famn. Tio månader senare föddes en flicka åt dem. Då jag kom till Tarapith nästa år hämtade kvinnan sitt lilla barn till mig. Barnet växte upp och är nu en kvinna. På detta sätt kan det hända att sorgen drar ner själarna tillbaka till denna värld, men det är bättre att låta dem vara i fred för att utvecklas på sin väg uppåt. Gud allena vet vad som är bäst för envar och ger oss det."

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

"Herren Budda är Själv-upplysningens väsen. Alla partiella manifestationer av visdom vilka uppenbarar sig under *sadhana* kulminerar i fulländad upplysning *(Bodha Swarupa). På liknande* sätt kan full vetskap *(Jnana Swarupa)* eller fulländad kärlek *(Bhava Swarupa)* uppnås. Likaväl som det finns ett stadium av fulländad Själv-Vetskap, finns det ett stadium av fulländning vid höjdpunkten av kärlekens väg. Där finner man den fulländade kärlekens nektar identisk med fulländad vetskap. I detta tillstånd finns det inget rum för emotioner, det skulle verkligen göra det omöjligt för den fulländade kärleken att stråla. På kärlekens högsta topp som är *Maha Bhava* kan översvallande, omättlig sinnesrörelse och liknande inte förekomma. Sinnesrörelse och sann kärlek bör inte jämföras, de är varandra totalt olika."

(På tal om en gudabild som 'levde')

"Gudarnas och gudinnornas figurer och personlighet är lika verkliga som er kropp och min. De kan urskiljas med den inre vision som öppnas genom renhet, kärlek och vördnad."

(Ur Baijis bok)

En dag kom Modern (Mataji) till vårt hus. Medan vi talade sade jag i förbifarten: "Ma det verkar som om kallt och varmt vore det samma för Er. Om ett glödande kol föll på Er fot skulle Ni dåkänna någon smärta?" Hon svarade: "Försök bara." Jag talade inte mera om saken. Efter några dagar tog Modern upp tråden till vår föregående konservation och satte ett glödande kol på sin fot. Det blev ett djupt brännsår. Ännu efter en månad hade det inte ännu helnat. Jag kände mig mycket uppskakad över mitt dumma förslag. En dag fann jag henne sittande på verandan med sina ben usträctka och blicken riktad mot himlen. Litet var hade samlats i såret. Jag bugade mig till hennes fötter och sög upp varet. Från och med följande dag började såret helna. Jag frågade Modern hur hon hade känt sig när det glödande kolet brände hennes kött. Ma svarade: "Jag kände inte någon smärta. Det föreföll mig enbart angenämt. Med stor glädje såg jag vad det stackars kolet gjorde min fot. Först började några hår och sedan skinnet att brinna, det luktade bränt och småningom, efter att ha verkat, slocknade kolet. När ett sår senare bildades för-

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

värrades det men så fort ett starkt begär uppstod hos dig att det skulle helna tog saken en snabb vändning till det bättre."

Hon sade: "Så fort någon tanke når sin fulla intensitet manifesterar sig dess fysiska uttryck undantagslöst."

En gång var Modern svårt förkyld med hosta. När jag fann henne så sjuk bad jag med rösten skälvande av iver: "Moder, må Du snart bli frisk igen. "Hon såg på mig och sade med ett skratt: "Från och med i morgon skall jag vara frisk, mitt barn." Och så blev det även.

Modern säger alltid att hon kan se de eteriska kropparna av många helgon som gått bort för länge sedan. En dag sade hon: "Liksom ni nu sitter här omkring mig finns det många andar befriade från kroppen vilka trängs där borta. De är lika verkliga som ni själva. Fyra eller fem år tillbaka när jag var i Bajitpur såg jag den eteriska kroppen av den *fakir* (muselmanskt helgon) vars grav är där borta. Efter det jag kom till Sahbag mötte jag honom och några av hans lärjungar. Han var en kraftig typ, arab till sin härstamning." Vid förfrågan befanns detta vara korrekt.

Hon säger även att hon ser de mångfaldiga former som olika sjukdomar har. När de söker tillträde till hennes kropp är de beviljade fri väg. "Då det bara finnes ett liv i universum blir sjukdomarna varken kallade till mig eller bortvisade. Likaväl som ni alla är en källa till *Anandam* (lycksalighet) för mig, ger också de mig samma glädje.

En gång var Modern svårt sjuk. Efteråt sade hon: "Medan jag var sängliggande var jag inte medveten om någon opasslighet eller oro. Jag kände mig som i ett tillstånd av hälsa. Mitt bland era ängsliga rörelser till och ifrån samt förändringarna som pågick i denna kropp var jag varse en symfoni av musik och härlighet."

Efter det Baiji fått tbc. och sjukdomen tagit svår vändning kom Modern en natt till honom, satte sig vid hans bädd och sade till sjukdomen: "Du har gjort vad du har kunnat. Upphör från och med nu." Sedan besökte Modern honom inte mera. Efter den dagen begynte hans tillfrisknande.

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

Fråga: Ma, Ni har hänvisat till Era visioner av det förflutna och det tillkommande. Hur ser Ni dem: Är det med Era två fysiska ögon eller med det tredje ögat?"

Ma: "Hur jag ser dem? Ögonen är över hela kroppen. Vet ni inte att allting innefattar allting i sig. Händer, ben, hår, hud, varje del av kroppen kan göras till syninstrument. Förstås är det möjligt att se med de två ögonen och det tredje ögat som ni talar om existerar även.[1]

En gång levde denna kropp på tre riskorna om dagen under fyra eller fem månaders tid. Ingen förmår i vanliga fall existera så lång tid på en så mager diet. Det verkar som ett mirakel men så har det varit med denna kropp. Det har varit så för att det kan vara så. Orsaken är att av den föda som vi äter är inte allt nödvändigt. Kroppen upptar endast det väsentliga av födan, resten förs ut. Som ett resultat av *Sadhana* blir kroppen så beskaffad att även om ingen föda fysiskt tillförs kan den från omgivningen uppta vad som är nödvändigt. På tre olika sätt kan kroppen underhållas utan föda. Ett sätt har nyss beskrivits. Ett annat är att endast leva på luft. Ty jag har just sagt att i allting finns allting annat. Således finnes alla andra tings egenskaper i någon mån även i luften. För det tredje kan det hända att kroppen överhuvudtaget inte upptar någonting alls och bibehålles utan att försvagas såsom i ett tillstånd av *Samadhi* (övermedvetet tillstånd). Ni ser alltså att som ett resultat av *Sadhana* kan man leva utan vad vi kallar mat. På liknande sätt kan *Sadhana* åstadkomma en förändring av kroppen så att vilken del som helst kan tjänstgöra som öga."

Fråga: Vi har hört att heliga kan övertaga andra människors lidanden?

M: Det är sant. De kan lindra lidanden på tre sätt; de kan ta lidanden på sig själva och på så sätt lätta den lidande, eller utan att ta på sig dessa kan de fördela lidandet mellan andra personer. Detta lättar till en viss grad lidandets intensitet. Även händer det att heliga genom nåd kan befria en individ från alla konsekvenser av hans handlingar *(karma)* och återställa honom till

1 Även i Bibeln omnämns det tredje ögat: "När ditt öga är enfaldigt har och hela din kropp ljus." (Lukas 11. 34.) Enfaldigt = ett. "Ett" betyder blickens koncentrering i en punkt varvid det andliga ögats ljus uppfattas. Oförstående textgranskare har ändrat ordet till "friskt" i den nya Bibeln. — Övers. anm.

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

helig liv, vilket är hans sanna Jag (Själv). Men sådana händelser är sällsynta. Följaktligen sägs det att rening kommer genom lidandet.

Fråga: "Hur är det möjligt att fördela lidande bland andra? Det verkar som ren orättvisa.

Ma: "Nej, det är inget fel i det. Helgonen fördelar lidandena endast mellan sådana som är fullt villiga att dela dem.

Visavi mig har emellertid allting skett automatiskt. Jag har sett att denna kropp har tagit på sig andras lidande, inte medvetet utan fri från viljeansträngning. En gång gick jag för att besöka en patient som led av svår dysenteri. På hemvägen fann jag mig själv angripen av samma sjukdom. Jag hade ständig avföring med blod och slem. Detta varade i tolv timmar varefter jag blev frisk. För en tid gick nånting liknande en storm över denna kropp. Sedan var allting stilla. Mannen som hade den ursprunliga sjukdomen blev frisk så fort ja fått den.

(En anhängare berättar)

Om inte Modern varit tillstädes skulle många nu levande vara döda för länge sedan.

En gång hade jag turen att följa med Modern från Ahmedabad till Morvi.

Vid Vankaner station sade Ma att sällskapet från Dwaraka skulle komma från Rajkot med samma tåg som vi skulle ta till Ahmedabad. Jag blev förvånad eftersom det inte var möjligt för Dwarakasällskapet att hinna till tåget tidigt på morgonen efter *darshan* (åsynen av en helig) av Sri Dwarakadish. Modern påpekade att bland sällskapet från Dwaraka skulle det finnas en kvinnlig lärjunge *(bhakta)*, som Hon namngav, och vilken jag skulle anmoda följa med Modern i bilen från Viramgam till Ahmedabad — och inte med tåg som de andra. Vid Viramgam station tog Ma tag i *bhaktans* hand och ledde henne till bilen. Jag satt mittemot. Efter det bilen lämnat stationen såg vi en kärra med gräs stående på vägen där vi skulle passera. Chauffören märkte även kärran men av okänd anledning tog stänkskärmen fast i kärran och vi skakade alla till. Kärrans ägare blev förargad på chauffören. Då sade Modern att det inte var hans fel men att den rätta förklaringen kunde fås av nämnda *bhakta* vilken satt

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

nära Modern. Vid förfrågan fick vi veta att då missödet hände kände hon sig döende och att någon var i färd med att bortföra hennes livskraft. Just då ingrep Modern och tog tillbaka denna livskraft från denna någons grepp och placerade den tillbaka i bhaktans kropp vilken nu föreföll denna att vara som ny, emedan Modern hade kastat bort den gamla kroppen i form av en bit järn på vägen. Denna brutna del från stänkskärmen representerade hennes kropp såsom ett utbyte. Det var orsaken till att Ma inte tillät någon av oss att veta meningen med vad som hänt just då, ifall vi skulle ha medtagit den brutna delen som motsvarade *bhaktans* kropp. Moderns gärning var ett mirakel och en ny livsperiod gavs sålunda hennes anhängare.

Vid förfrågan sade Modern skrattande: "När allt kommer omkring är ju det gudomliga spelet bara ett införande uti och ett utdragande (av liv) ifrån de så kallade materiella formerna."

En anhängare i Ahmedabad bad Modern komma till Dakore för att se Sri Ranchhodiji. Modern samtyckte ifall han gjorde henne sällskap. Denne skaffade en bil. Det beslöts att de skulle lämna Dakore tidigt nästa morgon. Jag gick för att se henne. Hon frågade om det fanns plats även för mig i bilen. Då så var fallet bad hon mig sitta i framsätet. Ägaren körde och hans hustru satt baktill på vänster sida. Ma satt bredvid henne. Efter några miles frågade Modern om åkturen behagade alla. Jag svarade att då chauffören var en säker förare måste resan bli angenäm. Just då jag hade sagt detta punkterade vänstra ringen och föraren förlorade kontrollen över bilen. Fälten på bägge sidor om vägen var lågt under oss och vår räddning var mirakulös tack vare Mas närvaro. Bilen hade en reservring och den var snart på plats. Efter att ha farit några miles igen frågade Ma samma fråga på nytt — om resan var angenäm. Jag svarade igen jakande då samma händelse upprepade sig och reservringen punkterade. Ägaren var naturligtvis i förlägenhet. Han ämnade låna ett hjul från någon av de bilar som fanns att hyra på platsen och som tur var ordnades saken och ett nytt hjul påsattes. För trejde gången upprepade Modern sin fråga och vid samma svar exploderade ringen för tredje gången. Modern föreslog nu att vi skulle gå till fots. Efter en stund frågade jag vad dessa händelser innebar. Hon sva-

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

rade inte men hennes tystnad antydde vad Sri Krishna har sagt: "Varje min handling är gudomlig."

Ägaren till bilen var mycket bekymrad men Ma tröstade honom och sade att en ledig bil kanske skulle komma. Snart därefter såg vi en bil komma emot oss och vi fick följa med till Nadial.

Efter upprepade förfrågningar angående meningen med de underliga händelserna berättade Modern att en av de närvarandes liv svävat i fara. Detta kunde endast avvärjas genom att leda makterna till hjulen. (Bilreparatörerna var förvånade över hur illa åtgångna ringarna var, eftersom de exploderat i så små delar att det inte var möjligt att reparera dem.)

Modern säger ofta att allting omkring oss är ingenting annat än Det Fulla Medvetandets spel (Lila). Hon berättade följande som tog plats i Bombay. En anhägare besökte Ma som då befann sig i stadsdelen Sion. Efter en stund frågade han om han kunde få avlägsna sig och gå till Khar där han då bodde hos en bekant. (Av artighetsskäl brukar man be om lov då man går). Platsen dit han skulle bege sig var honom välbekant då han ofta brukade vistas där. Modern som för tillfället var fri från andra gäster svarade med ett skratt: "Jag skall inte vila förän klockan 2. Varför inte vänta tills dess? Mannen som inte fattade betydelsen av hennes ord lämnade platsen i bil. Khar är några miles från Sion. Bilen nådde Khar men till mannens förvåning kunde han inte lokalisera sin väns hus. Han sökte förgäves en tid och gick sedan till polisstationen för att få upplysning. Han blev sagd att stället var i närheten och förklarad var. Han sökte igen och igen men förgäves. Efter en och en halv timmes sökande såg han en man som lyste med en lampa alldeles nära ingången till huset han sökte. Han steg in och såg på klockan. Den var 2. Nästa morgon då han gick till Ma, skrattade hon och sade: "Vet ni hur Maya arbetar? Hon sätter en slöja av okunnighet över det vetande som ni äger och får er att gå runt det som är mycket bekant för er (Självet) och låter er inte bli medveten om det ni söker förrän den bestämda tiden är inne. Och allt detta trots era ansträngningar."

En dag kom det ett telegram till ashramet från en anhängare som meddelade att han med familj skulle anlända till Mo-

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

dern följande dag. Det arrangerades ett rum åt dem i härberget. Då Modern hörde om det skrattade Hon hjärtligt och sade att ingen kunde komma om inte Den Gudomliga så vill. Till människornas förvåning kom nämnda personer inte och Moderns uttalande visade sig sant som alltid.

Vrindaban är den plats där Sri Krishna tillbringade sin ungdom, och där 'Rasalila' utspelades. Vart träd och varje sten är associerad med heliga minnen. Det finns en legend som förtäljer att många *Mahatmas* ("Stora Andar") lever i Vrindaban i gestalt av stenar, träd, fåglar och djur, bara för att få tillbringa tiden i den välsignade stadens atmosfär. På ett ställe inom ashramområdet finns en stor vit sten. Senaste vår (1955) utspelades följande besynnerliga händelse; Under en av Mas sedvanliga kvällspromenader såg en anhängare från Gujerat en man uppenbara sig och göra 'pronam' för Mataji. Hon stannade, lade ihop händerna som Hon vanligen brukar och anhängaren hörde henne säga: "O, i form av en sten". Hon vandrade vidare och anhängaren kunde tydligt se mannens gestalt försvinna in i stenen. När han senare nämnde om saken för Ma sade Hon: "Du såg honom också!"

Fråga: Varför minns man inte sina tidigare liv?

Ma: På grund av okunnigheten. Vetskapen döljs av slöjan (okunnigheten).

Fråga: Varför finns denna slöja? Då kroppen dött fortsätter sinnet att existera ty ens *samskaras* (mentala tendenser) fortsätter att leva. Då dessa *samskaras* fortlever och man även minns vad som hände igår och idag, varför skulle tidigare liv glömmas?

Ma: Då man inträtt i glömskans och felens kungadöme glöms allting och allting är felaktigt. Denna värld är glömskans och illusionernas ställe.

Fråga: Hur formas *samskaras?*

Ma: Genom kraften av vidmakthållen övning (abhyasa yoga). Om du strävar efter Gud kommer minnet av Honom automatiskt i dödsstunden.

Individen är det som är bundet och världen (jagat) betyder

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

ständig rörelse (gati). Vad som än visar sig i denna föremålens och varelsernas värld är en manifestation av Den Ena. Det faktum att du i varje ögonblick dör, m.a.o. att *Brahma* (skaparen) *Vishnu* (upprätthållaren) och *Siva* (förstöraren) hela tiden är verksamma blir uppenbart då kroppen faller. Om du vandrar omkring i villfarelsens och glömskans värld kommer du nödvändigtvis att glömma. Medvetet eller omedvetet lämnar all din erfarenhet och allt vad du gör ett intryck i ditt sinne och detta kallas *samskaras*. Den som har förmåga att se kan försäkra att dessa avtryck eller samskaras härstammar från tidigare liv. En *Jnani* (den vise) kan se märken efter ett stort antal tidigare liv. Men även om du kunde veta händelser från tusen av dina förra liv — så länge du tänker i termer av evolution och utveckling, förveckling och tillbakagång — vad kan du i själva verket se (på detta sätt)!

"Allt som existerar någonstans, träd, plantor, djur, insekter, eller annat — deras födelse är i själva verket din födelse och deras död är din död.

På det plan där allt är innehållet inom dig och du är närvarande i allting — där finns endast Han och Han allena.

Att leva i ett främmande land är smärtsamt men att vara i sitt eget hem tillsammans med sina egna och kära är lycka. Det är orsaken till att man söker efter sin egen kära. Hur länge kommer du att förbli i detta främmande land och lida smärta?"

"Om denna kropp talar till er eller lägger sig för att sova eller sjunker ned på marken vilket ibland händer under *Kirtan* (sång). I hur många tillstånd och stadier denna kropp ser ut att befinna sig i förblir den ändå alltid i det ena samma tillståndet. Allting kommer ur detta ena tillstånd.

Då *puja* (gudstjänst) spontat utfördes av denna kropp och och då de karakteristika vilka hänförde sig till gudomen i fråga — de olika *asanas* (kroppsställningar) och *mudras* (handrörelser) samt de olika krafterna som var specifika för gudomen ifråga — allting manifesterade sig genom denna kropp på exakt det föreskrivna sättet. Allt detta är långt ifrån en fantasiprodukt, det var lika reellt som att ni nu är här framför mig. Varje detalj av parafenalian som var nödvändig, inte bara uppenbarade sig av sig

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

själv, i verkligheten utgick den från denna kropp. Även gudarnas och gudinnornas former *(murtis)* togs ur denna kropp och bragtes att sitta ned och blev tillbedda. När *pujan* var slutförd återgick de på samma sätt dit därifrån de kommit. Man måste minnas att allting är möjligt."

"För denna kropp existerar endast det ENA, det finns inte ens en möjlighet till något 'annat'. Vem kan åstadkomma något bekymmer åt vem? Endast om det finns någon annan kan denna åstadkomma besvärligheter.

Låt mig säga att vad jag är har jag varit från min spädaste barndom. Men då de olika stadierna av *sadaha* blev manifesterade genom denna kropp pålades någonting liknande *ajnana* (okunnighet) densamma. Men vad slags *ajnana* var det? Det var i själva verket *Jnana (Visdom)* maskerad som ovetskap."

"De olika former av *sadhana* som denna kropp blivit sedd att utöva var inte ämnade för denna kropp (henne själv). De var ämnade för er alla.

Jag är vad jag var och alltid skall bli.[1] Jag är vad helst du ser, tänker eller säger. Men det är ett absolut faktum att denna kropp inte har kommit till för att skörda frukterna av tidigare *karma*."

"Så länge det finns begär blir man född på nytt och på nytt, m.a.o. den fysiska existensen fortsätter beroende av känslan av begär. Genom ihållande andliga övningar kan man bli befriad från återfödelsen.[2]

"Allting i universum är Guds skapelse och sker i enlighet med Hans gudomliga skickelse, allting och alla är Hans eget. På orsakens och verkans plan (karma) sker allting såsom det är bäst lämpade under de särskilda omständigheterna. Det åligger

1 Jämför med Jesus. "Förrän Abraham var är jag." Det tidlösa, odödliga medvetandet bortom kroppsmedvetandet. — Övers. anm.

2 Joh. upp. 3. 12. "Den som vinner seger, honom skall jag göra till en pelare i min Guds tempel och han skall aldrig mera lämna det" d.v.s. skall ej mera behöva återfödas. Kretsgången av födelse, lidande och död är "evig" tills man vinner seger över begären. För de flesta synes idén att inte befinna sig i en kropp och en fysisk värld som en förintelse då man så identifierat sig med det fysiska att buren blivit en kär — Övers. anm.

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

människan att i alla situationer trösta på Gud och vidmakthålla minnet av Honom.

Vad som än görs hör till dödens rike av oupphörlig förändring. Ingenting kan uteslutas. I skepnad av död är Du, i form av begär är Du, Du är rörelse likväl som stabilitet, distinktion och icke-distinktion — ty Du är oändlig, utan slut.

Vad som behövs är ett genuint uppvaknande, ett uppvaknande efter vilket ingenting mera återstår att uppnå."

"Antingen du tar vägen genom andakt där "jaget" förloras i "Du" eller du går vägen genom Själv-forskning, sökande det sanna Jaget är det Han allena som blir funnen i båda fallen — i "Du" likaväl som i "Jag"."

"Varför det finns visioner på vägen? I förklädnad av vision är Han och i klädnad av "varför" är Han även. Vad än som är uppenbarat eller fördolt någonstans på något vis är "Du", är "Jag". Förnekandet likaväl som bejakandet är "Du" — den ENA. Du kommer att kunna fatta det till fullo endast när du finner allting innanför dig själv, med andra ord i det tillstånd där det finns INGENTING ANNAT ÄN SJÄLVET. Där du ser begränsningar är även dessa begränsningar en manifestation av det Obegränsade, det Oändliga. Dess väsentliga substans är ingenting annat än Du själv. Så länge detta faktum inte är uppenbarat kan man inte tala om fullt förverkligande — fullständigt, absolut, alltomfattande — kalla det vad du vill. Och åter igen, hur kan i ett sådant tillstånd av fullbordan frågan om fulländning eller ofullkomlighet mera uppstå?

Genom att säga 'jag kan inte' kommer man inte långt. Man måste förvärva förmåga och verkställa. Sannerligen, för mänskan är allting möjligt. Genom Guds nåd är man född i en mänsklig kropp. Även om någon faller och slintar blir hon inte liggande på marken utan reser upp sig och går framåt igen. Framträngandets takt måste vara rask. För att finna ditt Själv, gå fram längs din egen väg i din egen rytm."

Allt är verkligen ditt eget sannskyldiga Själv. Vägen till det Högsta är den enda verkliga vägen, alla andra stiger leder vilse. Gud och Gud allena är Sanning, Han allena är evig."

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

"Mänskan måste söka det som är fördolt bakom världen. Hon måste söka en hemvist där det blir lätt för honom att komma fram till sitt rätta hem."

"Verkligt seende är det seende där det inte finns något sådant som den seende och det sedda."

Någon frågade om självmord och fick svaret att den som tar sitt liv kommer till en mycket mörk plats (tillstånd) varifrån det är mycket svårt att bli förlöst, om inte någon med mycket stor makt förbarmar sig över honom, Mänskan är född för att skörda frukterna av sina handlingar i tidigare liv och att försöka fly från det är ytterst dumt och förlänger endast lidandet.

F: Hur är det med mord?

Ma: Mördaren kommer utan tvivel att få lida för sitt brott.

F: Och den mördade?

Ma: Det är dåligt tur att bli mördad. Men man måste minnas att det beror på någon dålig *karma.* Det är en olycksbådande död.

F: Hur är det med *sati* (änkebränningen)?

Ma: Det är en helt och hållet annan sak. En verklig *sati* måste vara behärskad till sinne och kropp. Om hon lider då hon beträder bålet kan hon inte kallas en *sati.*[1]

Sedan berättade hon att en av hennes förfäder efter att ha gått runt bålet sju gånger satte fingret i lågan av ett ljus för att vara säker om hon skulle vara i stånd att bli levande bränd. Fingret rörde sig inte. Hon berättade att hennes ena tå i misstag hade rört vid hennes mans dyna (vilket ansågs för synd) och att denna tå skulle känna smärta och röra sig. Därefter besteg hon mannens bål och hennes kropp blev alldeles stilla och kände tydligen inte av någon smärta alls.

"De andliga övningarna vilka kommer att rena en från det slagg som ackumulerats liv efter liv och vilket har till uppgift att avtäcka ens inneboende, strålande och lysande Själv vilken

1 Satin gjordes frivilligt. Den måste ses mot bakgrunden av den dyrkande karaktären mellan kontrahenterna inom det indiska äktenskapet, vilket anses vara ett ashrama (levnadsstadium) avsett för utvecklandet av individernas karaktär. — Övers. anm.

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

ligger djupt inuti en själv — detta måste uppväckas. Vad menas med tjänandet? En handling som renar sinnet."

"Minns att föda, sömn, att gå och stå eller sitta — faktiskt hela ens uppträdande måste vara strängt behärskat för frigörelsens skull. Vidare skall den ritual eller övning man åtagit sig göras med tro och kärlek. Ingen ritual bör fullgöras utan reverens. Det lidande som tålamod, uthållighet och överseende innebär är en manifestation av Honom som är lidandets tillintetgörare."

"Varför göra sig så miserabel genom onödig oro för världens förbiflytande ting? Var modig och lugn då du gör din plikt och minns alltid att det är Gud som gör att allting händer: vad än Han tillåter att hända är just det rätta. Du måste upphöra att oroa dig så mycket."

En ung student frågade: Varför bär *sadhus* (Gudssökaren) en viss dräkt, tovigt hår, långt skägg osv. Vad har allt detta att göra med andlighet?

Ma: Varför sätter ni olja i håret och benar det framför spegeln? Varför har ni så fina byxor och välstruken skjorta? Vem önskar ni tillfredställa? Vem är er egen som ni försöker imponera på genom ert fina uppträdande? Ni tänker: Vad skall folk säga? och är i själva verket rädd för folks åsikter. Ni vill se ut som en gentleman och beundrar välklädda människor och säger därför: "Jag måste också klä mig på samma sätt." Vilken nytta väntar ni er få av det hela?

Studenten: Det ger mig tillfredsställelse att se fin och prydlig ut.

Ma: Alldeles. Det ger er nöje. Och vart kommer allt detta nöje att leda till? Kan ni säga?

Student: Det är svårt att säga.

Ma: Ni finner inget svar. All denna uppklädnad görs för självtillfredsställelse. En genuin *sadhu* är alltför upptagen med sitt sökande för att bry sig om sitt utseende. Han är otålig att uppnå visionen av den Högsta och har ingen tid med att se efter sina kläder, klippa naglarna och skägget et.c., all hans energi går till hans *sadhana* och därför går han omkring och ser ut lite hur som helst. Han känner: "Vem skulle jag tillfredsställa genom

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

att vara fint klädd?" Förstås är inte alla sadhus genuina. Det finns även Babu-sadhus.

"Gud är allt-genomträngande. I varje form, i varje sekt och religion är Han allena. Om du är ivrig att älska Gud är det mycket lyckligt — det beror på Hans nåd. Människans kärlek skall riktas endast mot Gud. Endast då blir det frid och lycksalighet. Tag alltid skydd vid Hans fötter.

Kärleken till Gud allena är eftersträvansvärd för en mänsklig varelse."

"Stunden som gått återvänder inte. Slösa inte ovärdelig tid. Bliv inte en själv-mördare utan förverkliga ditt eget Själv, *Atman*. Upptäck att vetskapens, känslans och tjänandets väg är en och den samma. Alla namn är Guds namn och samtidigt är Han utan namn och form. Då Man uppnår målet för någon speciell form av gudstjänst kommer man att se att alla är en. Mannen och kvinnan har lika stora möjligheter till Förverkligandet. Det är mänskans plikt att använda den sällsynta gåvan av födelse i en mänskliga kropp, annars måste man reinkarnera och dö igen."

"Din kropp vilken är en del av, och beroende av denna illusionära värld är å andra sidan ett uttryck för en dold inre process. Du själv är de många, vilka uppenbarar sig uti olika aspekter, former och modus."

Fråga: Har berättelserna om miraklen uti *Puranas* (skrifterna) någon verklig innebörd?

Ma: Allting är möjligt. Liknande ting kan hända även nu.

F: Hur kan allting vara möjligt?

Ma: Sätt på dig visdomens glasögon och du skall se det för dig själv.

F: Guds spel som säges vara Hans nöje är smärta och bekymmer för oss.

Ma: Där känslan av 'jag' och 'min' ,'du', 'han' och 'det' finns m.a.o. där distinktioner existerar, där finns det smärta och bekymmer.

Någon frågade hur det är möjligt att sköta sina plikter om man är ständigt försänkt i Gud.

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

Ma: Om ni är försänkt i Gud, varför då bry sig om världen? Låt allting ske som skall ske, ni är absorberad uti Gud.

Om ni tänker på Gud hela tiden och ser alla som en form av Honom kommer ert arbete att bli utomordentligt väl gjort och tillfredsställa alla.

Och när ni blivit verkligen försänkt i den Ena så att det inte är möjligt att sköta arbetet kommer ingen att finna fel i det. Tvärtom kommer människorna att känna den gudomliga närvaron i er och bli mycket villiga att tjäna er. De kommer att vara lyckliga i ert sällskap. Men det tillståndet är helt annorlunda än vad ni nu upplever — världen kommer inte längre att existera för er."

(På tal om de smärtsamma påminnelser Modern ibland brukar ge sina anhängare)

"Vad som är nödvändigt gör jag för mig själv.[1] Om ni skrapar ert skinn och det blöder, skyller ni det på er hand? Om ni inte kan uthärda så här litet, hur skall ni någonsin kunna erfara Självets lycka?"

Fråga: Om Gud är godhetens källa, varför skall det finnas så mycket strid, grymheter och synder?

Ma: Han är godhet likaväl som ondska. Han är allting. Han Själv iscensätter ett spel med Sig Själv. Vad som än är nödvändigt för att Hans spel skall bli utfört till fullo gör Han.

F: Är det möjligt att se Gud just här som man ser en mänska?

M: Ja, verkligen och sannerligen, man kan se Honom.

F: Vad är Er erfarenhet i denna sak?

M: Verkligen och sannerligen, Jag har sagt det. Han är alltid Själv-uppenbarad. Genom *sadhana* kan man endast borttaga (okunnighetens) slöja.

F: Igen, var vänlig och säg om Ni verkligen har sett Honom?

M: Det har redan blivit sagt: Han som är inuti er, som är manifesterad i er skepnad, sannerligen jag har sett Honom. "Varhelst en man finns där är *Siva* och varhelst en kvinna, är *Gauri*". Han och Han allena är. Ävenså kan ni uttrycka det hur ni vill.

1 För Modern existerar det inga 'andra' eftersom allting är inneslutet i henne. SJÄLVET är alltomfattande. 'För mig själv' likaväl som 'denna kropp' har således en annan innebörd än för människor utrustade med ego. — övers. anm.

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

F: I *Bagavad-Gita* säger Sri Krishna: "Så fort dygden förfaller, O Bharata och orätten upphöjes, då kommer jag Själv fram". Fastän dygden förfaller i vår tid — hur kommer det sig att Herren inte framträder.

M: Gud sade sanningen. Han har verkligen kommit. De som kan se ser.

F: Varför finns det så mycket våldshandlingar i Pakistan?

M: Allt sker i enlighet med Hans vilja. Han är våldsam med Sig Själv. Det finns utan tvivel någon nyttig anledning bakom det.

F: Var exakt är sinnet beläget?

M: "Rötterna uppe, grenarna nere". Dess rötter ligger i hjärnan men genomtränger samtidigt hela kroppen. I djup sömn kommunicerar man med sitt eget själv. Efter sund (drömlös) sömn erfar kropp och sinne ett välbefinnande fast man då man vaknar inte kan säga var man varit i sömnen. Endast när slöjan har blivit lyftad och ens vision därför är obehindrad vet man var man varit. Endast mänskan har möjlighet att bliva fullt medveten. *Sadhanas* syfte är frigörelse.

Pilgrimer på vägen till det Högsta måste försöka vara mottagliga.

Fråga: I atomåldern kommer världen med alla dess varelser att bli utrotade i ett krig. Är det möjligt att bevara den med andliga medel?

M: Vad som skall ske kommer att ske. Varför oroa sig för det. Han som gör allting kommer att göra det som är nödvändigt. Ni är också en av Hans manifestationer och kan befatta er med dessa saker. Men hur mycket kan ni göra åt saken genom att ta befattning med den?"

"Gud, Självet är allt-genomträngande. Var är Han inte? I alla former och i det formlösa, i alla namn och i det namnlösa, på alla platser och förhållanden, i alla tider är Han. När begäret för Förverkligandet vaknar är detta verkligen en manifestation av Honom, den Odelbara Ena. Emedan alla namn är Hans kommer Han att låta sig själv bli fattad genom något av dessa. Ett starkt begär att uppnå målet måste uppfylla en. Det faktum att Självförverkligandet är ens mål betyder att söka och finna.

Eftersom ni gjort en vana av att begära ting, rikta begäret

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

mot Modern och kalla på Henne allena. Gud själv är Modern och kommer därför att ge er vad ni behöver. Förtrösta helt på Honom, var stilla och iakttag vad som händer. Inte förrän tron uppväckes i er, att vad än Modern gör är det bästa för henes barn, kan ni finna Henne. För att uppnå detta självuppgivandets tillstånd kan ni även anlita Yogas övning.

Förhållandet till ens moder är inte ett tagande och givande. Modern ger i enlighet med ens behov. Man måste förtrösta på ens moder som en kattunge (vilken passivt låter sig lyftas av sin moder) och inte som apbarnet (vilket själv aktivt håller sig fast vid modern och därför ibland faller). Modern vet det rätta måttet med vilket hon ger. Ma betyder *mayi* (allt-genomträngande). Modern består även världslig erfarenhet och frigörelse — ingen annan."

(Från Gurupriya Devis dagbok 9 aug. 1957)

Senaste natt var Matajis (Moderns) hälsa mycket dålig. Sri Haribabaji kom på natten och efter att ha försökt allt möjligt sade han till slut: "Mataji, var god och beslut att tillfriskna. Ni måste ha medlidande med var och en av oss."

Efteråt sade Ma, tagande upp tråden: "För denna kropp existerar ingen träldom av något slag". "Gör inte det här" och "gör det där" är inte ämnat för denna kropp. Ni måste också veta att sådant inte är dess sätt. Vad som än sker är allt till det bästa. Att besluta sig ligger inte i denna kropps natur."

Litet senare sade Ma: "För denna kropp finns det inte någon orsak för opasslighet eller otrevnad. Det här (ohälsan) är också ett utmärkt spel. Denna kropp iakttar i den minsta detalj vad som pågår i varje nerv och ven. Kroppen, observationen och det som tar plats är i själva verket alla ett. (Hon beskriver vad som pågått i kroppen). Återigen, beroende på denna rytm blev kroppen ibland helt och hållet livlös. Vad som skulle hända med en annan kropp i denna situation är er sak att fatta. Men för denna kropp (Hon talar ofta om sig som 'denna kropp') är alla tillstånd likvärdiga. Ibland sitter den och ibland ligger den. För denna kropp är allting utan undantag ett spel. Vilken *kheyala* (gudomlig inspiration) som förefinns vid någon speciell tidpunkt, i enlighet därmed kan, och händer tingen."

En gång senare sade hon angående *samadhi* (övermedvetet

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

tillstånd): "För denna kropp finns inget försök till *samadhi.* Det finns inget kommande och gående, *Pitaji* (fader). Varken samadhins ställning eller dess tillstånd. Så länge det gäller denna kropp; då den rör sig, sitter, talar osv. är allt också *samadhi.*

Ännu en annan dag sade Ma på tal om liknande saker: Då det gäller en *sadhaka* (sökare) finns det strävan efter ett mål. Men här (menande sig själv) är det inte fråga om mål eller strävan, försök eller brist på försök. Varje artär, ven och nerv och deras funktion och vibration ses klart liksom man håller en lampa i ett mörkt rum vilken kastar ljus på varje föremål. Här är artären jag själv, venen jag själv, funktionen jag själv och den observerande jag själv. Förstås, då jag säger 'jag själv' är det för att något ord måste användas."

Senare frågade Ma Dr. Gopinath Kaviraj: "Baba, då man uppnår Nirvana kan man då ännu vara medlidsam?[1]

Dr. Kaviraj: Då man talar om medlidandet måste det finnas någon annan i sorg.

Ma: Är då medlidandet ett hinder för uppnåendet av Nirvana?

Dr.K.: Ma, det finns två åsikter. Enligt den ena är det omöjligt, enligt den andra är det möjligt.

M.: Då man talar om Buddaskap finns det även barmhärtighet efter uppnåendet av Nirvana. Liksom hur mycket hetta ni än må ta från elden försvagas inte dess brännande förmåga därmed. I Gud, vilken ni uppfattar som det högsta, är ingenting förlorat. Han är Självet, beroende av intet annat än Sig Själv, således självtillräcklig och fri.

•

Mataji sade: "Genom att åkalla Gud kan Han förvisso bli funnen och genom att hålla fast vid Den Stora Modern (Mata) upptäcks (förverkligas) *Atman* (Självet).

Fråga: Hur kan jag bli ett med Gud (Iswara)? Jag är en dödlig mänsklig varelse.

M: Då man förverkligar enheten kommer även dualismen att fattas i sin helhet. Då man blir odödlig förstår man även den

1 Nirvana eller Brahman — Det högsta, vilket är bortom dualismen. Alla egenskaper räknas till det relativa. — Övers. anm.

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

dödliga mänskliga varelsen till fullo. Så länge frånvaron av sann vision är tillfinnandes är diskussion oundviklig. Från en synpunkt sett har *Paramatma* (Den Absoluta Anden — Gudomen) blivit uppdelad och är nu, har varit, och kommer att vara såsom världen i en konstant växling. Återigen från en annan synvinkel är Han evigt oförstörbar och det har aldrig funnits eller kommer att finnas någon värld. I verkligheten kan frågan om vara eller icke-vara inte uppstå.

(Från Gurupriya Devis dagbok 20 augusti 1957)

Denna morgon anlände Savitri från Kanyapith, Varanasi (Benares). Så fort han närmade sig Ma för att göra *pranama* frågade Ma: "Mår Gopal[1] bra?"

En smula förvirrad svarade Savitri långsamt: "Ja, han verkade att må bra."

Men Mataji verkade inte riktigt tillfredsställd med Savitris svar. Mycket mjukt sade hon: "Senaste natt berättade jag många gånger att Gopal hade kommit och visat sin lilla röda hand åt denna kropp igen och igen som om den blivit skakad."

Helt häpen sade jag (G. Devi): "Vadför nyheter är nu detta" Sedan mindes jag att några dagar före Janmastami (Krishnas födelsedag) hade Mataji bett oss skriva ett brev till Atul Bramachari och Makan, vari de ombads handha Gopal med den största omsorg på sin födelsedag. Ma måste säkerligen ha förutsett någonting då.

Jag frågade sedan Ma: "Har Gopal klagat mycket bittert för Er? Mataji sade med ett leende: "Nej han klagade inte, men uppmärksamgjorde denna kropp på att han hade en smula smärtor.

Savitri lyssnade häpen.

Jag tänkte för mig själv: "Mänskor kallar det en 'stenbild'. Men bakom vår begränsande vetskap finns ännu mycket att veta."

Moder berättade en del små historier från hennes liv, bl. a. följande.

1 Gopal = baby-Krishna, i detta fall en helgad bildstod av sten i Banares-ashramet. Denna speciella svarta Gopal är en s.k. "jagrat murti" (levande gudabild). Många övernaturliga händelser har förekommit i samband med denna gudabild vilket har rört många mänskor som inte alls varit intresserade av vad de kallat "bilddyrkan".

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

En gång hade Ma sagt åt en mycket mörkhyad flicka på 12 eller 13 år som kom för att se henne: "Du vill ha halsbandet eller hur"? och sade åt Udas att hämta det. När det hämtades och gavs flickan blev alla förvånade att se att det var ett halsband av värdefulla pärlor vilket hade givits åt Ma några dagar tidigare av Ranin (drottningen) av Sirmur. Då Mataji hade burit dessa pärlor på sin handled hade hon sett den lilla flickan i mänskohopen viska till sin moder att hon ville ha dem. Mataji hade velat ge dem åt flickan då, men hon hade försvunnit. Ma visste att hon skulle komma efter några dagar och hade bett Udas ha pärlbandet till hands när Mataji begärde det. På detta sätt fick flickan det. Senare hade flickan igen kommit för att visa hur vackert de vita pärlorna syntes mot hennes mörka hy. Mataji sade att då hon levde i Astagrakam brukade där vara chamaras (lågkast hinduer vilka rensar djurskinn) och att en liten flicka bland dem brukade komma och titta på henne på avstånd. Detta var för omkring 40 år sedan. Den lilla flickan som fick halsbandet var samma lågkast flicka i ett tidigare liv.

Denna vana att ge bort sina värdefulla presenter som hon får är välkänd. En gång hade några studeranden köpt en dyr blomkrans och som vanligt gav hon genast bort den. Studenterna sade: "Vi ville att Ni skulle ha burit den åtminstone för tio minuter för att göra oss tillviljes". Mataji svarade: "Om jag bär den för tio minuter, kommer ni att göra vag jag ber er om för att vara mig till lags?" Det blev dödstyst — ingen vågade säga ja av rädsla att hon skulle be dem om nånting de inte skulle kunna eller vilja göra. En annan gång då Mataji skulle fara med tåg hade dr. P. köpt mycket dyra appelsiner och bett Gurupriya Devi gömma dem under bädden tills tåget gått, så att Ma inte skulle ge bort dem. Ingenting sades åt Mataji men just när tåget började röra sig stack hon sin hand under bädden och tog ut appelsinerna och började kasta dem åt mänskorna på perrongen (vilket är mycket vanligt, de som känner hennes sätt, vet hur skiclig hon är i att kasta.)

Dr. P. talade om hur stora helgon kommer till sina lärjungars räddning och berättade två historier om Ma i detta sammanhang. Hon hade en gång farit över Ganges i en båt och en anhängare på denna sidan ville förena sig med henne. Han hoppade

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

i floden och började simma över, men då han hunnit halvvägs började han drunkna. Det fanns ingen som kunde rädda honom men han ropade till Ma och plötsligt, tillsynes ingenstans ifrån, uppenbarade sig en båt och räddade honom. En annan gång hade Mas stora anhängare Baiji varit nära att drunkna i Benares men drogs upp av en gammal kvinna som vadade ut i floden. Vid detta tillfälle var Ma i verkligheten i Dehradun och de som var nära henne såg till sin förvåning att hennes kläder var drypande våta.

Fråga: "Det sägs att Gud är allvetande, full av kärlek och över-allt-närvarande. Men hur kan Han sägas äga dessa egenskaper och ändå låta världen med dess elände fortsätta sin kurs?

Ma: Var och en måste skörda frukten av sina handlingar. Lidandet är för er eget bästa. En moder ger ibland aga åt sitt kära barn för hans eget bästa och för att hålla honom kvar på den rätta vägen. Gud renar er från verkningarna av era handlingar gjorda i liv efter liv, genom vad ni kallar lidandet. Då en tillgiven moder badar sin baby, kanske barnet skriker desperat, ändå låter inte modern barnet gå före hon har tvättat det ordentligt och skrubbat det. Sedan torkar hon barnet, torkar dess tårar och tar det i famn. På samma sätt gör Gud och när ni blivit renad skall Gud trösta er och ta er i sina armar. Vad som än sker i världen är Hans *Lila* (spel), Hans nöje.

F: Nöje i allt detta elände? Var är då Hans kärlek?

Ma: Vem är det som älskar och vem är det som lider? Han allena uppför ett spel med Sig Själv; vem existerar annan än Han? Individen lider för att han uppfattar dualismen. *Duniya* (värld) betyder *du-niya* (baserad på dualism) och det är dualismen som förorsakar sorg och smärta. Finn det ENA överallt och i allt och det kommer att bli slut på lidande och smärta.

En välkänd industriman frågade vad det var idé att kalla på en läkare och undergå medicinsk behandling eftersom allt ändå är förutbestämt av ödet.

Ma: Det faktum att ni kallar på läkare och undergår behandling är också en del av ert öde. Om inte det är ert öde att bli botad är doktorn hjälplös. Men om det är meningen att ni skall

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

bli frisk kommer den rätta medicinen att bli given er och ni tillfrisknar.

F: Antag att man har stark tro på Gud och lämnar allting åt Honom och inte konsulterar en läkare. Kan man likväl bli botad.

Ma: Det finns två vägar: den ena är att ha stark tro att Gud kommer att göra allt som är nödvändigt, och bedja att bli botad. Om man har uppnått ett stadium av genuin tro kommer den att ha kraft att bota en. Å andra sidan om ens tro är bara ytlig kommer den inte att göra det. Den andra vägen är att inte be till Gud för någonting utan lämna allt åt honom. I så fall, vare sig man blir frisk eller inte gör det detsamma.

Fråga: Blir *Atman* (anden) uppdelad eller inte. På vilket sätt blir *Atman* förenad med *Paramatman?*

Ma: När *jivatman* (Jiva = individen) blir förenad med *Paramatman* blir de ett. Då ett kärl med vatten töms i havet förblir vattnet vatten, det kallas endast inte längre kärl-vatten utan havs-vatten. Det är lika då *Jivatma* förenas med *Paramatman.*

"Den som längtar efter Gud kommer att finna Honom och för den som funnit Honom dör döden."

(På tal om det skadliga i att ge pengar som kan användas till skadliga ändamål, varvid en del av den dåliga *karman* påfaller givaren.) "Givandet är en plikt *(dharma).* Det enda sättet är att betrakta var och en som Den Högste. Om ni ger endast till den Ena kommer varken goda eller onda följder att vidlåta handlingen. Övertygad om att det är Gud kan man dyrka en hund, en katt eller ett träd, det är ingen skillnad.

Det är genom att söka känna sig själv som allas stora Moder kan bli funnen."

"De föreställer sig att denna kropp är långt borta, men i själva verket är den alltid mycket, mycket nära. Hur kan den ens rimligtvis lämna någon? Frågan om avstånd uppstår enbart från deras synpunkt."

En person tänkte på det faktum att man aldrig kan få ett

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

definitivt svar på något problem från Mataji. Hon frågade Mataji.

Ma: Till slut har du således fattat att det finns ett stadium där problemen inte längre kan lösas på något speciellt sätt. Har du inte efter noga betänkande kommit till slutsatsen på många frågor? Men nu skall du fatta att ingen lösning kan lösa något problem slutgiltigt, m.a.o. du måste gå bortom visshet och ovishet. Lösningen av ett problem uppnått genom sinnet måste med nödvändighet vara från en viss sida, följaktligen finns det rum för motsägelse eftersom din lösning endast representerar en aspekt. Vad har du således löst? En fullständig syntes av alla de motsägande synsätten kan uppnås genom många helt olika vägar. Vidare skall du se att det finns ett ställe vari ligger den slutgiltiga lösningen på alla åsiktsnyanser av alla problem utan möjlighet till motsägelse. Vad händer sedan? Vare sig en fråga uppstår angående ett löst eller olöst problem, vare sig man säger "ja" eller "nej" — allt är DET.

Ha full tro på din *Guru* (mästare), öva *frö-mantran*[1] du fått av honom och kontemplera den Älskade. *(Ishta)*. Det är ytterst viktigt att ha orubblig tro på ens *Ishta*. Det är av vikt att ansträngа sig efter den fulla uppenbarelsen av den form[2] i vilken Han har manifesterat sig själv för dig.

Fråga: Vad är det speciella bidrag kvinnan till skillnad från mannen har att ge?

Ma: En kvinna är väsentligen en moder och i enlighet därmed är det hennes plikt att tjäna alla. Och eftersom ni är både dotter, hustru och moder i ett skall ni se enheten i de tre. Vidare finns det i varje kvinna en man och i varje man en kvinna. Om mannen inte skulle vara innefattad inom er skulle ni inte vara i stånd att uppfatta en man, och om det i mannen inte skulle vara innefattad en kvinna skulle han inte kunna urskilja en kvinna. Således är det en av kvinnas uppgifter att upptäcka mannen i sig själv.

Mannen är det Högstas *(Purushas)* reflex, den ena vilken uppehåller universum. Sann manlighet betyder gudomlighet. Men det finns även *Atman* (Anden) vilken är bortom man och kvinna.

---

1 Mantra = heligt ord som upprepas och vilket representerar ljud-aspekten av Ishtan (ens Gudsform).
2 Ishta = Den valda Gudsform som lämpar sig för respektive sökare och vilken är form-aspekten medan mantran är ljudaspekten.

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

Alla måste finna *Atman* som ligger innanför en själv. Det är varje mänsklig varelses uppgift att avtäcka både mannen och kvinnan inuti sig och att förverkliga *Atman* vilken är bortom man och kvinna."

"En utvecklingslinje vilken åstadkoms genom regelbunden andaktsövning är t.ex. följande:

1) Man offrar allting åt Gud, maten etc. och utför även *Arati* med ljus, rökelse etc. Småningom kommer man att tänka: Är Gud endast i mitt rum (tempel). Fullständig och uppriktig andakt frambringar djupa tankar vilka manifesterar sig i ens handlingar. Guds ljus nedstiger, Hans kraft vaknar i en och resultatet är att ett djupt inre forskande tar plats.

2) Ett stadium där man kan ha en vision av Herren, t.ex. när man putsar kärlen som brukas för Puja (gudstjänst), eller då man sover ser man Honom bredvid sin bädd. Först trodde man Honom vara i ens bönerum men nu kan man se Honom både här och där. Senare är det inte mera på några speciellt ställe, vart man än vänder blicken är Han sittande på träden, stående i vattnet eller inuti djuren. Men även nu är visionen inte oavbruten.

3) Sedan kommer en tid då Gud inte mera lämnar en mera, vart man än går är Han alltid bredvid en och Hans närvaro känns alltid vara närvarande.

4) Nästa stadium är att även formen och speciet också är Gud. Tidigare uppfattade man Honom inuti alla föremål men nu ses Han inte *inuti* föremålen mera ty det finns ingenting annat än Han allena. Allting är Herren och endast Han. Varje form, varietet och manifestation är Han och det finns ingenting bredvid Honom.

5) Om allting är Gud och ingenting är annat än Han måste också ens kropp vara Han — Han den Ena Existensen. I detta stadium är gudstjänst eller tjänande omöjligt ty Han allena ÄR och man existerar inte längre skild från Honom. Vad säger Vedantisterna (non-dualisterna)? Det finns endast en *Brahman* utan något annat." I alla fall förblir förhållandet mellan Gud och Hans tjänare det samma för några vilka uppnått detta tillstånd, och är sålunda: "Han är Det Hela och jag är en del av Honom" och ändå finns det endast det Ena Självet (Ek Atma). Om *Brah-*

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

man beskrivs vara Krisnas kropps härlighet, varför skulle man protestera? Sannerligen, allting är identiskt och odelat. Att förverkliga detta betyder att man helt och hållet har uppgått i Enhetens Ocean.

6) Efter detta har uppnåtts kan man igen göra puja och tjäna ty förhållandet mellan Mästare och tjänaren fortsätter. Mahabir sade: "Han och jag är ett men Han är det hela och jag är en del av Honom. Han är Mästaren och jag tjänaren.' Man erfar Helhet likaväl som Guds tjänares tillstånd. Först tjänade man för att uppnå sitt mål. Efter förverkligandet är det Han, Det Ena som tjänar. I detta stadium blir allting tjänande — kalla det Frigörelse, kalla det Parabhakti (full kärlek), kalla det vad ni vill."

"Då ett frö blivit rostat kan det aldrig mera börja gro, då man erfarit Enhet kan man göra vad som helst, det innehåller inte längre karmas frö och där detta frö inte finns är alla former och olikheter endast DET. Genom intensiv hängivenhet likaväl som genom urskiljning enligt Vedanta kan man uppnå det Enda Väsendet. Betyder 'att uppgå i DET' att bli som en sten? Inte alls. Form, olikheter, manifestation är ingenting annat än DET.

I enlighet med varje persons speciella väg kommer den färg och arom som är speciell för denna att bli kvar, men vad som uppnås är det Ena TINGET som sådant i vilket inget tvivel eller någon oklarhet kan kvarstå. I verkligheten, vad är det man skall uppnå? Vi ÄR DET — Evig Sanning.

Då man uppfattat Ens Själv och det inte finns någonting utanför DET, vet man att den gudabild man dyrkat är DET i en särskild form. Då man funnit Verkligheten ser man den i en speciell förklädnad, guden jag dyrkat är det Ena Självet, Brahman utan något annat. De vilka följer överlämnandets väg och de vilka dyrka *Sivas* bild skall till slut uppnå den Ena *Shakti*, den Ena *Siva*. De vilka gå längs Vedantas väg finner att is är vatten,[1] att det inte finns form, medan Bhaktan kommer att fatta att hans Älskade (Ishta) är *Brahman* — alla har sitt sätt att närma sig."

Mataji talade om det nära sambandet mellan den mat man

1 D.v.s. att det som har form även är utan form.

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

äter och ens sinnestillstånd. Därför är det så viktigt för en *sadhaka* (en strävande) att undvika *tamasisk* (tamas — den orene kvaliteten) mat såsom kött, fisk, ägg, lök, vitlök, etc. Om man inte förtär *sattvisk* (ren) mat är det svårt att utveckla ett *sattviskt* sinnelag.

Den trogna anhängaren, dyrkaren av Gud, asketen, den store yogin — alla är pilgrimer på vägen till det Högsta. Uppenbarelsen av deras glömda Själv, av Hans vidrörelse, är deras gemensamma mål.

Modern kommer till er — och också attraherar Hon er till Sig själv. Där kommande och gående finns är dualism. Men ett stadium existerar som är bortom kommandet och gåendet.

12 juli 1961

De senaste femton dygnen har det regnat i ett sträck i Poona. Dammen i Kharakvasla hade brustit och en stor del av staden var under vatten. Ingen vet hur många som mist livet. Ma sade: "När vi fick veta nyheten att floden steg med stor hastighet hade denna kropp *kheyala* att säga till vattnet 'Börja nu dra dig tillbaka gradvis'. Och det skedde".

Fråga: Nuförtiden känner sig alla djupt oroade för även om vi har undgått en större katastrof (beroende på dålig planetarisk influens) vilken man hade förutspått, för detta år (1962) hur skall vi bli räddade från atombomber?

Mataji: Denna gång har Han kommit i form av atombomben. Tag tillflykt till den Ena. Beroende på världsomfattande rädslan för en större katastrof 1962 har böner och åkallelser blivit offrade på många ställen. Det var mycket välgörande.

F: Då man vid varje steg av ens liv kompromissar, talar osanning och gör orättfärdiga handlingar, hur kan mänskans *drahma* (plikt, rättfärdighet), bli vidmakthållen? I samhället och i vårt land har man blivit offer för sådana omständigheter att man är tvungen mot sin vilja att kompromissa även om man vet att ens karaktär inte förblir intakt. Alla mänskor lider på detta sätt.

Ma: Ett sådant lidande bör fortsätta. Där lidandet finns kom-

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

mer Sanningen Själv att komma och rädda Sanningen.

F: Om man inte räknar varje penni kan man inte leva. Om man å andra sidan inte är helt utan beräkning kan ens hjärta inte bli rent. Om man skall leva måste man vara hjärtlös och om man vill spara sitt hjärta kan man inte leva.

Ma: Vill ni göra en sak, Baba (Fader). Lämna all beräkning. Vänd dina steg mot det ENA. Om det är nödvändigt att räkna ut något kommer någon annan att komma och göra det. Vem håller reda på Moder *Kalis* bokföring?

F: Skall man försöka själv-utplåning av en själv? Eller förstöra känslan av jag? Eller ge befogenheten av ens eget rena själv till Modern?

Ma: Om känslan av givande kvarblir har utplåningen inte skett. Utplåningen sker av sig själv. Utplånandet är inte av ens själv utan av ens begär, av ens ego. Så länge man dväljs i sinnets kungadöme har utplåningen inte ägt rum och kan inte äga rum. Sinnet måste användas för att urskilja. För att uppväcka god vilja kan man göra ett försök. Men utplånandet sker när sinnet har blivit transcenderat. Emellertid har sinnet otaliga plan. Då man nått ett visst plan finns det en likhet av Själv-vaknandet. Å andra sidan är sinnet även Han.

Vad skall utplånas? Inom sinnets sfär finns 'att göra' och bortom sinnet finns (ansträngningslös) 'varelse'. Vem skall utplånas. Vem utplånar vem? Utplåning betecknar förverkligande —förverkligandet av Honom. Tills Han uppenbarar sig själv försöker man utplåna sig själv. Utplåning betyder att eliminera, steg för steg, genom metoden neti, neti' (ej detta, ej detta), att eliminera det tillfälliga, det vilket är underställt förgängelse. Uti kungadömet bortom sinnet är Du i alla skepnader och former. Vad är verkligen evigt och vad tillfälligt? Allt är verkligen Han. På sinnets plan finns det relativ lycka, inte villkorslös lycksalighet. Och där relativ lycka finns, där finns även sorg sida vid sida. Villkorslös lycka är *Brahmans* lycka *Brahmananda.* Och vad är *Brahmananda?* Du sannerligen. Sedd från en synvinkel är allt Du och Du allena. Och från en annan synvinkel det som Du är, är även jag.

Rena sinnet från allting och Han kommer att uppenbaras som Du, som *Atma.* Att börja med måste du använda sinnet —

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

för att gå bortom det, för att förverkliga Självet *(Atman)*, för att bli Upplyst."

(Från Gurupriya Devis dagbok, New Delhi 24 febr. 1961)

I dag samlades några av oss i Matajis rum. Det blev fråga om Ma i tidigare år. Om hon gav något hon hållit i handen åt någon sjuk person blev personen i fråga botad. En gång t.ex. höll Mataji en tamarindfrukt i sin hand i flere dagar utan att känna sig hågad att kasta bort den. Sedan kom någon och bad Ma att hela en patient. Ma gav honom frukten och patienten blev frisk.

Mataji lyssnade till vår konversation med ett leende och anmärkte." O ja, sådana saker hände. Senare hade jag *kheyal* (inspirationen) att upphöra med allt sådant."

25 febr.

Denna morgon, så fort Ma stigit upp sade hon: "Jag hör ljudet av gråt." Jag informerade henne därpå att det för en stund sedan anlänt ett telegram från Bombay med nyheten att en gammal anhängare plötsligt hade avlidit. Ma sade: "Du sade ingenting förrän nu eller hur?

28 febr.

På kvällen anlände den shweitziska ambassadören Dr. Cuttac och 'the Highkommisioner för Pakistan', mr. Brohi tillsamman för att se Mataji. I ungefär en timmes tid diskuterade Dr. Cuttac Vaishnavism och den dualistiska doktrinen med Ma. Dr. Cuttac är teologie doktor.

En gång frågade någon: Är dödsstunden bestämd på förhand?

Ma: Inom den sfär i vilken naturens lagar fungerar är den bestämd och kan inte undvikas. Men genom viljan eller nåden av en som har gått bortom dessa lagar kan den förändras. I regel har ödet sin gång, på något sätt arbetar det sig fram. (Ma berättade en historia om en man som försökte undfly ödet, vilket sade: "Jag dödar ingen. Men mänskan själv åstadkommer sin död genom en eller annan handling".)

Fråga: Antag att man dör upprepande Guds namn. Kommer man inte att bli återfödd då?

Ma: Det beror på det stadium man uppnått. Om man är i det

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

rätta sinnestillståndet kan det förstås hända att all ens återstående *Karma* blir uppbränt i ett ögonblick. Detta kan även hända genom Guruns nåd.

F: Är det möjligt genom Guruns nåd att förinta begär?

Ma: Ja. Guruns nåd väller alltid fram men man måste ha nåd med sig själv och låta den komma fram till en. Om ditt kärl är vänt uppochned kan nåden bara rinna längs sidorna och du kommer att inte undfå den. (Ma har många gånger förklarat, att hålla sitt kärl uppochned betyder att vara utåtriktad. Då ens uppmärksamhet är riktad på Gud eller Sanningen eller förverkligandet av ens Själv blir man mottaglig för Gudomlig Nåd.

F: Jag har tagit skydd i Modern. Varför tar Hon mig inte i Sina armar?

Mataji: Känslan av dualism är kvar, det är varför. Att ge en smula är inte tillräckligt, du måste ge dig själv helt — ha barmhärtighet med dig själv.

En tid var Ma mycket sjuk. Hon berättade att det på natten hade kommit några Mahatmas (Stora Andar) i sina eteriska kroppar för att se henne. De satt först framför henne en stund och vandrade därefter runt henne i solemn kretsgång. Hon sade inte varför de hade kommit men vi tror att de kanske hade kommit för att delta i våra böner för hennes snara tillfrisknande.

Ma har ofta sagt att inte bara synliga varelser samlas omkring henne utan lika många eller flera mänskliga och andra varelser kommer till henne i sina eteriska kroppar, osynliga för det vanliga ögat. De kommer av olika orsaker; för att ha *darshan* (åsynen av en helig) för att ställa frågor, för *Satsang* (sällskap med heliga) och för att få sina broblem lösta samt även av orsaker vilka är bortom vårt fattningsförmåga.

Som alltid när det gäller Ma kunde sjukdomens natur inte bestämmas av de många läkare vilka hade blivit kallade från Delhi. Det är ett välkänt faktum att hennes sjukdom förvirrar medicinska experter lika mycket som lekmän. En dag kan en läkare diagnostisera en viss sjukdom för att nästa dag upptäcka att den har försvunnit och givit plats för en helt annan sjukdom, för att igen förvandla sig till en tredje eller finna henne helt frisk igen...

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

Ibland ber de ödmjukt att hon själv skall förklara sjukdomens natur, vilket hon gör med ett strålande leende och fullt oberörd som en åskådare. Vid sådana tillfällen repeterar hon alltid att hon inte erfar något obehag att hon alltid mår bra och är i *"Ananda"* (lycksalighet) trots att sjukdomen synes vara uppenbar för oss.

"Fullständigt Vetande sker inte "genom" någonting — Fullständigt Vetande uppenbarar sig självt."

Fråga: Hur skall den vanliga mänskan ernå tro på Guds existens?

Ma: Genom att söka sällskap av helgon och sökare efter sanningen, genom att lyssna till religiös lärdom, läsa skrifterna och följa Guds bud. Är inte ni den Eviges barn? Det Odödliga är självupplyst och låter en få kontakt med sig genom helgonens sällskap. Allt slag av arbete som man gör grundar sig på tro. Genom att umgås med pilgrimer på vägen till Gud kommer trons eld att blossa upp i en klar låga. Genom att iaktta andra sökare, anhängare och yogis uppnår man tro vilken gör att man kan beträda vägen. I verkligheten är ni Det Fullständiga Vetandet, Den Fullständiga Lycksaligheten. För att upptäcka er rätta natur är det nödvändigt att avlägsna okunnighetens slöja och för att avlägsna slöjan måste man ta sin tillflykt till Vägen, till andliga övningar osv. Genom att med tålamod följa metoden som blivit anvisad av Gurun upptäcker man till slut Gud, man kommer att fatta att allting är Hans former, att det i verkligheten inte finns något 'du' eller 'jag'.

"DU manifesteras som frid och även som fel. Du är evig, ren, upplyst, fri. För att denna sanning må bli uppenbarad måste slöjan sönderslitas. Man måste lyda Gurun, öva *sadhana* osv. så att man kan fatta att endast Han allena existerar. Gud är verkligen inte långt borta. Han synes vara det på grund av din idé om distans, vilken är fel kunskap. Han är innanför, utanför, överallt med obegränsande former.

Återigen, är Han ditt Själv. Att finna Honom betyder att finna ditt Själv. Frågan uppstår i dig för att Han som är Kunskap Självt är inuti dig och skall uppenbaras. Lika som man genom att studera förstår för att kunskapen är latent i en, så kan Gud

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

eller Självet — vilket är ett och det samma — bli funnen genom andlig övning. Vägen är mycket lätt och mycket svår. I den mån som begärslöshet växer blir den lätt. Om du vill gå vägen kommer Han att hålla dig vid handen och leda dig. I verkligheten håller Han din hand — och med denna övertygelse gå åstad — det är allt. För tillfället vet du att du är i okunnigheter; då du nått målet på färden kommer du att veta dig vara förlänad med Fullständig Kunskap. Avlägsna slöjan och Vetskapen uppenbaras."

Vid slutet av mötet sade ledaren för Ramakrishna Math: "Ma, jag uppskattade djupt detta".

Mataji svarade: "Du själv är *anandamaya* (genomträngd av glädje) detta är orsaken, Baba."

Fråga: I Shastras finns två slags läror om livet efter Själv-Förverkligande; den ena hänför sig till ett liv i världen som familjemedlem, den andra till ett förblivande i avskildhet som en åskådare. Vilken av dessa två bör följas?

Ma: Jag ser att ni alluderar till historien om Chudala och Shikhidvaja. Förutsätter ni att världsligt liv är möjligt efter Själv-Förverkligandet? För en Själv-förverkligad varelse existerar varken världen med dess par av motsatser, inte heller kroppen. Om det inte finns någon värld, kan det uppenbarligen inte finnas någon kropp heller.

F: Men kroppen existerar förstås?

Ma: Vem säger att kroppen existerar? Det uppstår ingen fråga om namn och form alls. Att undra om en förverkligad människa ser någonting utanför sig själv är också på sidan om saken. Vem är det åt vem han kan säga: 'ge, ge'. ('deo — ge, deho — kropp'). Ändå är detta tillstånd av behov just orsaken till ens tro på kroppens realitet. Därför, eftersom det inte finns någon värld och någon kropp, kan det inte finnas handling heller, detta är logiskt. För att göra det alldeles klart; efter Själv-förverkligande finns det ingen kropp, ingen värld och ingen handling — inte ens den svagaste möjlighet till dessa — inte heller finns det en sådan idé som "det finns inte". Att använda ord är exakt detsamma som att inte tala; att vara tyst eller inte — allt är DET allenast. Det kan helt enkelt inte bli fråga om tala eller inte tala. Var god och försök förstå dethär. Vad är det egentligen som för er

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

ser ut att vara världsligt liv efter Själv-förverkligande? Ja förstås, vad som förklaras i Bhagavad-Gita är allt sant. Ändå håller det just nämnda streck, för denna kropp svarar strikt efter den tankelinje och den anda i vilken en fråga görs. Följaktligen, vad är denna kropps tycke och vad är inte det? Om det finns ett sätt att närma sig, så måste det finnas ett mål till vilket det leder, och bakom det finns det ouppnåeliga. Men där distinktionen mellan det uppnåeliga och det ouppnåeliga inte uppstår är DET SJÄLV. Vad ni hör beror på huru ni spelar instrumentet. För denna kropp existerar problemet om olika tycke på intet vis."

"I glömskans kungadöme glömmer man. Så länge du är identifierad med kroppen (deha) är det din natur att ropa: "giv, giv," (deo, deo). Du säger giv för att du är i behov och där behov existerar måste även fel och glömska existera. När du i mitten av allt detta övar *sadhana,* för att förverkliga ditt *SJÄLV* eller egentligen när genom Guds grace *sadhana* kommer till stånd *(ty sadhana* är redan Guds Grace), då, efter att ha trängt igenom lager efter lager upptäcker du att du i verkligheten är det hela. "JAG ÄR," detta är varför det finns träd och plantor och allting som existerar. Varje enstaka form är min form. Så länge jaget finns är dess natur att vilja, att begära. Det finns ingen gräns för det hela. I den mänskliga kroppens hela form ligger otaliga känslor och idéer, otaliga uttrycksformer. Sannerligen alla former som existerar är oändliga. Följaktligen måste 'JAG' också vara oändligt. När detta är förverkligat ser du att alla former, alla arter, alla manifestationer är också du själv; således ÄR DU evig. Då har du upptäckt att du existerar för evigt och att du har många former. Du ser att du är obegränsad och att din egen speciella form har en obegränsad variation av uttryck. Dessa tallösa uttryck existerar inom dig på många sätt — faktum är att du själv är alla dessa uttryck. De olika aspekterna i deras helhet och i oändlig mängd av variationer är inom dig. När detta blir direkt vetskap, när de mångfaldiga aspekterna är upplevda som ett helt, då kan du vara säker på att finna det ENA. Hur kan det ENA och de oändliga numrorna vara åtskilda? De många existerar i det ENA och den ENA i de många."

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

"God är godhetens fontän. Det sätt på vilket Han drar en till sig är ofattbart för den vanliga människan. Vad Han som är all-godhet än gör är till det bästa. Utan kontemplation av Gud kan det aldrig finnas lycka eller frid. Om man låter sig bindas och fästas vid livets missräkningar är det naturligt att man skördar rastlöshet, leda och tomhet i livet. Håll därför inte dina tankar fästade vid allt detta, utan låt dett sinne höja sig mot ditt höga mål som är långt bortom mänsklig förståelse. Bli inte nedtryckt. Du är i verklig ren, upplyst, fri, evig. För att avancera mot detta är det din plikt att samla din egen styrka och framskrida. Sannerligen, Gud dväljs även inom dig såsom vetskap och urskiljning. Därför måste du också använda dessa hjälpmedel på vägen mot uppenbarelsen av sanningen. Eftersom du är identifierad med egot, eftersom du säger: "jag kan göra det och det" och eftersom du blir vred, glupsk osv. måste du applicera denna din 'jag-het' till tanken på Honom.[1] Det är sant att Han är formlös, namnlös och ofattbar, ändå har Han kommit i form av *Shabda Brahman* (det eviga ljuset vilket är den första manifestationen av den Fullständiga Verkligheten och är ursprunget till all påföljande skapelse) och *Avatara Shabda* (Gud nedstigen i form av ordet). Dessa är också Han Själv och följaktligen, om du står fast vid Hans namn och kontemplerar Hans form kommer slöjan som är ditt 'jag' att upplösas och då skall Han som är bortom form och tanke skina fram.

Du tror att det är du som utövar *sadhana* men i verkligheten är det Han som gör allting och utan Honom kan ingenting bli gjort."

"Då man i det vardagliga livet formar olika kroppsställningar är det beroende på naturen av ens tankar vid tidpunkten ifråga. Dessa ställningar formar sig själv och uppträder i den fysiska

1 Man hör ofta anklagelsen att orientalen litar till sin egen förmåga medan den kristne är helt hjälplös och litar till Gud. Som vanligt är skillnaden endast formell. Den senare skulle väl knappast förneka att han är utrustad med en viss förmåga — han tänker, handlar, försöker och strävar själv (till synes). Om han hävdar att avgröandet sker med Guds vilja och kraft förnekas det ingalunda av den vise. Skillnaden är den att medan den kristne vill dra en skarp gräns mellan mänskan och Gud, vet mästaren att Guds kraft finns inom mänskan, under hans ego. Egot begränsar och ligger till grund för den vanliga mänskans handlingar. men under den finns ännu 'Guds rike' som är 'inuti eder'. Den förverkligade varelsen inlägger i begreppet mänska även det som hon är potentiellt eller i verkligheten — då hon förverkligat sitt Själv, medan den andra endast uppfattar den ofärdiga mänskan. — Övers. anm.

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

världen då man blivit försjunken uti de speciella idéer och former som attraherar en. Allt detta sker på olika sätt i den fysiska världen eftersom man är bredd att leva i det förbiflytandes sfär i den obeständiga kroppen — det vill säga man önskar vända sig utåt — mot mörkret. Men där människan är alltid ren, upplyst, fri, evig — där igen är alla Guds oräkneliga former, namn och attribut för evigt verkliga. Där uppenbaras namnets, formens, inspirationernas och hänryckningarnas natur samt de olika gudomliga sinnestillståndens vågor. Uti Honom skall man vara försjunken — då kommer denna värld att ses som den yttre manifestationen av den inre Verkligheten — som Den Ena Själv och Hans fält av skapande aktivitet. Han allena är den skapande handlingen, kvaliteten, idén uti världen och bortom den — Han och ingen annan är för alltid uppsatt uti *Maha-Yogas* gestalt — Den Fullständiga Yogan. Att förverkliga Honom i världen och bortom världen — detta är dödens död, där döden är besegrad och tiden stillad. Att rikta sin kurs mot detta och endast detta bör vara varje mänsklig varelses mål."

"Allt vad ni ser uppfattar ni på grund av att det finns ljus. Utan ljus kan man inte se någonting. Det finns endast ett ljus. Vad man än ser om man så är ett djur eller en mänska uppfattas på grund av detta samma ljus. Detta yttre ljus härrör från det inre ljuset, även en blind person är medveten om ett inre ljus. Självets Ljus är närvarande överallt och i alla. Vare sig ni dyrkar *Kristus, Krishna, Kali* eller *Allah* dyrkar ni i själva verket det ena Ljuset som även är i er, eftersom det genomströmmar alla ting. Allting härstammar från Ljus, allting är till sitt väsen Ljus."

Till en man som frågade någonting om Arjuna (hjälten i *Bhagavadgita)* svarade Modern att han själv först skulle bli Arjuna och sedan se för sig själv.

Under en Samyam Saptah (religiös funktion) 1964 i Ahmedabad blev det storm och regnet öste ned. Det stora tältet med bl.a. sexton fläktar och många ljustuber upphängda i taket samt alla tunga stänger vilka håller upp det hela började bångna. Alla fortsatte meditationen. Vattnet började läka in i strömmar. När

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

kirtan (sång) som avslutade det hela var slut meddelade den jourhavande sawamin att Mataji inte skulle lämna *pandalen* (stort tält) före alla andra hade avlägsnat sig och att de närvarande därför skulle skynda sig. (Modern går annars alltid först ut tillsammans med sina attendanter.) Så fort den sista lämnat pandalen och även Ma lämnat tältet rasade hela pandalen i ett ögonblick.

(Från Gurupriya Devis dagbok)

19 mars 1963. I förrgår anlände Mataji till Hardwar från Hoshiapur. Bunis (en lärjunges) hälsa har blivit ytterst dålig under re senaste dagarna. Hela hennes kropp har svullit till och blivit hård beroende på hjärtfel. Alla är mycket ängsliga för hennes tillstånd. Ma går ständigt och ser henne. De två läkarena Dr. S. Bose och general A. M. Sharma ordinerar medicin, men utan förbättring av patientens tillstånd.

De senaste dagarna har Mataji givit Buni saften av *punar nava* (en planta med kurerande egenskaper). Bakom detta ligger en historia. Då Ma var i Hoshiapur, förrän Bunis sjukdom hade blivit allvarlig, sade Mataji plötsligt till mig en dag: "Didi, så fort vi kommer till Hardwar skall du ge[1] denna kropp *punar nava.* Vi var ganska förvånade och undrade varför vi skulle ge henne det. Nu har meningen blivit klar. Hon tar det och ger även åt Buni.

I dag då Ma kom för att se Buni sade hon: "Jag såg först en gudinna som syntes ge någonting åt denna kropp och sedan en skräckinjagande uppenbarelse — som döden själv. Vanligen visar han sig inte med tre ögon men denna gång lågade hans tredje öga. Denna kropp följde honom till det ställe där vägen vänder vid Hardwar station och sade åt honom att taga den motsatta vägen." Sedan hon sagt detta muttrade hon liksom för sig själv: "Denna gång har han gått. Men vem vet om han kommer tillbaka eller inte?" Vi utropade alla: "Nej, nej han kommer inte igen." Men Ma sade sakta: "Man kan inte vara säker".

Ma hade varit på sjukhuset i Bombay för att hälsa på en äld-

1 Egentligen "föda" denna kropp. Ma kan inte föra någon mat till munnen själv utan matas av någon av attendanterna, vilket inte beror på något fysiskt fel hos henne utan beror på saker vilka är utanför vanlig fattningsförmåga. — övers. anm.

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

re anhängare som lider av cancer. Han var nu på bättringsvägen efter en operation.

Då Mataji lämnade sjukhuset drogs hennes uppmärksamhet till en muhammedansk arab som led av obotlig cancer. Han låg på sin dödsbädd, reducerad till bara ett skelett. Hela hans kropp var betäckt med rötsår. Ma tänkte gå vidare men stannade plötsligt. Driven av sin *kheyala* gick hon till hans bädd och strök hela hans kropp med sina barmhärtiga händer. Pekande uppåt uppmanade hon honom genom tecken att vända sitt sinne mot Gud.

Vilket slående exempel på Matajis gudomliga nåd. Vem kan fatta storleken av den välsignelse som Mataji på detta sätt utdelade åt den döende mohammedanen?

— — —

"Att leva i enlighet med Guruns instruktioner är medlet för Själv-förverkligandet. Då man genom begär att finna Gud försöker väcka *Kundalini*[1] är det omöjligt att Han inte skulle svara. Om man verkligen och på allvar längtar efter Gud kan det då någonsin förekomma att Han inte skulle uppenbara Sig? Övningar för att resa *Kundalinin* skall göras enbart för att finna Gud. Det är omöjligt att detta skulle bli utan resultat, var säker på det.

Full av tålamod — vilket är så viktigt för *sadhana* — och ankrad i uthållighet måste man gladeligen gå fram med obehindrad fart i sökandet efter Gud. HAN som är inneboende i hjärtat måste bli uppenbarad innanför och utanför.

Genom tomt och fåfängt tal skapar man stötestenar på vägen som leder till Honom. På väg i denna riktning har du redan tillbringat tidevarv efter tidevarv. Vänd nu om samma väg och återvänd till ditt hem. När man dröjer på vägen förlänger man endast bekymren och vedermödan vilka är pilgrimmens lott. Den som riktar sig mot Gud och är försjunken i Hans namn och i kärleken till Honom gör framsteg oberoende av hurudant hans tillstånd än må vara, minns detta. Att säga "Jag har inte känt

1 "Ormens Kraft" vilken sägs ligga hoprullad i sömn vid ryggradens bas hos den vanliga människan. Genom yoga fås den att stiga upp längs ryggraden genom de olika centrumen, chakras. Då den uppnår huvudets hjässa undfås upplysningen.

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

Hans närvaro" och därför eftersträvat värdsligt nöje kan aldrig vara för ditt verkliga goda — håll detta i minnet."

En invigd präst från den romersk-katolska kyrkan och från Frankrike hade kommit för att se Indien och hurudant dess andliga liv är. Han hade en intervju med Modern. Han frågade: "Vad anser Mataji vara det viktigaste i livet?"

Ma: Att försöka finna 'vem är jag'? Att bemöda sig om att känna det som frambragt kroppen som jag känner. Sökandet efter Gud. Men först av allt måste man undfå begäret att känna sig själv. Då man funnit sitt Själv har man funnit Gud och då man funnit Gud har man funnit sitt Själv, den ena *Atman.*

F: Är det många som uppnår detta?

Ma: Inte så få uppnår fulländning (siddhi) eller frigörelse (mukti). Men fullt Förverkligande är mycket, mycket sällsynt — en bland tio miljoner.

F: Anser Mataji att hon själv har uppnått denna fullständiga fulländning?

Ma: (skrattar) Vad ni än tror mig vara är jag.

Prästen (till tolken): Det betyder att hon tror det annars hade hon sagt 'nej'.

(till Mataji): Från vilken tidpunkt har Ni haft detta Förverkligande?

Ma: När var jag inte?[1]

F: Ni kan utan tvivel se människan inifrån. Kan ni säga om jag har gjort framsteg på vägen eller är jag bara en nybörjare?

Ma: Många frågar liknande saker men denna kropp svarar vanligen inte på sådana frågor. Emellertid händer det ibland vid vissa tillfällen att denna kropp säger till någon: "Ni har uppnått det eller det stadiet". Det beror på denna kropps *kheyala.*

F: Vet Mataji om kristendomen och vad tror hon om den?

Ma: Om kristendomen gör anspråk på en speciell position för den själv och sätter sig själv skilt bryter den därmed med alla andra religioner. Vi erkänner Jesus Kristus, men inuti alla religioner enhet. Han Själv står ovanför detta avståndstagande.

F: Som en kristen är min första plikt sökandet efter Gud men även att älska min närmaste som mig själv. Det finns så

1 JFR. M. Noten, sida 51

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

mycket fattigdom i Indien. Det är min plikt att tjäna de fattiga. Vad är Matajis åsikt?

Ma: Exakt det samma lär Hinduismen. Att tjäna Gud i varje mänsklig varelse är verkligen en väg till sinnets renande[1] *(chitta suddhi)*.

F: Ni säger 'en väg' medan det för oss är den enda vägen. Existerar även andra vägar till fulländning?

Ma: Det finns oräkneliga vägar och tjänande är en av dem.

F: Är teknisk utveckling ett stöd på den andliga vägen eller ett hinder?

Ma: I sig själva är tekniska uppfinningar varken goda eller dåliga. För tillfället flyger man i aeroplan, i forna tider flög man också men i speciella vagnar *(pushpaka ratha)*. Detta är världens ouphörliga spel. Vad som helst vilket hjälper en i ens sökande skall användas, och vad som hindrar en skall förkastas.

F: Tag till exempel boktryckningskonstens uppfinning. Genom böcker har många mänskor blivit hjälpta i sitt sökande.

Ma: Om någon verkligen söker Gud och ingenting annat än Gud bär han sin bok i sitt eget hjärta. Han behöver inga tryckta böcker[2]. Men det är ingen skada att använda moderna uppfinningar om de hjälper en i ens sökande efter Gud.

"Där det inte mera existerar någon fråga varken om form eller formlöshet, om bortom form eller attribut, om trancendering eller ej — DET allena är värt mänsklig strävan."

"Sökande den inre *Gurun* söker man och accepterar en andlig vägledare (Guru). Man måste framskrida med uppriktig hängivenhet på vägen. Vad som än för en närmare Gud, oberoende varifrån det än kommer skall anammas. En person som begär Gud som sitt ena och enda mål finner nödvändigtvis en väg. HAN själv kommer att uppenbara Sig."

---

1 Den som tycker sig spåra en dold egoism i tjänandet, eftersom det görs för ens eget sinnes renande glömmer att vad man gör för andra gör man för sig själv och vice versa. Tjänandet grundar sig inte på några hemliga egoistiska kalkyler. Endast vid samtal klargörs verkningarna visavi en själv. De upplysta påpekar i liknande sammanhang att själva uppfattningen om mångfalden (de andra) är en illusion skapad av egot (jaget). Då jaget upphör att finnas upphör även "andra" att finnas. Arbete, meditation, osv. är endast medel för att nå målet. — Övers. anm.

2 Modern själv kunde som yngre knappast läsa eller skriva alls och har helt och hållet glömt bort konsten numera. Ändå kommer de lärdaste för att lyssna till hennes visdom. — övers. anm.

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

Den ENA som är det Eviga, Atman,
Han själv är fararen på vägen till Odödlighet,
Han är allt i allt, Han allena är.

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

Mästaren i Hjärtgrottan

Fråga: Vissa tänkare brottas med frågan om livets mening utan att få ett tillfredsställande svar.

Mästaren: Den sanna meningen om livet, den mening som inte kan jävas, den mening som inte medger någon spekulation och är slutgiltig, denna mening är någonting som bör upplevas. Och man kommer att förverkliga den då man följer sitt eget medvetande tillbaka till dess källa och sedan iakttar vad som upprinner där.

Fråga: Måste man inte först lära sig de många filosofiska doktriner så att man är på det klara med dessa.

Mästaren: Även om ingen hindrar en att lära sig vad andra påstår i sina doktriner, om man eftersträvar att erfara sanningen omedelbart och direkt i sin egen varelse — och inte bara forma ett mentalt begrepp om den — behöver man en annan disciplin.

Ju djupare man går in i sitt eget medvetande, dess mindre är ens behov av dessa etiketterade teorier och doktriner. I sökandet efter sanningen, som sträcker sig bortom sinnet är det fråga om ett inspirerat sökande, den inspiration som härrör ur själva det ställe för vilket sökandet sker. Ett sådant inspirerat sökande är själv-forskningen. Minns att begrepp som enhet, identitet, etc. — vad än deras mening är i andra sammanhang — faller de bort och förlorar sin mening så fort Självet är erfaret. Du måste förstå att termer som sanning, verklighet osv. är ingenting annat än vägvisare för det som inte kan visas på. Självet är bortom både liv och död, även om både liv och död erfars endast tack vare Självet.

Fråga: Finns det något svar på den urgamla frågan om världen har en objektiv existens eller är den endast en subjektiv uppfattning av varje individ?

Mästaren: Grundfrågan är den samma i vilken form den än

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

ställs. Grundfrågan är om skillnaden eller förhållandet mellan sinne och materia eller den seende och det sedda, subjekt och objekt, själv och icke-själv. I stället för att bli förvirrad av frågans form måste du genast fatta idén, nämligen att vad som behövs först och främst och oföränderligt behövs för ett svar på alla frågor, är en vetskap om ens eget själv, en vetskap om naturen av ens eget medvetande, genom vilket och i vilket man kommer i kontakt med och blir medveten om allting annat. Om du verkligen förstår detta kommer du att upphöra att söka verbala och lärda svar vilka endast fortsätter frågorna och gör dem "urgamla". Och den enorma energi som då blir frigjord i dig kan du rikta mot frågan i dig själv. Endast detta kan leda dig till det slutliga du önskar.

F: I kontemplation kanske problemen löses, men inte verkligen, inte i handling?

Mästaren: Detta är argumentering. Argumentering håller igång experimentets process och denna i sin tur håller argumenteringen igång. Det ena föder det andra. Tillsammans bildar de manifestationen. Men Själv-forskningen, kalla det kontemplation, meditation eller någonting annat, för dig till själva hjärtat eller ursprunget av manifestationen, ursprunget varifrån alla problem uppkommer och vart alla problem återvänder.

F: Då Ni säger att var och en har sin varelse endast i Självet, kan man förstå det så att Självet på något sätt är summan eller totaliteten av alla individuella varelser eller 'jag'?

Mästaren: Radiosångarens röst hörs på många ställen i många mottagare. Tror du att de olika rösterna i de olika mottagarna tillsammans gör sångarens röst? Är sångarens röst en summa eller totalitet av de olika radionas röster? Är det inte endast den ena sångarens röst som sprids ut till de många olika mottagarna? Förstås har varje röst i varje olika mottagare sin varelse i och är endast den ena sångarens röst eller hur? På liknande sätt kommer varje individuellt själv ut ur det ena Självet och har sin varelse i och är endast det ena Självet. Och fastän därför Självet på intet sätt är en summa eller totalitet av de individuella själven (jagen), är Den ändå alla självens verkliga substans och ursprung.

F: Kommer inte Självet som man har erfarit att ha någon effekt på det liv han lever?

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

Mästaren: Livet han lever upplöser sig i det Själv han har erfarit. Därför, var finns frågan om någon effekt? Alla effekter är endast i andras fantasi, vilka ser honom, men inte hans Själv.

Vad man än säger om folk i vardagslag, i fråga om *Jnanin* och det liv som han lever, gäller det endast hans kropps och hans sinnes liv, medan han (i själva verket) befinner sig i Självet som han erfarit. Och detta kroppens och sinnets liv är därför inget kriterium på vad han är.

F: Kan man inte säga att han har upplöst sitt liv endast i sin fantasi?

Mästaren: Nej. Det är Självet som i sig har upplöst hans kropp, sinne, liv. Detta är sanningen.

F: Mänskan håller på att snabbt besegra tid och rum. Avstånden utplånas och man experimenterar med interplanetära resor. Är inte detta det direkta och mest praktiska sättet att veta vad som kallas den tid- och rumslösa verkligheten?

Mästaren: Det är inte mänskan som besegrar. Snarare är det tiden och rummet som nu besegrar mänskan med en stark och överväldigande uppvisning av sin förmåga att utvidga och indraga, sprida och inringa och därmed ytterligare förstärka sitt grepp av illusion över honom. Tid och rum är ingen verklighet utom i relation till och uti åskådarens medvetande. De har ingen självständig existens. De finns endast i mänskans sinne och uppfattning. Och därför måste du, för att verkligen veta vad tid och rum är — vilket betyder att besegra tid och rum — besegra sinnet och sinnena, inte genom att fortsätta uti dem utan gå bortom dem till en region dit de inte når men varifrån de däremot nås, en region som är helt utanför deras verkningar. Denna region kan allena med rätta kallas den tid- och rumslösa verkligheten och endast därifrån kan sinnets och sinnenas sanna natur samt tid och rum fattas. Detta är ett verkligt genuint besegrande, helt annorlunda än en illusionär seger vilken även om den är faschinerande, ändå befinner sig uti tiden och rummets sköte. Den seger som mänskan i dag bevittnar är en seger *uti* och inte *över* tid och rum.

F: Somliga lärda män pläderar för födelsekontroll och andra igen är emot den. Hur ser Ni saken?

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

Mästare: Om man känner mänskosläktet uti dess elementära ursprung och sammansättning känner man även mänskan i dess förflutna, närvarande och framtid, och i denna kännedom, i detta ljus, upphör befolkningsfrågor att ha den mening de kan ha i frånvaro av sådan kännedom. Det är endast vetskap av DET varifrån mänskorna uppstår och vart de igen sjunker som kommer att ge dig denna djupa och fundamentala insikt uti mänskosläktet och dess problem.

Lärjunge: Finns det någon Verklighet utan manifestation. Kan man inte säga att Verkligheten själv är en slags abstraktion eller ett begrepp, någonting såsom skönhet. Liksom det finns en blommas skönhet, eller en idé eller något annat, att det alltid finns något konkret till skillnad från eller motsatt abstraktionen själv?

Mästaren: Idén med skönhet som ett begrepp etc. är riktigt och kan även tillämpas på Realiteten, men på omvänt sätt. Det är Verkligheten som är 'konkret' och vad den manifesterar är vad som bildar en abstraktion, ett begrepp. Medan därför Verkligheten kan existera och gör det av sig själv, så kan abstraktionen eller manifestationen inte existera och gör det inte heller utan denna Verklighet.

(Angående formellt uppgivande av rikedom etc.)

"När allt kommer omkring, är du subjektet och all handling, all urskiljning, all uppfattning utgår från dig. Och utan dig, var är dina objekt — av fattigdom, rikedom, familj eller annat. Utan dig vem attraherar de, vem invecklar de och binder? Har de någon makt över dig given av någon annan än dig? Kan en cirkel finnas utan ett centrum? Men ett centrum kan nog existera utan cirkel. Är du inte ett sådant centrum? Tänk över detta på allvar. Försök inte ge ett lätt och billigt svar. Ett sådant kommer inte att vara ett sant svar, ty det sanna svaret är alltför djupt för ord. Det är alltför subtilt för att behandlas på ett akademiskt, skolastiskt sätt. Det är livets stötesten.

Då kommer du att veta vem som avstår från vad, och även vem som tar emot. Idén är den, att om förmögenhet är ett hinder, så är fattigdom heller ingen nyckel till Verkligheten i vilken både rikedom och fattigdom förlorar sin indentitet. De stora lärarnas

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

fattigdom är inte brist på något, är inte avsaknad, utan en fullhet och ett överflöd. Det är för sådan fattigdom du skall arbeta.

F: Somliga säger att vetskapet om Självets sanna natur endast är delvis Själv-Förverkligande och att man därefter och därför bör söka uppnå den sanna vetskapen om universum. Endast så kunde det vara fullt?

Mästaren: Själv-Kunskap kan inte bli uppdelad i två delar, en som fattas tidigare och en senare. Det finns inte två Sanningar, en som berör individen och en annan universum. Det är samma Sanning som genomtränger både och då en individ kommer att erfara den som skapande och genomträngande hans egen varelse, då, IPSO FACTO fattar han att den skapar och genomtränger allting annat. Att tänka att man fattat ens egen natur men inte andras är sannerligen att inte ha fattat ens egen sanna natur. Självet är inte begreppsmässigt. Det har ingen början mitt eller slut. Klass förutsätter olikhet, men där ingen olikhet finns, finns inte heller klass.

Fråga: I ett radioprogram för en tid sen sades Nehru vara sysselsatt med ett stort brobyggande nationerna emellan. Vad tror Ni om ett sånt arbete?

Mästaren: Det är sant att sådana personer som Nehru, Narayan och andra är sysselsatta med vad som kallas bro-byggande. Men dessa försök kommer inte att kunna fullföljas även med utnyttjande av hela deras fyndighet, ty för varje klyfta som man söker fylla kommer det alltid att finnas tusentals andra sådana klyftor, både gamla och nya vilka kommer i dagen eller uppstår. Och ofta kommer den klyfta som man håller på att reparera för stunden att spricka vidare. Det är inte bara det att individuella eller nationella motsättningar är så talrika, utan av större betydelse är att de är så djupt rotade, fundamentala och så manande. De bör därför förr eller senare uppväcka i dig en lika djupt rotad otillfredsställelse och en verklig mottaglighet — inte den känslighet som härrör ur sinnena, eller känsligheten att sörja för någon eller något, inte heller den känslighet som gör en förskräckt av den hopplösa fattigdomen eller eländet i något land eller i världen, utan den känslighet och extraordinära allsinnesnärvaro som förvandlar och helgar dig till ett enda begär att veta i första hand

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

hela idén med denna värld, fullständigt och genomgående — inte bitvis, vilket du redan vet — utan svängd ut och in så att du får veta hur de mänskliga förhållandenas knutar är gjorda, de knutar vilka nu (förgäves) försöker lösa.

När en sådan rening, en sådan känslighet föds i dig, och du kommer inte att kunna hindra den då den uppstår, kommer din ena och enda drift att vara, inte att lappa några revor här och där eller tillrättalägga några delar, utan lämnande allt sånt arbete åt andra, skall du granska och upptäcka — men inte intellektuellt vilket inte har givit dig tillfredsställelse — utan ditt enda begär och vad som angår dig skall vara, att med hela din varelse granska hela livets problem och dess motsatser och oförenligheter och att se ur vad de uppstår och vart de försvinner. I ett sådant arbete skall du finna dig själv, inte som en drömmare, inte som en länstols-kritiker, en spekulerande filosof eller en predikande moralist utan en upptäckare — kanske orakad och okammad och med smutsig kropp — en som dyker ner i både din egen existens och ditt medvetandes djupaste regioner, och (därmed) hela världens medvetande och existens. Detta kommer att bli en fundamental upptäckt och en upptäckt av den första klyfta som delar och skiljer allt och vilken häver och motstår allt. I och med denna upptäckt skall du finna klyftan försvunnen, huvudsprickan utfylld, och i stället för att ha varit en obstruerande mygga blir du då en kanal för den verkliga lyckan för mänskor runtom i världen. Det är mot sådant arbete du bör gravitera på ett eller annat sätt vare sig du är en minister eller en man på gatan.

Endast i ett sådant arbete kommer du att finna ditt Självförverkligande, för vilket du har strävat i så många liv.

Fråga: Det finns en hel del stora män i världen som hänger sig åt något gott arbete, t.ex. viktig vetenskaplig forskning eller socialt eller humanitärt arbete, och medan de sysselsätter sig därmed, synes de helt och hållet glömma sig själva. Kommer inte sådan själv-glömska att leda till *Jnana* (Visdom)?

Mästaren: I tillstånd som shock, medvetslöshet, djup sömn och stark upprördhet finns också själv-glömska, (ego-glömska) men sannerligen ingen *Jnana*. Blotta själv-glömskan och arbete eller icke-arbete i samband därmed frambringar ingen *Jnana*.

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

När allt kommer omkring är den arbetandes själv-glömska inte så mycket själv-uppoffring som själv-hänsyn. Den är medvetet eller omedvetet ett utbyte av större ära och glans för egot. Kanske ett ego som när det känner sig "genarat" på grund av sina egna trånga intressen flyr till vidare sfärer, för att i hemlighet, ärofullt och dessutom på ett grandiost sätt kunna nära sig där obemärkt. Egot är synnerligen insisterande i sitt sätt och förmår anlägga många, många förtjänstfulla former för att förstora sig själv och för sin egen säkerhet. Men den som vill nå fram till visdom måste känna egots konster fullständigt och kämpa till slut, ty inte förrän egot är besegrat — och inte endast bortglömt, var det än må befinna sig — kan *Jnana* uppstå.

Fråga: Psykologi och Själv-forskning sysslar båda med sinnet. Huru skiljer de båda sig?

Mästaren: Om den som vill lära känna anatomi och fysiologi ser i en spegel, vad kan han lära av det? Han ser endast sig själv, sin form och färg. Ingenting annat. Det är inte hans anatomi utan ett yttre, ett utseende som hans inre anatomiska och fysiologiska faktorer ha gett upphov till. Likaså med psykologi. Den är en spegel i vilken sinnet ser sig själv speglad, sin form och sitt formella sätt Denna återspegling, denna vetskap, sinnets kropp så att säga, är inte sinnet själv utan någonting som sinnet givit upphov till på ytan. Likasom ens kropp reflekterad i spegeln inte avslöjar det inre av kroppen, avslöjar inte heller sinnet reflekterat i psykologin sinnets inre, vilket allena är substansen och principen uti sinnet. Om sinnet därför skall uppfattas i sin helhet och inte bara till sitt utseende är en djupare process nödvändig. Reflektion är hopplöst otillräcklig. Sinnet måste dissekeras likasom kroppen måste det — inte bara betraktas. Det är sådant grävande och frågande som fullföljs av Själv-forskning.

Fråga: Är inte modern psykologi just sådant frågande, sådant grävande?

Mästaren: Nej. När ni gräver i sinnet upphör sinnet som sådant att vara och någonting annat kommer i sikte och det är den substans och det ämne varav sinnet är gjort vilket blir synligt i Själv-vetskap. Ett psykologiskt studium kan aldrig avslöja sinnets väsentliga natur.

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

Fråga: I allmänhet ställer man sig kritisk till att ett helgon drar sig bort från det vardagliga livet, han mister kontakten med 'livets realiteter' och hans lära har därför litet praktiskt värde.

Mästaren: Detta är som att säga att eftersom en skollärare inte lever det liv som hans elever gör, leker med drakar och marmorbitar, att han därför skulle förlora kontakten med deras liv och hans lära inte ha värde i praktiken. Ett helgons lära är inte mera borta från verkligheten, eller mindre praktisk. Man glömmer att läraren själv en gång var en elev, men att han har vuxit och därför blivit lärare. Om han ännu vore barn skulle han förstås fortsätta att leva som andra barn och dela de realiteter som hör till ett sådant liv.

Fråga: Somliga mänskor anser att Själv-upplysning är en flykt från realiteternas värld.

Mästaren: Nej. Uti Själv-upplysning finns ingenting att fly från och ingenting att fly till. En Själv-Upplyst varelse ser inte någon värld utanför sig själv och det finns därför inga olikheter för honom — distinktioner vilka allena kan framkalla något att föredraga och därmed så kallade flykter. Det är förståeligt att de som ser en värld skild från dem själva skall fortsätta att tänka och tala om flykt för dem själva och andra.

Fråga: Somliga är fullständigt övertygade om att Själv-Upplysning bara är självisk vetskap, helt personlig och individualistisk och endast ger individuell frälsning och ingenting mera.

Mästaren: En liknande fråga blev tidigare besvarad. ("Kom ihåg att även om problemet kallas världsproblem, är det ändå fundamentalt och i första hand ett personligt problem och endast i andra hand ett världsproblem").

Sannolikt missförstår man detta uttryck 'Själv-Upplysning' på grund av ordet 'Själv' i det. Man ser kanske i ordet 'Själv' någon glorifierad självishet och tror därför att det är något egoistiskt i det hela. Detta är verkligen långt ifrån sant. Termen "Själv" indikerar ingenting av själv-förstorandet alls, utan det är upphovet till alla individuella själv eller egon och detta upphov uppnås på intet annat sätt än genom att det individuella självet eller egot sugs upp av Det. Är detta självishet?

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

Individuell frälsning eller *Mukti* eller vad det än kallas är i sann mening en motsägelse, ty i frälsning, då den kommer är den som arbetat för den förut inte där för att ta emot den (ty han var aldrig). M.a.o. Frälsning, om den är genuin, har ingen personlig innebörd. Frälsningens innebörd är universell. Kan något vara mera fördelaktigt eller behjälpligt åt någon?[1].

Fråga: Gör inte Själv-forskning att man endast tänker på sig själv? Varnar inte alla religioner en att sky självviska tankar och i stället tänka endast på andras goda?

Mästaren: Själv-forskande är inte någon känsla eller något tänkande, allra minst på sig själv. Det är ett sysslande uti medvetandet, ett strävande från det självviska till det själv-lösa medvetandet. Om språket (olika religioners) skiljer sig är det för att det är adresserat till menigheten, så att den förstår.

Fråga: Många anser att utövandet av godhet mot andra är tillräcklig för fullföljandet av individens mål?

Mästaren: Denna fras "godhet mot andra" är en tvetydighet: Fråga er först varför ni utövar godhet mot andra? Ni gör det för att ni tror det är bra för er att göra det, eller hur? Detta "gott åt mig" döljer i sig "gott åt andra". Det är detta "gott åt mig" som hindrar en på vägen till Sanning, vägen till ens mål.

Fråga: Tränger inte en vetenskapsman in i manifestationen (Maya)?

Mästaren: Ja, men endast med sinnet. Fast ni också börjar med sinnet, går ni bortom det och detta är att tränga till ursprunget. Manifestationens ursprung kan ju inte ligga inom manifestationen själv.[2]

Fråga: Somliga anser att den nuvarande (olyckliga) situationen i världen är att söka i att mänskans andliga utveckling bli-

---

1 Att se något "egoistiskt" i s.k. individuell frigörelse (frälsning) beror således på egoism. Alla de värden som sinnet vant sig att anse för självklara är upp- och nedvända. "Lär mysteriet med all natur. Den första människan . . föll med huvudet nedåt . . . etablerade hela denna tingens disposition . . . vari han gjorde den högra handens ting till den vänstra handens och den vänstra handens till den högra . . . så att hon trodde de ting som icke voro rätta att vara rätta och de som i verkligheten voro onda att vara goda. Angående vilket Herren i ett mysterium sade: "Om I icke göra den högra handens ting till vänster hands och vänstra handens till högra handens, och de ting som äro uppe till de som äro nedtill . . . skall I icke hava kännedom om kungadömet." — Ur Petrus gärningar, Apokr. Nya Test.

2 Dvs. det manifesterade är ändligt och såsom sådan tillfälligt och illusoriskt, sett i sig självt. Det betyder att dess ursprung måste vara bortom det ändliga. — Övers. anm.

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

vit efter den vetenskapliga, och tänker sig och därför ett moratorium visavi vetenskapen för att återställa balansen?

Mästaren: Den som allvarligt studerar Själv-forskning ödar inte tid med dylika teoretiska frågor, ty de leder honom endast till vad som kallas diskursiv eller argumentativ vetskap, vilken är allt annat än nära Själv-Vetskapen som han är ute efter. För honom är den enda viktiga saken att etablera sin rätta identitet först, men inte verbalt utan genom direkt erfarenhet; ty endast då finner han sann vetskap eller Visdom varifrån han allena kan urskilja med absolut säkerhet huru och varför, om vetenskapen och andligt vetande — huru de står i förhållande till varandra o.s.v.

Fråga: Men förstås finns det också falsk personifiering.

Mästaren: Ja, ditt närvarande tillstånd är i sig självt en personifiering.

Fråga: Huru fördriver en Jnani tiden?

Mästaren: En Jnani har ingen tid att fördriva (lever utanför tiden).

Fråga: Era uttalanden kanske föder ett slags ego-anfäktelser i ens sinne och gör en ego-galen?

Mästaren: Mänskan är redan helt och hållet ego-galen och det är inte någonting som kanske kommer senare i livet. Detta vansinne är ständigt i honom och det värsta är att han inte är medveten om det fast han hela tiden vrider sig under dess tyngd, under dess oerhörda grymhet. Själv-forskning gör dig allt annat än tokig på något sätt, den hjälper dig att driva bort det som nu besätter dig och härskar över dig med all dess godtycke. Själv-forskning hjälper dig att driva ut denna stora djävul i dig och göra dig fri så att du kan skratta åt den. Men nu skrattar den åt dig.

Lärjunge: Jag förstår att Ni vill ha mig att fråga om min egen sanna natur. Men jag vet mycket väl att jag inte är kroppen, sinnet eller sinnena utan att jag är själ, ande, Atma eller vad allt det kallas. Men detta fakta hjälper inte mig.

Mästaren: Det beror på att du inte verkligen vet. Du endast repeterar vad du hört och detta är inte att veta. Att veta är att vara. För att t.ex. veta att du inte är kroppen måste du erfara "kroppslöshet" på samma sätt som du nu erfar kroppen.

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

Fråga: Vad är ego?

Mästaren: Det är vad som är utgånget från Självet, erfar sig själv och en värld omkring sig och senare dras tillbaka i Självet.

Fråga: Är ego samma som självviskhet?

Mästaren: Självviskhet är övervuxen ego och ego är självviskhet i frö-form. Egot är det som åstadkommer begreppet av åtskildhet från allt annat i individen.

Fråga: Finns det endast ett ego eller många?

Mästaren: När ditt ego sjunker undan i sitt ursprung, i den påföljande vetskapen, vilken allena är sann vetskap och vilken vetskap inte kan bli meddelad av någon till någon på något sätt; då och endast i denna vetskap kan du finna uppenbarat det sanna och tillfredsställande svaret på dina frågor.

Fråga: Tror Ni att altruistiskt arbete dödar självviskheten?

Mästaren: Altruism, fastän altruism har ändå sina rötter i egoism. Fundamentalt kan inte "andra" beaktas förrän självet, vilket är först. Det kan emellertid lika väl sägas att självet har sin existens på grund av "andra", genom att dessa två är oskiljbara, hörande ihop i vad som är en enda upplevelse. Faktum är att både altruism och egoism finns i varje varelse, men altruism är en påympning och suger därför sin kraft från egoism. Detta är deras väsentliga förhållande varav följer att altruism inte kan ersätta egoism. Om egoismen skall försvinna och du önskar veta vad som är vad, är frågan som obarmhärtigt måste fullföljas in i sitt hjärta; Vem är det som är egoistisk, vem är självisk, varifrån är han och varthän går han. Dessa frågor för dig närmast din destination och var du är, varifrån själva din andedräkt kommer. Detta är sannerligen icke-egoismens plats Sanningens, Verklighetens eller Guds plats, kalla det vad du vill. Och naturligtvis är det den plats allena vari du kan hoppas vara sant och djupt angelägen om andra; men inte nödvändigtvis eller alltid på sådant sätt som andra kan se eller fatta. Och varför skulle de det? Du arbetar ju inte (då) för meriter eller erkänsla, inte för belöning, inte ens för själv-tilfredsställelse. Och ditt arbete kommer att vara arbete utan skäl, utan motiv men inte godtyckligt, inte utan mål utan rent och obesmutsat.

Fråga: Huru faller ens personlighet bort?

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

Mästaren: Begreppet 'jag' i en är vad som börjar och arbetar ut ens personlighet. När detta jag faller bort, faller även personligheten bort.

Fråga: Är det känslan av 'allting händer för det goda' som inspirerar *Jnanin?*

Mästaren: Vems goda — detta skall man ta reda på. När detta är gjort vet du vad som inspirerar *Jnanin.*

Fråga: Ni frågar, vems goda? Svaret är förstås, för allas goda.

Mästaren: Men vem är dessa alla? Vad är dessa delar som bildar detta allt? Är du i det, och vem är du? Vet först dessa saker verkligen, d.v.s. i sanning och sedan kommer du att veta om allting annat — i sanning.

Fråga: Det har bildats en sammanslutning av *sadhus* (andliga) och de har lovat att arbeta för Indiens Utvecklingsplan. Är det rätt att *sadhus* bör syssla med världsligt arbete?

Mästaren: Det finns olika typer av *sadhus* i världen. Men några av dem, liksom forna tiders *sadhus* visar sig inte eller låter inte folk veta att de är helgon eller *sadhus,* och de hör inte till någon formell sammanslutning, ty de är redan i det mest nära förhållande med alla, ett förhållande som är av fundamental natur och därför åstadkommer vad som är mest behövligt just nu, nämligen sinnets fullständiga nyorientering och ett hjärtats genuina omvändelse. Dessa okända *sadhus,* tysta lärare som arbetar inkognito, det är dessa vi behöver mera ty de är jordens salt, Indiens salt, och likaså alla planers salt, nu och kommande. Sådana *sadhus* är inte universitets-gjorda eller gjorda av samhället och sammanslutningar, utan själv-gjorda, levande och arbetande i Självet (Gud).

Fråga: Somliga säger att sanningen inte kan vara statisk utan hela tiden växer och utvecklas.

Mästaren: Den sanning som växer och utvecklas är rastlös, och är ens uppfattnings sanning, föränderliga sanningar. Men det finns en Sanning som alltid är oföränderlig, men som är upphovet till all förändring: och när denna Sanning ses genom någon sådan förändrings medium, då ser denna Sanning själv föränderlig ut. Men när du ser denna Sanning allena, i sig själv, då ser

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

du också dess rätta natur. Och detta är den slutliga Sanningen — just nu i verksamhet i oss och omkring oss, skapande, manifesterande och förstörande.

Lärjunge: Vedantisterna (non dualisterna) påstår att världen är en tanke och en illusion men de vågar inte förneka eller förbigå hunger, smärta och lidande vilka är så ofta uppenbara i världen. Är dessa fakta eller fiktion? Om de är fakta, vilket de otvivelaktigt är, vad är meningen med att säga att världen är *Maya* (illusionen)?

Mästaren: Världen är utan tvivel lika overklig som harens horn eller stoets näste, men är en illusion endast för den som har erfarit att det är så. Detta bedrägeri kan inte demonstreras genom debatt, diskussion eller experiment. Det är inte ett vetenskapligt eller filosofiskt begrepp som är formulerat av sinnet. Det är en intim, personlig upplevelse — ett uppfattande och ett verkligt seende i djupet av ens medvetande, av ens bottenlösa varelse. Endast uti ett sådant uppvaknande står man på sidan av världen, förbigående den och dess föremål och handlar som om den inte skulle existera. Men detta uppträdande, denna hållning är sådan endast i världens ögon, ty för honom, den uppfattande själv finns det ingenting som är skilt från honom själv — ett "jag själv" som omfattar hela universum.

Lärjungen: Ja, men är en sådan person fri från hunger och smärta?

M: Javisst. Han blir fri i den mån han blir inrättad i vad han uppfattat. Och när han når fulländning kan han om han så vill när som helst uppgå i detta Rena Odelade Medvetande där han inte mera besväras av världens bekymmer — det är endast då han ikläder sig kroppen igen och kommer tillbaka till sitt begränsade kroppsmedvetande som han underkastar sig kroppens begränsning.

Eftersom det emellertid inte lämpar sig att helt och hållet uppgå i det Absoluta Medvetandet, då det inte skulle tjäna ens ändamål att överbringa budskapet till andra, väljer Yogin ofta att leva på så sätt att medan en stor del av honom är försjunken i Det Rena Medvetandet, lever en liten del av honom kvar och arbetar genom kroppen. (Det är oegentligt att tala om en upp-

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

delning av ens medvetande men det finns inget annat sätt att uttrycka ovanstående). När kroppen fungerar på detta sätt livnär den sig förstås på litet föda och underkastar sig de smärtor som kroppen utsätts för. Ens budskap förblir emellertid oberört och det är endast genom denna väg han visar[1] som för till frälsning från den brännande kretsgången av födelse och död — endast den vetskap som han uppenbarar och vilken man skall, inte veta utan *vara* — som kan besegra smärta och lidande. Tills en sådan kunskap är uppnådd, tills ett sådant ljus är uppfattat, är allt endast ett ständigt famlande i mörket, ett snavande och hjälplöst och beklagligt famlande.

Lärjunge: Ja, några få kanske kan besegra lidandet så som Ni säger men det betyder inte slutet på allt lidande i världen. Problemet skulle kvarstå som världens problem nummer ett.

Mästaren: Vem är det som ser problemet nu? Inte den som har segrat. Kom ihåg att även om ett problem kallas världsproblem är det ändå fundamentalt och i första hand ett personligt problem och endast i andra hand ett världsproblem. Faktum är att när en persons sanna natur och hans relation till världen har klarnat för honom, ser han även alla problems sanna natur och i denna sanna natur försvinner alla konstlade motsägelser helt och hållet. Men sinnet vill inte se sanningen. Och det rätta sättet är därför naturligtvis att höja sig över sinnet och transcendera det.

Emellertid vägrar sinnet att låta sig förbigås så lätt och skyndar att sätta alla slags hinder i vägen för att dölja synfältet och skydda sig självt för att bli förbipasserat. Sinnet hittar på oräkneliga idéer och argument i sitt försök att blockera uppfattningen och försöka understryka sin överlägsenhet. Sinnet blandar ihop idéerna och dömer på förhand väsentliga värden. Till exempel ifråga om att världsproblemen endast skulle vara personliga problem, skulle sinnet omedelbart komma med anklagelsen att det är en eskapist-filosofi och att sådant skulle vara att rymma iväg från världen och dess bekymmer. Detta är att blanda ihop broblemen och slå bort sanningen (vilken förstås inbegriper världen och dess bekymmer) samt en missriktad ängslan för världens välfärd. Ovannämnda anklagelse (för eskapism) visar även

1 Dvs. den inre vägen, vilken alla religioner lär och som bör förverkligas personligen. — Övers.anm.

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

ett förhandsomdöme — ty mänskan och världens natur samt deras inbördes förhållande är utan vidare tagen för gott i stället för att upptäckas. Detta är ingenting att förvånas över, ty det är några av sinnets trick. Men det finns ingen annan utväg än att behärska sinnet, ty målet är sanningen och hindret sinnet.

L: Var god och upplys mig mera visavi sinnets natur och dess relation till verkligheten.

M: Ja, sinnet är tanke, alla tankars behållare, närvarande och tilllämnade. I dess fundamentala natur är sinnet den Ena Fullständiga och grundläggande Principen och Substansen Själv i (synbar) rörelse, en rörelse som åstadkommer en sinnesuppfattning i serie, vilken kallas form. Emedan formen till själva sin formering har en avskärmande effekt på Substansen Själv — som å sin sida genom rörelse frambringar den (formen), är det nödvändigt att avlägsna denna avskärming för att se själva Substansen. Detta betyder att man fasthåller denna Substansens rörelse. Det är detsamma som sinnets rörelse, ty sinnet är ingenting annat än Substansen själv i rörelse. Och när sinnets rörelse är fasthållen — när denna skärm är borttagen börjar Det Fullände Ljuset som varit avskärmat att lysa i all sin glans. Och i detta bländande Ljus — var är då problemen, konflikter och motsägelser? Var finns dessa produkter av mörker och villfarelse?

L: Jag är tacksam för Er upplysning.

M: Vem upplyste dig? Ditt eget Själv och ingen annan. Du, Självet och Ljuset är indentiskt — ett och det samma. Detta är vetskap, vet att det är sanning och upplysning.

Fråga: vad är skillnaden mellan den enhet som uppnås av *Jnanin* och den likhet som predikas av kommunister, socialister och andra?

Mästaren: Den likhet som förverkligas av *Jnanin* är en enhet vilken samtidigt är en odifferentierad enhet och en enhet i den process som åstadkommer olikheter, d.v.s. olikheter i fråga om manifestation. Detta uppfattande, detta förverkligande av ett verkligt faktum uppnås när du (i ditt medvetande) står på sidan om och upphör att medverka i de olikheter du ser omkring dig. Det finns absolut ingen likhet mellan denna Jnanis enhet och den likhet som politiker och socialt verksamma sysslar med. Deras lik-

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

het är någonting som de inbillar sig och önskar sig och som de arbetar för genom att ständigt ingripa i dessa olikheter. Dessa olikheter är allt och allena som de uppfattar och ingenting bortom detta.

Fråga: Är inte Själv-Upplysning en subjektiv erfarenhet?

Mästare: I Själv-Upplysning finns det inget subjekt för vilket uppfattande skulle kunna vara subjektivt. Dess subjektiva natur är subjektiv endast för andra personer men inte för den Upplysta själv. Själv-Upplysning är Själv-Upplysning just för att den inte är subjektiv. Subjektiv vetskap är begränsad vetskap, begränsad av subjektet — av egot. Själv-Vetskap eller Själv-Upplysning är utan ego och därför gränslös.

Fråga: Jnanis uttalanden om Sanningen är ofta besynnerligt olika filosofernas uttalanden fast de talar om samma sak.

Mästare: Jnanin talar inifrån hjärtat medan andra talar om och omkring saken. Jnanin säger sanningen medan andra talar om sanningen.

Fråga: Ger Själv-Upplysning mat, husrum och kläder och kan den ersätta ens arbete vilken är så nödvändig för ens uppehälle?

Mästare: Själv-Upplysning ersätter inte mat och den är inget surrogat för någon tjänst, vare sig inbringande eller ej. Själv-upplysning kommer att visa dig, huru och varför du trots all din mat, din bostad, dina kläder och alla de livets bekvämligheter som du nu "njuter", du ändå är och kommer att förbli i elände och otillfredsställd, försänkt i fruktan, ängslan och oro och långtifrån verkligen lycklig. Själv-Vetskap kommer att visa dig ditt sanna förhållande till mänskor och ting i världen. Själv-Upplysning är full, slutgiltig och vetskap för alla tider. Det är den vetskap ur vilken all annan vetskap härstammar. Själv-Vetskap kommer så helt att transformera dig att din nuvarande fråga inte kommer att uppstå i ditt transformerade intellekt.

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

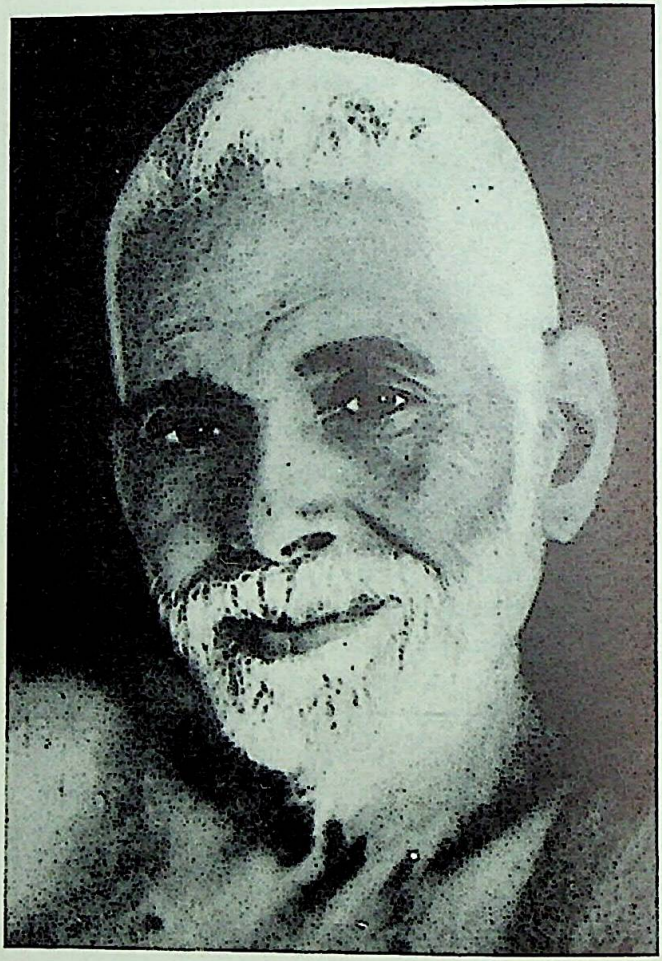

SRI RAMAN MAHARSHI

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

Sri Raman Maharshi

En vandrande munk *(Sanyasi)* sökte klarhet på sina frågor: "Hur skall man göra för att fatta att hela världen är Gud?"

Maharshi: Om du gör ditt sätt att se till visdomens kommer du att finna att världen är Gud. Utan att känna Brahman (Den Allenarådande Anden — Det högsta Väsendet) kan du inte finna Hans allestädesnärvaro (immanens).

Någon frågade om uppfattningens natur.

M: Förnimmelserna deltar i det tillstånd man befinner sig i. Förklaringen är att i det vakna tillståndet *(jagrat)* uppfattar den materiella kroppen materiella benämningar och former; i drömtillståndet *(swapna)* uppfattar den mentala kroppen de mentala skapelserna med sin mångfald av former och begrepp; i djup drömlös sömn *(sushupti)* då indentifikationen med kroppen är försvunnen finns inga förnimmelser (dvs. inga differentierade förnimmelser). På samma sätt försätts människan i det trancendentala tillståndet av identitet med Brahman i harmoni med allting och ingenting existerar skilt från hans Själv.[1]

Någon frågade om lyckans natur.

M: Om människan tror att hennes lycka beror på yttre faktorer och på ägodelar är det rimligt att dra slutsatsen att hennes lycka måste tillta med ägodelarnas tillökning och minska i proportion till deras minskande. Om han inte har några ägodelar borde hans lycka vara noll. Vad säger den verkliga erfarenheten. Stöder den denna syn på saken? I djup sömn är mänskan utan ägodelar, inbegripen den egna kroppen. I stället för att vara olycklig är han helt lycklig. Alla önskar sova gott. Slutsatsen är att lyckan är inneboende i människan och inte beroende av yttre omständigheter. Man måste förverkliga sitt Själv för att öppna förrådet av oförfalskad lycka.

---

1 Självet = Gud sedd från synpunkten av ens innersta väsen eller medvetande. Se sid. 107 — övers. anm.

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

En *Sannyasi* frågade hur man skall hindra sinnet från distraktion.

M: Ni ser föremålen då ni glömmer ert eget Själv. Om ni håller fast ert Själv ser ni inte den objektiva världen.[1]

Mrs. M.A. Piggot, en engelsk dam som hade läst "På jakt efter det hemliga Indien" kom för att besöka Maharshi. En tolk anskaffades. Många besökanden samlades i hallen, bland dem några damer med sina små barn. Platsen ekade av nojs. Till slut blev allt tyst. Maharshi som verkade som om han blickat ut i tomma rymden, hördes plötsligt sakta säga: "Apa". En liten baby som var lämnad vid dörren (oobserverad av dess moder som satt på andra sidan) sågs tillsammans med en stor apa, som stående på sina bakben smekte barnet med båda händerna, utan att göra det det minsta illa. Båda var i fred med varandra i Maharshis närvaro. När Maharshis röst hördes hoppade apan behändigt ut och försvann. Damen blev mycket imponerad av händelsen.

Mrs. Piggot frågade bland annat: Är en Mästare *(Guru)* nödvändig för upplysning?

M: Förverkligandet är mera ett resultat av en Gurus nåd än lärdom, meditation etc. De är endast andrahandshjälpmedel, medan det förra är den första och väsentliga orsaken till förverkligandet.

Fråga: Vilka är hindren som står i vägen för förverkligandet av Självet?

M: De är sinnets vanor *(Vasanas)*

Fråga: Hur länge kan det räcka förrän man får Guruns nåd?

M: Varför vill ni veta det?

Fr: För att ge mig hopp.

M: Även ett sådant begär är ett hinder. Självet är alltid tillfinnandes, ingenting finns utan det. Bli Självet och begär och tvivel upphör. Självet är vittnet uti sömn, dröm och vaket tillstånd. Dessa tillstånd hör till egot: Självet transcenderar egot. Existerade ni inte i sömnen? Visste ni då att ni sov eller var omed-

1 Eftersom den vanliga människan vuxit in i föreställningen att det yttre är verkligt och det inre något overkligt uppstår misstanken att "ser inte den objektiva världen" betyder frånvaron av medvetande eller ett "undflyende" av något. I verkligheten är det den världsliga mänskan som ser "i syne", vilket kommer fram i försäkrandet att det vakna tillståndet i själva verket är en dröm. Det yttre är framsprunget ur det inre, det materiella ur det icke-materiella. — Övers. anm.

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

veten av världen? Det är endast i det vakna tillståndet som ni beskriver sömnens tillstånd såsom omedvetenhet: därför är medvetandet i sömnen det samma som i vaket tillstånd. Om ni vet vad detta vakna tillstånd är kommer ni att känna det medvetande som står som vittne till alla tre medvetandetillstånd. Ett sådant medvetande har bli funnet genom att söka medvetande sådant det var i (drömlös) sömn.

L: I så fall faller jag i sömn.

M: Ingen skada.

L: Det är ett tomrum.

M: För vem är det ett tomrum. Finns det? Ni kan inte förneka er själv vid någon tidpunkt. Självet finns alltid där och fortsätter i alla tillstånd.

F: Skall jag vara som i sömn och samtidigt vaken?

M: Ja. Vakenhet är det vakna tillståndet. Därför kommer det inte att vara ett tillstånd av sömn utan sömnlös sömn. Om ni går era tankars väg kommer ni att bli vilseförd av dem och finna er själv i en ändlös förvirring.

F: Då skall jag således gå tillbaka sökande upphovet till tanken?

M: Just så, på detta sätt kommer tankarna att upphöra och Självet allena blir kvar. I verkligheten finns det inget innanför och utanför för Självet. De är också projektioner av egot. Självet är rent och absolut.

F: Jag förstår endast intellektuellt. Är inte intellektet ett hjälpmedel för upplysningen (förverkligandet)?

M: Ja, upp till ett visst stadium. Men fatta att Självet transcenderar intellektet — det senare måste själv försvinna för uppnåendet av Självet.

F: Kommer mitt förverkligande att hjälpa andra?

M: Ja, förvisso. Det är den bästa hjälp som är möjlig. Men det finns inga andra att hjälpa. En förverkligad varelse ser Självet liksom en guldsmed endast ser guldet i olika smycken. När ni identifierar er med kroppen, endast då existerar former och utseenden. Men när ni transcenderar er kropp upphör andras kroppar att finnas tillsammans med ert kroppsmedvetande.

F: Är det lika med plantor, träd osv?

M: Finns de överhuvudtaget skillt från Självet? Tag reda på

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

det. Ni tror att ni ser dem. Tanken är projekterad från ert Själv. Finn varifrån den uppstår: Tankarna kommer att upphöra och Självet allena kvarstår.

F: Jag förstår teoretiskt. Men de är där ändå.

M: Ja. Det är som en biograf. Ljuset finns på duken och skuggorna som rör sig på den påverkar publiken som i ett förtrollande skådespel. Det är likadant om man visar en folksamling (på duken). Den seende och det som man ser kommer då allena att vara duken. Tillämpa det på er själv. Ni är duken, Självet har skapat egot, egot har sina tillväxter av tankar vilka uppenbaras som världen, träd, plantor etc., om vilka ni frågade. I verkligheten är alla dessa ting ingenting annat än Självet. Om ni ser Självet kommer ni att upptäcka det vara allting, överallt och alltid. Ingenting annat än Självet existerar.

En gammal man kom och satte sig i hallen. Maharshi läste "Arunachala Akshara Manamalai" (den första av de "Fem Hymnerna Till Arunachala"). Mannen frågade sakta, "Det sägs att förverkligandet är bortom alla uttryck och att alla uttryck felar i att beskriva förverkligandet. Hur är det?

M: Detta har blivit omnämt i "Arunachala Ashtakam?" Även om förverkligandets uttryck är omöjligt är detsammas existens antytt.

Efter en stund kunde man se tydliga tecken på sinnesrörelse hos mannen. Hans andning var djup och tung och han föll ödmjukt till marken och steg upp först efter en eller två minuter. Därpå förblev han lugn en stund och lämnade sedan platsen. Tydligen hade han haft någon slags illumination och sökt bekräftelse från Maharshi som svarade på lämpligt sätt. Mannen fann bekräftelsen och erkände ödmjukt och med känsla den gudomliga förmedlingen.

Mr. Evan-Wenz frågade bl.a.: Då Gud är immanent i allting bör man inte ta liv av något slag. Är samhället berättigat att ta livet av en mördare? De kristna länderna börjar tycka att det är orätt att göra så.

M: Vad är det som fick mördaren att begå brottet? Den samma kraften dömer honom till straffet. Samhället eller staten

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

är endast ett verktyg i händerna på kraften. Ni talar om ett liv som tas; hur är det med oräkneliga liv som tas i krig?

F: Alldeles. Förlust av liv är fel i varje fall. Är krig berättigade?

M: För en förverkligade mänska, en som alltid förblir i Självet, spelar förlusten av ett eller flera eller alla liv vare sig i denna eller i alla tre världarna ingen roll. Även om han råkar förgöra dem alla kan ingen synd behäfta en sådan ren själ. Maharshi citerade från *Gita,* kap 18,17: "Den som är fri från ego-begrepp, vars intellekt är ofästat, dräper ingen, ej heller är han bunden av sina handlingars resultat, även om han förintar alla världar."[1]

F: Påverkar inte ens handlingar personen i fråga i följande liv?

M: Är ni född nu? Varför tänker ni på andra liv? Faktum är att det varken finns födelse eller död. Låt den som är född tänka på död och lindringsmedel för den.

F: Hur länge tog det för Maharshi att förverkliga Självet?

M: Denna fråga ställs för att namn och form uppfattas. Dessa förnimmelser är logiska då man indentifierar egot med den materiella kroppen.

Om egot indentifierar sig med det subtila sinnet, såsom i drömmen, är förnimmelserna även subtila. Men i sömn finns inga förnimmelser. Fanns då inget ego där? Om inte, kan man inte minnas att man har sovit. Vem var det som sov? Ni sade inte i sömnen att ni sov. Ni säger det nu i vaket tillstånd. Egot är därför det samma i vaket, dröm- och sömntillstånd. Finn den underliggande Verkligheten bakom dessa tillstånd. Det är Verkligheten som ligger under dessa. I det tillståndet (Verklighetens) finns det endast *varelse.* Det finns varken du, jag eller han, inget nuvarande, intet förlutet ingen framtid. Den är bortom tid och rum, bortom uttryck. Den är alltid tillfinnandes.

F: Har det någon psykisk effekt att besöka heliga platser såsom Kailas, Benares, etc.?

M: Ja.

F: Är det någon fördel med att dö i Benares?

---

1 Dvs. därför att han utan egosinnet vet att han i själva verket inte är den som åstadkommer händelserna. — Övers.anm.

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

M: Ja, meningen kommer att klarna om man förstår vad det verkliga Benares och den verkliga döden är.

F: Ni menar att de finns i Självet?

M: Ja.

F: Det finns sex (sju) centrum i kroppen och motsvarande centrum i världen.

M: Ja. Vad som finns i världen finns även i kroppen och tvärtom.

F: Är Benares helighet en fråga om tro eller är den även verklig i yttre mening?

M: Både-och.

F: Man säger att det finns många helgon i Tibet som lever i ensamhet och ändå är till stor hjälp för världen. Hur är det möjligt?

M: Det är möjligt. Självets förverkligande är den största hjälp som kan ges åt mänskligheten. Därför heter det att helgonen är till hjälp även om de finns i djungeln. Men man får inte glömma att ensamhet inte finns endast i djungeln. Den kan ernås även i städer, mitt i världsliga göromål.

F: Är det inte nödvändigt att helgonen skall umgås med folk och hjälpa dem?

M: Självet endast är Verkligheten; världen och allt annat är inte det. En förverkligad varelse ser inte världen som något skilt från sig självt.

F: Då är helgonets förverkligande upplyftande för mänskligheten utan att den senare är medveten därom?

M: Ja. Hjälpen är omärklig men finns ändå där. Ett helgon hjälper hela mänkligheten ovetande för den senare.

F: Skulle det inte vara bättre om han befattade sig med andra?

M: Det finns inga andra att befatta sig med; Självet är den ena och enda Verkligheten.

F: Om det funnes hundra Själv-förverkligade personer, skulle det inte vara till större nytta för världen?

M: När ni säger "Själv" hänvisar ni till det obegränsade men då ni tillägger "personer" begränsar ni dess mening. Det finns endast Ett Oändligt Själv.

F: I Europa förstår inte folk att en mänska i ensamhet

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

skulle kunna vara till hjälp. De inbillar sig att endast mänskor som arbetar i världen kan vara till hjälp. När kommer denna förvirring att upphöra? Kommer sinnena i Europa att fortsätta att vada i detta moras eller kommer de att fatta sanningen?

M: Bry er inte om Europa eller Amerika. Var finns de annat än i ert sinne? Förverkliga ert Själv och allt är förverkligat.

Det är ett tecken på okunnighet, att säga att man måste 'söka reda på lärjungar och hjälpa dem'. Den kraft som skapat er har skapat världen. Om den kan hålla reda på er kan den även hålla reda på världen. Vad som är av betydelse är endast det som är naturligt. Det måste vara evigt och kan inte erfaras (genom sinnena eller sinnet). Det som är fött måste dö, det som är ernått måste gå förlorat. Blev ni född? Ni är alltid existerande. Självet kan aldrig förloras.

Mrs. Piggot återkom från en resa till Madras. Hon frågade om diet.

F: Vilken diet anvisas för en *Sadhak*? (En som övar andlig disciplin)

M: *Sattvisk* mat i begränsande mängder. (sattva = renhet)

F: Vad är det?

M: Bröd, frukt, vegetabilier, mjölk etc. (vegetarisk kost)

F: Hur går det med dem som inte är vana att äta sådan mat?

M: Vana är endast anpassning efter omständigheterna. Det är sinnet som betyder något. Faktum är att sinnet har vant sig att tycka att viss mat är god och smaklig. Matämnet fås både ur vegetarisk och icke-vegetarisk kost. Men sinnet begär en mat som det blivit van vid och anser smaklig.

F: Även plantor har liv.

M: Likaså de stenblock ni sitter på.

Sinnet är detsamma som Självets identitet med kroppen. Ett falskt ego uppstår; det skapar falska fenomen i sin tur och ser ut att röra sig i dessa. Allt detta är falskt.

Var och en vet att han är. "Vem är han"? Subjektivt taget, "Vem är jag?" Det falska egot är associerat med objekt; detta ego är själv ett eget objekt. Objektivitet är det falska. Subjektet alle-

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

na är Verkligheten. Förväxla inte er själv med objektet, nämligen kroppen. Det ger upphov till det falska egot, följaktligen till världen och ens rörelse i den med dess resulterande elände. Tro inte er själv vara det här, det där eller någonting annat; att vara si eller så eller att bli en sådan eller sådan. Lämna endast bort allt det falska. Verkligheten kommer att uppenbara sig.

Se, Självet är endast Varelse, inte varande si eller så. Det är endast Varelse. Var — och det är slut på okunnigheten. Forska för vem okunnigheten är. Egot uppstår när ni vaknar från sömn. I djup sömn säger ni inte att ni skall vakna upp eller att ni har sovit så länge. Men ni är ändå där. Endast då ni är vaken säger ni att ni sovit. Er vakenhet inbegriper även sömnen. Fatta ert rena *Var-ande*. Förblanda det inte med kroppen. Kroppen är resultatet av tankar. Tankarna spelar som vanligt men ni är inte berörd därav. Kroppen angick er inte i sömnen: så kan ni alltid förbli.[1]

En gäst sade: Förverkligandets väg är svår. Världsliga saker är lätta att förstå, medan dessa saker inte är det.

M: Ja. Sinnet söker alltid yttre vetskap lämnande åt sidan dess egen inre vetskap.

Det finns endast ett vetande. Vad är de världsliga tingens erfarenhet annat än sådana som är byggda på det falska "jaget"? Fråga den framgångsrikaste av alla i världen om han känner sitt Själv. Han skall svara "Nej". Vad kan någon veta utan att känna Självet? All världslig vetskap är byggd på sådana lösa grunder.

En man från Ambala frågade: Vad är den rationalistiska förklaringen av Draupadis sari som blev ändlös.[2]

M: Andliga saker kan inte inpassas i rationalismen. Andligheten är transcendental. Miraklet hände efter det att Draupadi hade överlämnat sig själv (åt Gud). Hemligheten ligger i uppgivandet.

---

1 Hänvisningarna till sömntillståndet (ej samma som drömtillståndet) betyder inte att sömnen i och för sig är det önskvärda tillståndet men används som exempel på hur varje mänska har erfarenhet av ett kroppslöst och odifferentierat tillstånd vari världen med dess åtskildheter, individualitetsmedvetende, etc. med åtföljande bekymmer inte existerar. Ändå — och just därför — känner hon sig lycklig då hon vaknar upp ur ren djup sömn samt eftersträvar detta odifferentierande tillstånd. Det förverkligade tillståndet är även[le]des odifferentierande men medvetet. — Övers. anm.

2 En krigare sökte förnedra Draupari genom att slita av hennes sari i allas åsyn. Hon bad till Krishna (Gud) och sarin blev ändlös.

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

Mr. C. R. Wright fråkade: Vad är Självet?

M: Var och en känner Självet, men inte klart. Ni existerar alltid. Detta *Var-ande* är Självet. *"Jag är,"* är Guds namn. Av alla definitioner på Gud är ingen så bra som det Bibliska uttrycket "JAG ÄR ATT JAG ÄR" (I Mosebok, kap. 3). Det finns andra liknande som, *Brahmaivaham, Aham, Brahmasmi* och *Soham.* Men inget är så direkt som JEHOVAH = JAG ÄR. Det absoluta Varandet är *vad som är* — det är Självet. Det är Gud. Genom att känna Självet känner man Gud. I verkligheten är Gud ingenting annat än Självet.

Fr. Hur skall man ernå Lycksaligheten?

M: Forska. I djup sömn var ni lycksalig. Nu är ni inte det. Vad har kommit emellan denna Lycksalighet och icke-lycksaligheten? Det är egot. Sök dess ursprung och finn att ni är Lycksalighet. Tvivlen uppstår i sinnet. Sinnet är fött av egot. Egot uppstår ur Självet. Sök ursprunget till egot och Självet uppenbaras. Endast Det kvarstår. Universum är endast utvidgat Själv. Det är inte skillt från Självet.

F: Hur skall man leva rätt?

M: Det är olika beroende på om man är en *jnani eller ajnani.* En *jnani* ser ingenting som är skilt från eller olika Självet. Allt är i Självet, Det är fel att inbilla sig att världen finns, att en kropp finns i den och att ni befinner er i kroppen. Om man vet sanningen kommer universum och vad som är bortom den att bli funnen endast i Självet. Olika åskådning skiljer sig i enlighet med personen i frågas synsätt. Synen är i ögat. Ögat måste finnas någonstans. Om ni ser med de materiella ögonen ser ni andra som materiella. Om ni ser med subtila ögon ser ni andra som subtila. Om ögonen blir Självet, är ögat oändligt då Självet är oändligt. Det finns intet annat att se än Självet.

F: Varför tillåter Gud lidande i världen? Borde Han inte med Sin Allsmäktighet tillintetgöra det med ett enda tag och påbjuda universellt förverkligande av Gud.

M: Lidandet är vägen till förverkligandet av Gud.

Mr Rangachari, en Telugu Pandit (lärd) frågade om *nishkama karma* (osjälvisk handling). Det gavs inget svar. Efter en tid

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

gick Sri Bhagavan[1] upp på berget och några följde honom, däribland ovannämnda Pandit. En gren full av taggar låg på vägen och Sri Bhagavan tog upp den; han satte sig ned och började långsamt arbeta på den. Taggarna blev borttäljda, knölarna avrundade, och käppen polerades med ett grovt blad. Hela arbetet tog omkring sex timmar. Alla beundrade dess fina utseende gjord av ett sådant kvistigt material. En herdegosse uppenbarade sig på vägen. Han hade tappat sin käpp och var bekymrad. Sri Bhagavan gav honom genast den nya käppen som var i hans hand och fortsatte sin vandring.

Panditen sade att detta var ett verkligt svar på hans fråga.

Fråga: Vad är *moksha* (frigörelse)?

M: *Moksha* är att veta att ni inte är född. "Var tyst och vet att jag är Gud." (citat från Bibeln)

Att vara stilla är att inte tänka. Veta och inte tänka är ordet.

Så länge det finns individualitet är man också den som handlar och den som njuter frukterna av sina handlingar. Men när individualiteten är försvunnen återstår den gudomliga viljan och leder händelsernas gång. Det individuella är synligt för andra som inte kan se den gudomliga kraften. Visdomens eld förtär alla handlingar.

Mänskan får sin handlingskraft av en annan kraft fastän han tror att han själv gör allting — liksom en lam man som om han blir hjälpt att stå upprätt försöker bluffa och säger sig kunna slåss med fienden. Handlingens drivfjäder är begär.

Mr. N. Natesa Iyer, en ortodox Brahmin frågade: Är gudarna *Iswara* och *Vishnu* och deras heliga regioner *Kailasa* och *Vaikuntha* verkliga?

M: Lika verkliga som ni är i denna kropp.

F: Äger de en fenomal existens liksom min kropp eller är de fiktioner som 'harens horn'?

M: De existerar.

F: Var existerar de?

1 Bhagavan: vörnadsfull benämning på helgon, ordagrant Gud.

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

M: I er.

F: Då är de endast mina idéer — vilka jag kan skapa och behärska?

M: Allting är sådant.

F: Men jag kan skapa rena fiktioner medan det även finns fakta oberoende av min inbillning. Existerar *Iswara* och *Vishnu* på det senare sättet?

M: Ja.

F: Är Han underställd *Pralaya* (kosmisk upplösning)?

M: Vad? En mänska som blir varse Självet transcenderar *Pralaya.* Hur skulle inte Gud som är oändligt mycket mera vis göra det?

F: Existerar *devas* och *pisachas* (gudar och djävlar) på samma sätt?

M: Ja.

Gudomligt Nåd är väsentlig för Förverkligandet. Det leder en till Guds-förverkligandet. Men en sådan Nåd bestås endast den som är en sann lärjunge eller yogi, som har strävat hårt och utan uppehåll på vägen till frihet.

Känn dig själv. Låt oss därefter se vem som handlar. Så länge det finns en som handlar måste han skörda frukterna av sitt handlande. Om han inte tänker sig vara den som handlar så finns det ingen handling för honom.

Mästaren hänvisade till Bibeln: "Det finns endast en och det finns ingen annan." och "Den vises hjärta är på högra sidan och en dåres till vänster."

Han gav den sanna (esoteriska) tolkningen till den kristna läran: Kristus (Jesus) är egot. När egot är korsfäst och förintas blir det Absoluta Väsendet kvar ("Jag och min Fader äro ett") och detta kvarblivandet är Uppståndelsen.

Major A. W. Chadwick, en trogen engelsk lärjunge frågade: Varför ropade Jesus på korset: "Min Gud".

M: Det kan ha varit för de två tjuvarnas räkning. Å andra sidan har en jnani uppnått befrielse även i livet, här och nu. Det är oväsentligt hur, när och var han lämnar kroppen. Några jnanis ser ut att lida eller är i *samadhi,* andra kan försvinna ur sik-

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

te före kroppens död. Det gör ingen skillnad i deras *jnana*. Lidandet är till synes endast för åskådarna[1] inte för honom ty han har transcenderat den felaktiga identiteten av Jälvet med kroppen.

Som ett exempel på mänskors oförmåga att se sanningen sade mästaren: En vanlig kristen till exempel blir inte tillfredsställd om man inte säger honom att Gud är någonstans i en fjärran himmel och kan inte nås utan hjälp, Kristus allena kände Honom och Kristus allena kan leda oss. Tillbed Kristus[2] och bli frälst. Om man berättar den enkla sanningen — "Himmelriket är inuti eder" — är han inte tillfreds och kommer att tolka det på ett sökt och invecklat sätt. Endast mogna sinnen kan fatta den enkla sanningen i all dess nakenhet.

Tre europeiska damer från Teosofiska konferensen gästade ashramet. De frågade: Är hela shemat, planen verkligen god? Eller är den till sin natur ett misstag vilket vi måste göra det bästa av?

M: Planen är verkligen god. Felet är på vår sida. När vi rättar oss själva blir shemat helt bra.

Vad anser ni vara orsaken till världens lidande? Hur kan vi hjälpa till att ändra det, a) som individer, b) kollektivt?

M: Förverkliga Jälvet. Det är allt som är nödvändigt.

F: Vad anser Ni vara målet?

M: Själv-förverkligandet.

F: Finns det något sätt att möta sin bestämda *Guru* för var och en?

M: Intensiv meditation åvägabringar det.

F: Hur skall man utrota den sexuella impulsen?

---

1 "Ingenting av det som de kommer att säga om mig har jag därför undergått, nej ej heller det lidande som jag visade dig och de andra i spelet. Jag vill att det skall heta ett mysterium... Se mig i sanning, att jag är, icke vad jag sade utan vad du är i stånd att veta för att du är besläktad med det. Du hör att jag lidit, ändå led jag ej, att jag icke lidit, ändå led jag, att jag blev stucken, ändå stack mig ingen, upphängd, ändå blev jag icke upphängd... med ett ord, vad de säga om mig det hände mig icke, men vad de icke säga, det hände mig..." Ur Johannes gärningar, Apokr. Nya Test.

2 Kristus såsom person (Jesus.) Bhaktas (de som följer känslans linje) vill av naturliga skäl dyrka Gud i någon form, vilket kan åstadkomma ensidighet i uppfattningen genom hävandet att ens formaspekt är den "enda rätta". Det heter "Gud har ingen form men kan ta vilken form som helst för att tillfredsställa den dyrkandes hängivenhet." — Övers.anm.

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

M: Genom att utrota den falska idén att kroppen är Självet. Självet har inget kön.

F: Hur skall man förverkliga det?

M: För att ni tror er vara kroppen ser ni andra som kroppar. Den könsliga skillnaden uppstår. Men ni är inte kroppen. Var det rätta Självet. Då finns inget kön.

Maharshi läste "Tiruvachakam" och kom till en stanza beskrivande den intensiva känslan av *bhakti* (kärlek) såsom smältande kött och ben i kroppen, etc. Han sade: "Manickavasagar är en av dem vars kropp slutligen förtärde sig själv i ett bländande ljus utan att lämna någon kropp efter sig."

Någon frågade hur det var möjligt?

Maharshi förklarade att den materiella kroppen endast är den konkreta formen av det eteriska materialet — sinnet. Då sinnet smälter bort och flammar upp som eld förtärs kroppen i denna process. Nandanar är en annan vars kropp försvann i en flammande eld.

Mr. Chadwick påpekade att Elisa försvann på samma sätt.

Mästaren fortsatte: Den eteriska kroppen består av ljus och ljud och den materiella kroppen är en konkret form av den samma. Skaparens eteriska kropp är det mystiska ljudet *Pranava*[1] vilket är ljud och ljus. Universum upplöses i ljud, ljus och transcendens, *Param*.

Genom att meditera på Honom eller på den som ser, Självet, blir man medveten om en mental vibration 'Jag' till vilken allting reduceras. Sökande 'Jagets' ursprung blir det primära 'Jag-Jag' över; och det är obeskrivligt. Förverkligandets säte är innanför och sökaren kan inte finna det som ett objekt utanför sig själv. Detta säte är lycksaligheten och är den innersta kärnan i alla varelser. Därför kallas det Hjärtat. Den enda verkliga meningen med detta liv är att vända sig inåt och erfara det. Ingenting annat behövs.

Universum existerar på grund av 'jag'-tanken. Om den upphör är det slut på all olycka. Det falska jaget upphör endast då dess upphov är funnet.

1 Aum, Om eller Amen vilket är "ordet" i Gamla Testamentet. Denna vibration som bygger upp universum kan höras av yogis i meditationen. — Övers. anm.

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

Hur mycket ni än lär finns det inga gränser för vetandet. Ni försöker lösa tvivlen (problemen) men ignorerar den tvivlande. Om ni å andra sidan får tag på tvivlaren upphör tvivlen att finnas.

En Maharani Saheba (Maharani = en Maharadjas hustru, drottning) samtalade med Maharshi. Hon sade sig ha allting en mänska kan ha, men inte frid i sinnet.

Maharshi: Underkasta er och allt blir bra. Kasta allt ansvar på Gud. Bär inte bördan själv. Vad kan ödet göra åt er då?

F: Är inte ödet beroende på förfluten *karma*.

M: Om man har underkastat sig Gud kommer Gud att se till det.

F: Hur skall man se Gud?

M: Innanför. Om sinnet är vänt inåt manifesterar sig Gud som det inre medvetandet.

F: Gud är i allting — i föremålen omkring oss. Man säger att vi bör se Gud i allting.

M: Gud är i allting och i den som ser. Var annanstans kan Gud ses? Han kan inte ses utanför. Han *bör* ses inuti en. För att se föremål är sinnet nödvändigt. Att uppfatta Gud i dem är en mental process. Men det är inte verkligt. Det inre medvetandet, luttrat från sinnet erfars som Gud.[1]

Föremålen för känslorna eller tankarna är alla mentala begrepp. Sinnet uppstår efter det jag-tanken eller egot uppstått. Varifrån uppstår egot? Från det abstrakta medvetandet eller Den Rena Intelligensen vars natur är Lycksalighet. Lycksaligheten endast existerar. Det finns ingen som njuter njutningen. Den som gläds och glädjen, båda smälter in i det.

Glädje består i att vända och hålla sinnet inåtvänt: smärta i att sända det utåt. Det finns endast glädje. Frånvaro av glädje kallas smärta. Ens natur är Glädje-Lycksalighet *(Ananda)*.

F: Vad är ens tillstånd före födelsen?

M: Varför skall man tänka på födelse och död? Är ni verkligen född? Sinnets uppkomst kallas födelse. Efter sinnet uppstår

1 "Skilj edra själar från allting som är av sinnena, från allting som ser ut att vara och inte existerar i sanning. Gör dessa edra ögon blinda, stäng edra ögon, sätt åsido edra handlingar . . . och ni skola uppfatta det som angår Kristus och hela mysteriet med er frälsning . . ." Ur Apostein Petrus gärningar, Apokr. Nya Test.

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

kropps-tanken och kroppen blir synlig: sedan uppstår tanken på födelse, tillståndet före födelsen, döden, efter döden — allt detta är endast i sinnet. Vems är födelsen? Så länge man besinner kroppen är födelsen verklig. Men kroppen är inte det sanna 'jaget'. Självet varken föds eller dör.

Det nuvarande vakna tillståndet är inte förmer än en dröm. Drömmen kan endast försiggå i sömnen.

Liknande dessa tillstånd är även födelse och död drömmar i en sömn. I verkligheten finns det ingen födelse och död.

Frånvaro av tankar betyder inte ett tomrum.

För att avlägsna okunnigheten fullständigt måste lärjungen höra sanningen upprepade gånger tills hans förståelse för saken blir fullkomlig.

För att avlägsna tvivel måste han reflektera över vad han hört. Till slut blir hans uppfattning fri från tvivel av alla slag.

För att avlägsna den felaktiga identiteten med Självet och icke-självet (såsom kroppen, sinnena, sinnet eller intellektet) måste hans sinne bli koncentrerat.

Fråga: Kan vi följa *bhakti marga* (känslans väg)?

M: Det beror på ens temperament och begåvning. *Bhakti* (kärlek) är detsamma som *vichara* (själv-forskning).

F: Ser vi inte Gud i konkret form?

M: Ja. Gud ses med sinnet. Den konkreta formen kan ses. Ändå är det endast i anhängarens sinne. Guds form och utseende i Guds-manifestationen beror på lärjungens sinne. Men det är inte det slutgiltiga. Där finns ännu dualism.

Några finner *vichara* mera praktiskt, andra finner *bhakti* lättare.

F: Såg inte mr. Brunton Er i London? Var det endast en dröm?

M: Ja. Han hade en vision. Han såg mig i sitt sinne.

F: Såg han inte denna konkreta form?

M: Ja, fortfarande i sitt sinne.[1]

1 Det är således inte frågan om någon inbillning i vanlig bemärkelse utan saken är sedd från det fulla medvetandets ståndpunkt, i jämförelse med vilket det vanliga medvetandet (vaket) är en dröm. Från Jnanins ståndpunkt är allting som har form och därför är tillfälligt icke verkligt. Dock är sådana visioner lika verkliga eller overkliga som våra kroppar och världsmanifestationen överhuvudtaget. — Övers.anm.

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

Faktum är att ni inte är kroppen. Självet rör sig inte. Världen rör sig i er. Sinnet ser nu sig självt uppdelat såsom universum. Om uppdelningen inte manifesterar sig förblir det i sitt eget väsen, *Hjärtat.*

Fråga: Underkastelse säges vara *bhakti.* Men Sri Bhagavan är känd för att föredraga Själv-forskning. Vi är därför förvirrade.

M: Underkastelse kan endast taga plats då den görs med full vetskap. Sådan vetskap uppstår efter forskningen. Den slutar med underkastelse.

Fråga: Vetskapen om Den Fulländade Varelsen uppstår efter transcenderingen av det individuella självet (egot). Detta är *jnana.* Hur kan behovet att underkasta sig sedan förefinnas?

M: Alldeles riktigt. Det är ingen skillnad mellan *jnana* och underkastelse. (Småler).

F: Hur är den frågande tillfreds på detta sätt? Det enda alternativet är umgänget med de visa *(satsanga)* eller kärlek till Gud *(Iswara bhakti).*

Mästaren smålog och sade: Ja.

En gäst sade: Det finns så mycket elände i världen på grund av ondskan i världen. Hur kan man finna lyckan här?

M: Alla är gurus (lärare) för oss. De onda säger med sina onda handlingar: "Kom inte nära mig". De goda är alltid goda. Alltså är alla människor som gurus för oss.

F: I meditationen finns det mera tillfredsställelse än i sinnesnjutningen. Ändå söker sinnet efter det senare och inte det förra. Varför är det så?

M: Njutning eller smärta är endast sinnesaspekter. Vår väsentliga natur är lycka. Men vi har glömt Självet och föreställer oss att kroppen eller sinnet är Självet. Det är denna felaktiga identifiering som ger upphov till eländet. Vad skall man göra? Denna *vasana* är mycket gammal och har följt med genom oräkneliga födslar. Därför har den vuxit stark. Den måste försvinna förrän vår väsentliga natur, lyckan uppenbarar sig.

Övning är nödvändig. Framstegen görs långsamt.

Någon frågade vad Maharshi själv funnit.

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

M: Jag har sett vad man skall se och funnit vad man skall finna.

Maharshi blev tillfrågad av en bildad ung man: Hur säger Ni att hjärtat finns på höger sida medan biologerna finner det till vänster?

M: Alldeles. Det fysiska organet är på vänster sida, det förnekas inte. Men det Hjärta om vilket jag talar är icke-fysiskt och är på höger sida. Det är min erfarenhet och ingen auktoritet behövs för mig. Ändå kan ni finna bekräftelse i en Aurvedisk bok och i 'Sit Upanisaden' (han visade citatet och upprepade texten).

I *Vedas* (gamla heliga skifter) används begreppet Hjärtat för att utpeka stället där 'Jag'-begreppet uppstår. Uppkommer det ur det köttsliga organet? Det uppstår i mitten av vår varelse. "Jag" har inget rum. Allting är Självet. Det finns ingenting annat än det. Därför måste hjärtat sägas vara hela vår och universums kropp, uppfattat som 'Jag'. Men för att hjälpa utövaren indikerar vi ett bestämt ställe i Universum som Självets säte. I verkligheten är vi överallt, vi är allt som finns och det finns intet annat.

Vi ber till Gud för Lycksalighet och får det genom Nåd. Givaren av lycksalighet måste vara lycksaligheten själv och även oändlig. Därför är *Iswara*, den personliga Guden full av obegränsad makt och lycksalighet. *Brahman* (Gudomen) är opersonlig och absolut Lycksalighet. De begränsade egona vilka har sin grund i *Brahman* och sedan i *Iswara*, är till sin väsentliga natur endast lycksaliga.

Skapelsen sker genom att Gudomen uppdelar sig i Gud och Naturen (Naturen — *Maya* eller *Prakriti*). Denna *Maya* har två delar: *Para* — dess stödjande väsen, och *Apara* — de fem elementen, sinnet, intellekt och egot (åttafaldigt).

Egot fullständighet bryts plötsligt vid en punkt och ett behov ger upphov till ett begär att få något eller göra något. När detta begär tillfredsställs är egot lyckligt och den ursprungliga fulländningen återställs. Därför kan lyckan sägas vara vår naturliga natur eller rätta tillstånd. Njutning och smärta är relativa och hänför sig till vårt begränsade tillstånd vilket utvecklas ge-

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

nom tillfredsställandet av begär. Om den relativa utvecklingen stannar av och själen uppgår i *Brahman* — vars natur är fulländad frid — upphör denna själ att njuta relativ, tillfällig njutning och åtnjuter fulländad frid — Lycksalighet. Därför är Självförverkligandet Lycksalighet, det är förverkligandet av Självet som det obegränsade andliga ögat (*Jnana-dristi*), det är den högsta själv-underkastelsen. *Samsara* (världs-cykeln) är sorg.

Det är ingen skillnad mellan materie och ande. Den moderna vetenskapen erkänner att allt är energi. Energi är kraft (*Sakti*). Allt upplöses därför i *Siva* och *Sakti* dvs. Självet och sinnet (Anden och Naturen).

F: Vad är tillståndet just före döden?

M: När en person flämtar efter andan visar det att hon är omedveten om denna kropp: en annan kropp tas och personen i fråga pendlar fram och tillbaka. Ibland flämtar hon mera våldsamt och detta betyder att fästnaden till den nuvarande kroppen inte helt blivit tillintetgjord. Jag noterade det i fråga om min moder och Palni Swami.

F: Representerar denna nya kropp den nästa re-inkarnationen?

M: Ja. Medan han flämtar är han i något som liknar en dröm och inte medveten om den nuvarande omgivningen.

[Sri Bhagavan hade varit med sin moder från 8 på morgonen till 8 på kvällen tills hon gick bort. Han höll hela tiden hennes huvud med ena handen och den andra handen på hennes bröst. Han sade senare att det uppstod en kamp mellan honom själv och hans moder tills hennes själ nådde Hjärtat. Tydligen passerar själen en serie eteriska erfarenheter och Sri Bhagavan's handpåläggning skapar en ström som vänder själen tillbaka från dess vandringar till Hjärtat. *Samskaras* (sinnestendenserna) kämpar emellertid emot och en kamp uppstår tills de senare är fullständigt tillintetgjorda och själen vilar i Hjärtat, i evig frid, vilket är det samma som Befrielse.

Dess ingående i Hjärtat tillkänneges av ett speciell fenomen liknande en klockas klämtande — som är fattbart för *Mahatman* (stor ande).]

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

Vad skall hända händer. Om ni är destinerad att sluta arbeta kan ni inte få arbete även om ni jagar det. Om ni är destinerad att arbeta kan ni inte lämna det, det kommer att bli er påtvingat. Lämna det därför åt den högre makten. Ni kan inte uppge eller kvarhålla som ni själv vill.

Fråga: Hur sägs Gud som är överallt -immanent, vara i Hjärtats Eter?

M: Befinner vi oss inte på en plats? Säger ni inte att ni är i er kropp? På samma sätt sägs Gud vara uti hjärtats lotus. Hjärtats Lotus är inte en plats. Ett namn nämns som Guds plats för att vi tror oss vara i kroppen. Sådana förklaringar är ämnade för dem som endast uppfattar relativt vetande. Instruktionerna betyder: "Se inåt!"

En muhammedansk professor, dr Syed frågade: Hur undfås nåden?

M: På samma sätt som Självet undfås.

F: Hur går det till i praktiken?

M: Genom själv-upplåtelse.

F: Nåden sades vara Självet. Skall jag således uppge mig åt mitt eget Själv?

M: Ja. Till den från vilken nåden söks. Gud, Guru och Själv är endast olika namn på samma sak. Så länge ni tror att ni är en individ tror ni på Gud. Då ni tillber Gud uppenbarar Han sig som Guru. Då ni tjänar Gurun manifesterar Han sig som Självet. Detta är förklaringen[1].

F: Stora olyckor sprider ödeläggelse runtom i världen — svält och sjukdom. Vad är orsaken till detta?

M: Vem ser allt detta?

F: Det kan inte hjälpas. Jag ser elände omkring mig.

M: Ni såg inte världen och dess lidande i er sömn men ni är medveten om dem i ert vakna tillstånd. Fortsätt i det tillstånd vari ni inte blev lidande av dessa tillstånd. M.a.o. då ni inte är medveten om världen påverkade inte heller dess lidande er. Då ni förblir i Självet, såsom i sömn berör världen och dess lidande

1 "Nanda sade: Men är Gud partisk? Om saker och ting sker genom Guds nåd, då måste jag säga att Gud är partisk. Ramakrishna: Men Gud Själv har blivit allting — universum och dess levande varelser. Ni kommer att erfara det när ni har fullkomlig Vetskap. Gud Själv har blivit de tjugofyra kosmiska principerna o.s.v. Finns det någon annan än Sig Själv åt vem Han kan visa sig partisk?"

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

inte er. Se därför inåt. Sök Självet. Det kommer att vara slut på världen och dess elände.

F: Men detta är självviskhet.

M: Världen är inte utanför. Emedan ni felaktigt identifierar er själv med kroppen ser ni världen utanför och dess smärta ser ut att existera. Men den är inte verklig. Sök verkligheten och avskaffa denna overkliga känsla.

F: Det finns stora män, offentliga livets arbetare och de kan inte lösa problemet med världens elände.

M: De är ego-fästade och därför är de oförmögna till det. Om de skulle var i Självet skulle de vara annorlunda.

F: Varför hjälper inte Mahatmas?

M: Hur vet ni att de inte hjälper? Offentliga tal, fysiska handlingar och materiell hjälp, allt uppvägs av en Mahatmas tystnad. De åstadkommer mer än de andra.

F: Vad bör man göra för att lindra tillståndet i världen?

M: Om *ni* förblir fri från smärta kommer ingen smärta att finnas någonstans. Bekymret nu beror på att ni ser världen som något yttre och även tänker att det finns smärta där. Men både världen och smärtan är inuti er. Om ni ser inåt kommer det inte att finnas någon smärta.

F: Gud är fullständig. Varför skapade Han världen ofullständig? Föremålet är lika dess skapare. Men här är det inte så.

M: Vem är det som ställer denna fråga?

F: Jag — individen.

M: Är ni skild från Gud eftersom ni ställer frågan? Så länge ni uppfattar er själv som kroppen ser ni världen som något yttre. Det ofullständiga uppstår för er. Gud är fullständig. Hans verk är också fullständigt. Men ni ser det som något ofullständigt på grund av er felaktiga identifikation.

F: Varför manifesterade sig Självet som denna miserabla värld?

M: För att ni skall söka det (Självet). Era ögon kan inte se sig själva. Sätt en spegel framför dem och de ser sig själva. Det samma gäller skapelsen. "Se först dig själv och sedan skapelsen."

F: Skall jag inte se världen alls?

M: Ni instrueras inte att sluta era ögon från världen. Ni

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

bör endast "se er själv först och sedan se hela världen som Självet." Om ni anser er själv vara kroppen kommer världen att uppträda som något yttre. Om ni är Självet uppträder världen som *Brahman.*

F: Då Buddha tillfrågades om egot fanns var han tyst: då han tillfrågades om det inte finns ego var han tyst: tillfrågad om Gud finns var han tyst och tillfrågad om Gud inte finns var han tyst. Tystnad var hans svar på allt detta. *Mahayana* och *Hinayana*- skolorna har båda misstolkat hans tystnad då de säger att han var en ateist.

Om han var ateist, varför skulle han då ha talat om Nirvana, om födelser och död, om karma, återfödelser och *dharma* (rättfärdighet)? Hans uttolkare har fel. Är det inte så?

M: Ni har rätt.

Sri Maharshi läste i "Trilinga" om en gosses reinkarnation. Gossen är nu tretton år gammal. Då han var tre år brukade han gräva här och där. Tillfrågad brukade han säga att han ville återfå nånting som han gömt i jorden. När han var fyra år gammal råkade man fira ett giftermål i hans hem. Då gästerna gick hem hade någon på skämt sagt att de nästa gång skulle återvända för gossens giftermål. Men då hade han vänt sig om och sagt: "Jag är redan gift. Jag har två hustrur." Tillfrågad att visa dem begärde han att bli tagen till en viss by och pekade där ut två kvinnor som sina hustrur. Det är nu känt att tio månader förgått mellan tiden för de båda kvinnornas mans död och gossens födelse.

Sri Bhagavan sade: Somliga återföds genast, andra efter en tid, några föds inte mera till denna världen utan uppnår frälsning i sinom tid i en högre region och några få blir frilösta här och nu.

"Jag"-tankens födelse är ens egen födelse, dess död individens död. Efter det "jag"-tanken har uppstigit uppkommer den felaktiga identifikationen med kroppen och då man tror sig vara kroppen ger man falska värden åt andra och identifierar dem med kroppar.

F: Hur kan man veta om en person är kompetent att vara ens Guru?

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

M: Genom den frid ni känner i hans närvaro och den respekt ni känner för honom.

F: Vad är er åsikt om social reform?

M: Själv-reform frambringar automatiskt social reform. Håll er till själv-reform och social reform tar hand om sig själv.

Er nuvarande vetskap beror på egot och är endast relativt. Relativ vetskap fordrar ett subjekt och objekt. Självets varseblivande är absolut och fordrar intet objekt.

Var och en söker lyckan men går vilse och tror att smärtförbundna njutningar är lycka. Sådan lycka är tillfällig. Smärta och njutning alternerar med varandra i världen. Att urskilja mellan det som leder till smärta och det som leder till lycka och att hålla sig till det senare är *vairagya.*

En schweizisk dam sade: Jag har kommit hit. Jag skulle önska att Maharshi skulle komma till Europa. (Hon skrattade sakta. Tystnad för några minuter.)

M: Ni ser den fysiska kroppen och finner därför begränsningar. Tid och rum opererar på detta plan.

Rummet finns i er. Den fysiska kroppen finns i rummet men inte ni.

Efter en stund frågade damen om det är en fördel att ha sett en vision (vilken hon haft)?

M: Det är en fördel. Antagligen hade ni tänkt på ett barn och sett det i en vision.

F: Ja, endast av *Siva* — av Hans barn-lika ansikte.

M: Där har vi det.

F: Men *Siva* är förstöraren . . (menande att *Siva* inte är ett barn)

M: Ja — av sorgen.

Om ni är en kropp har även *Siva* kropp. Om ni inte är kroppen är han inte heller det. *Siva* betyder förkroppsligandet av lycka — av det lyckobådade.

Damen var mycket nöjd. Efter en stund gick hon sin väg.

Vi säger att vi är omedvetna i sömnen för att vi hänvisar till kvalificerat medvetande. Detta är det relativa medvetandets till-

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

stånd. Medvetandet är bortom relativt medvetande och omedvetenhet.

Sömn är inte okunnighet, det är ditt rena tillstånd. Vakenhet är inte vetskap, det är okunnighet. I sömn finns full varseblivenhet, vaket tillstånd är fullkomlig okunnighet. Din rätta natur täcker båda och sträcker sig bortom. Självet är bortom vetskap och okunnighet.

Kroppen är osjälig och kan inte säga "Jag". Självet som är oändligt kan inte heller säga så. Vem är det som säger det?

Åt en ung man sade mästaren: Om ni upphör att identifiera er själv med kroppen kommer inga frågor angående skapelse, födelse och död att uppstå. De uppstod inte heller i er djupa sömn. Likaså kommer de inte att uppstå i Självets sanna tillstånd.

Skapelsens uppgift är sålunda klar. Ni skall börja där ni befinner er och förverkliga er sanna Varelse. Skapelsen är således endast era tankar. I sömn kunde ni inte ställa frågor ty det finns ingen skapelse där. Nu frågar ni beroende på att tankarna uppenbarar sig och det finns (därför) skapelse.

Mrs. Roorna Jennings, en amerikansk dam från den internationella fredsrörelsen frågade om spridandet av fred i världen.

Sri Bhagavan svarade att om man får Självets Fred sprider den sig själv utan individens ansträngingar. Om man inte själv har fred, hur skall man då kunna sprida fred i världen?

— Ändra ert synsätt. Se inåt. Finn Självet. Vad är den underliggande grunden för subjektet och objektet? Finn den och alla problem är lösta.

Sri Bhagavan sade: *Siddhas* är sådana varelser som är rent ljus och kan se andra medan dessa inte kan se dem. Prabhulinga är ett exempel.

20 febr. 1937.

En europe, mr. Dodwell, Deputy Secretary Finance, Madras Governement, tillsammans med sin fru anlände klockan 1 och stannade till 3,30 i hallen.

Hans fru frågade: De andliga ledarna i västern säger att det

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

andligas centrum är i Indien. Finns det någon kontakt mellan de andliga ledarna i Indien? Eller är kontakt möjligt mellan östern och västern?

M: Vad menar ni med andligt centrum?

F: Det andliga centrumet är de andliga ledarnas säte.

M: Vad menar ni med 'andliga ledare'?

F: I västern existerar en stor kris. Vetenskaplig kunskap är högt utvecklad. Sådan kunskap används för att skapa destruktiva uppfinningar. Det existerar en rörelse för att göra dem konstruktiva. Då de sålunda blir avledda kommer det att vara för det goda i världen. Denna rörelses ledare är återlösarna.

M: Med 'andliga ledare' förstår vi dem som är 'andliga' i motsats till de fysiska. Anden är obegränsad och formlös. Likaså är det andliga centrumet. Det finns endast ett sådant centrum. Vare sig i västern eller östern så kan detta centrum inte särskilja: inte heller har det något rum. Då det är obegränsat inbegriper det ledare, mänskorna, världen, de destruktiva och konstruktiva krafterna. I det finns ingen differentiering. Ni talar om kontakt på grund av att ni tänker på de gestaltade varelserna såsom andliga ledare. De andliga människorna är inte kroppar: de är inte medvetna om sina kroppar. De är endast ande, obegränsad och formlös. Mellan dem och andra finns alltid enhet ja de inbegriper allting.

Anden är Självet. Om Självet är förverkligat kan dessa frågor inte uppstå.

En annan person frågade bl.a.: Varför är världen så omgiven av okunnighet?

M: Tag vara på er själv och låt världen ta vara på sig själv. Se ert Själv. Om ni är endast kroppen så finns även den materiella världen. Om ni är ande så är allting endast ande.

F: Det gäller endast för individen. Hur är det med resten?[1]

M: Sök först och se sedan om frågan uppstår efteråt!

Fråga: Allting sägs vara *Brahman* (Det Absoluta utanför form och manifestation motsv. Gud Fader)

1 Resten är även individer — övers. anm.

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

M: Ja allting är det. Men så länge ni tror att "allt" är skilt från varandra måste de (delarna) undvikas.[1]

F: "Ribhu Gita" talar om många objekt som overkliga och tillägger att allting ändå är *Brahman* och som sådan verklig.

M: Ja. När ni ser dem som mångfald är de overkliga, medan om ni ser dem som *Brahman* är de verkliga, härledande sin verklighet från *Brahman,* deras urgrund.

F: Gör inte bildningen en vis mera nyttig för världen än brist på bildning?

M: Även en lärd måste buga för den obildade vise.

Obildning är okunnighet: bildning är lärd okunnighet. Båda är okunniga om deras rätta mål medan den vise inte är okunnig därför att det inte finns något mål för honom.

Sastras säger att man måste tjäna en Guru under tolv år för att uppnå Själv-förverkligandet. Vad gör Gurun? Mänskan är alltid Självet men vet inte av det. Han förblandar Självet med icke-Självet, kroppen etc. Sådan oklarhet beror på okunnighet. Om okunnigheten blir utraderad kommer förvirringen att upphöra och den sanna vetskapen uppenbaras. Genom att vara i kontakt med de förverkligade visa, upplöses okunnigheten småningom tills den är fullständig. Det eviga Självet uppenbaras sålunda.

Med sitt begränsade 'jag' är mänskan så vild och högmodig. Vad händer om detta samma jag växer enormt? Hon kommer att bli enormt mycket mera dum och okunnig. Detta falska 'jag' måste försvinna. Dess tillintetgörande är frukten av *Guru-Seva* (tjänandet av Gurun). Förverkligandet är evigt och inte något nytt som åstadkomms av Gurun. Han hjälper med att borttaga okunnigheten.

Förstör sinnets kraft genom att söka det. Då sinnet examineras upphör dess aktivitet automatiskt.

Att söka sinnets ursprung är en annan metod. Ursprunget kan kallas Gud eller Självet eller Medvetandet.

F: Hur skall man känna sitt Själv?

---

1 "Då man strävar och kämpar skall man följa metoden Neti-neti (d.v.s. förneka alla ting genom att fråga sig om de leder till befrielsen. Svaret blir nej — neti) och rikta hela sin uppmärksamhet mot Gud. Men det fullständiga tillståndet är en annan sak. Då man nått Gud bejakar man vad man förut förnekat". — Sri Ramakrishna.)

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

M: Att känna betyder att vara Självet. Kan ni säga att ni inte känner Självet? Även om ni inte kan se era ögon och inte har en spegel att se i, förnekar ni era ögons existens för den skull? På samma sätt är ni medveten om Självet även om Självet inte är objektifierat. När ni säger "jag kan inte känna Självet" betyder det frånvaro i relativ bemärkelse eftersom ni har blivit så van vid relativ kunskap att ni indentifierar er med det. Sådan felaktig identitet har förfalskat svårigheten med att inte känna det självklara Självet emedan detta inte kan objektifieras. Ni frågar "hur"? Er Svårighet är belägen i "huru". Vem skall känna Självet? Kan kroppen veta det? Låt kroppen svara. Vem säger att kroppen uppfattas nu?

Er plikt är *att vara:* inte att vara si eller så. "JAG ÄR ATT JAG ÄR" är summan av sanningen. Metodens summa är "VAR STILLA".

H.H. Maharajan av Mysore hade en privat intervju med Sri Bhagavan. Hans höghet hälsade Sri Bhagavan och lade sitt huvud vid hans fötter och sade: "Jag har läst om Sri Bhagavans liv och länge åstundat att möta honom men omständigheterna är sådana att dessa önskemål inte lätt kan förverkligas. Inte heller kan jag stanna här som andra lärjungar kan. Medan jag stannar här femton minuter skall jag bedja endast om Er Nåd. Efter att ha presenterat två fina sjalar och en summa pengar saluterade maharajan Sri Bhagavan som förut och avlägsnade sig.

F: Vad är *Dhyana* (meditation)?

M: *Dhyana* betyder att hålla fast en enda tanke och åsidosätta alla andra tankar.

F: *Siva, Vishnu* och *Gyatri* sägs vara lika effektiva. Vilken skall jag meditera på?

Koncentera på den som ni tycker bäst om. *Dhyana* är den viktigaste övningen.

Dhyana betyder att man måste kämpa. Så fort ni börjar meditationen kommer andra tankar att tränga sig på och försöker förinta den tanke ni försöker hålla. Den goda tanken måste gradvis stärkas genom upprepad övning. Efter att ha blivit stark kommer de andra tankarna att drivas på flykten.

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

När meditationen är grundad kan den inte uppgivas utan pågår automatiskt även i arbete eller förströelse. Den fortsätter även i sömn. *Dhyana* måste bli så djuprotad att den blir naturlig för en. Ingenting är så bra som *dhyana.*

Jnana betyder förverkligandet av Sanningen. Det sker genom *dhyana.*

F: Varför är så många gudar nämnda?

M: Kroppen är en enda. Men hur många funktioner utför den inte? Alla funktioners ursprung är endast en. Det är likadant med gudarna.

F: Det existerar ingenting som är säkert. Även Gud kan inte bevisas med absolut säkerhet.

M: Lämna Gud åt sidan för tillfället. Hur är det med er själv?

F: Jag vill ha bekräftelse av Självet.

M: Ni söker bekräftelse från andra. Var och en som man säger 'du' till kallar sig själv 'jag'. Bekräftelsen finns endast uti 'Jaget'. Det finns intet 'du' alls.[1] Allting är innehållet uti 'Jag'. De andra kan endast bli kända efter det att Självet förutsatts. De andra existerar inte utan subjektet.

F: Finns det inget framåtskridande?

M: Utvecklingen uppfattas av det utåtgående sinnet. Allting är stilla när sinnet vänds inåt och Självet söks.

F: Vad sker med vetenskapen?

M: Den upphör uti Självet. Självet är dess slutgiltighet.

Skapelsen uppfattas av någon. Det finns inget objekt utan subjekt, m.a.o. föremålen kommer inte och berättar att de finns utan ni säger så. Objekten är därför vad åskadaren gör dem till. De äger ingen existens oberoende av subjektet. Sök reda på vem ni är och då skall ni förstå vad världen är. Varför se utåt och fortsätta att förklara fenomen vilka är ändlösa.

F: Vad är relationen mellan *Brahman* och *Iswara?*

M: *Brahman* kallas *Iswara* i relation till världen.

1 Jnanin utgångspunkt gör att han säger att ingenting annat än Jaget-Självet existerar medan Bhaktan, vars linje är "tjänarens-dyrkarens" säger att ingenting annat än "Du" existerar. Både begreppens innebörd är den samma, skillnaden är bara i ord. "Jaget" eller Självet betyder ju inte egot utan det innersta medvetandet vilket är obegränsandet, dvs. samma som Gud — "Du". — övers. anm.

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

F: Är det möjligt att tala till *Iswara* som Sri Ramakrishna gjorde?

M: Om vi kan tala till varandra, varför skulle vi inte kunna tala till Iswara på samma sätt.

F: Varför händer det då inte oss?

M: Det fordrar sinnets renhet och styrka samt övning i meditation.

F: Uppenbaras Gud om de ovannämnda villkoren existerar?

M: En sådan manifestation är endast lika verklig som er egen (begränsade) verklighet är. M.a.o. när ni identifierar er med kroppen som i *jagrat* (vaket tillstånd) ser ni de materiella föremålen; när ni befinner er i den eteriska kroppen eller på det mentala planet som i *swapna* (dröm) ser ni objekten lika eteriska; och i frånvaron av identifikation som i *sushupti* (djup sömn) ser ni ingenting. Föremålen står i relation till den seendes tillstånd. Detsamma angår Guds-visioner.

Genom långvarig övning uppenbaras den Guds-form man mediterat på i drömmen och kanhända senare även i *jagrat*.

F: Är det Guds-förverkligandets tillstånd?

M: Visioner av Gud har sin plats under Själv-förverkligandets plan.

Självet kan existera utan kroppen men kroppen kan inte existera utan Självet.

Att identifiera sig med kroppen och ändå söka lyckan är som att söka överskrida en flod på ryggen av en krokodil.

Kroppen är korset. Jesus är människosonen, egot eller jag-är-kroppen idén. När han är korsfäst uppstår han som det Förklarade Självet — Kristus, Guds Son.

En tågpassagerare som bär sitt knyte på huvudet gör det genom sin egen dumhet. Sätt ned det. Man kommer att märka att bördan kommer fram till destinationsorten i alla fall. På samma sätt, låt oss inte posera som den som handlar utan låt oss överlämna oss åt den ledande makten.

Egot underkastar sig endast då det upptäcker den högre makten.

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

Ingen lyckas utan ansträngning. Sinnes-kontroll är inte ens födslorätt. De framgångsrika få har sin uthållighet att tacka för sin framgång.

I Bibeln heter det att en dåres hjärta är till vänster och en vis mans hjärta är till höger. "Yoga Vasishta" säger att det finns två hjärtan, det ena är *Samvit* och det andra är blodorganet.

Lycksalighet är Självet. Alla älskas endast på grund av kärleken till Självet. Självet objektifieras såsom Gud. Likaså är det med Gurun.

En man frågade: Kan Sri Bhagavan hjälpa oss att förverkliga sanningen?

M: Hjälpen är alltid tillfinnandes.

F: Då är det ingen idé med att fråga. Jag känner inte den överallt-närvarande hjälpen.

M: Underkasta er och ni skall finna den.

F: Jag är alltid vid Era fötter. Kan Bhagavan ge mig någon *upadesha* (invigning) att följa. Hur kan jag annars få hjälp då jag bor 600 miles härifrån.

M: *Sadgurun* (Den Högsta Gurun) är innanför.

F: Jag vill ha en synlig Guru.

M: Den synliga Gurun säger att Han är innanför.

F: Kan Sadguru lägga sin hand på mitt huvud för att försäkra mig om Hans hjälp? Jag tröstat mig med att Hans löfte blir fullföljt.

M: En skuldsedel blir nästa förfrågan och en åtal väcks om ni inbillar er att ingen hjälp har kommit. (Skratt).

F: Är en Själv-Förverkligad man till någon hjälp för sökaren?

M: Ja, han hjälper er att bli av med illusionen att inte vara förverkligad.

F: De-hypnotisera mig! Säg vilken metod jag skall följa.

M: Vem säger detta?

F: Ni tycks tala om *Jnana-Yoga?*

M: Ja.

F: Men underkastelse är *Bhakti-Yoga.*

M: Båda är samma sak.

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

F: Jag skall vänta tre månader och se om hjälpen kommer.
M: Är detta vad man frågar då man har underkastat sig?

Mr. G. Duff frågade: Buddisterna förnekar världen, Hindu-filosofien erkänner den men säger att den är overklig. Har jag rätt?

M: Olikheterna i fråga om talesätt beror på olikhet i synsätt (olika utgångspunkter).

På bio finns scener med flytande vatten. Eld synes bränna byggnader till aska. Men duken på vilken scenerna projekteras förblir obränd och torr. Varför? För att bilderna var overkliga och duken är verklig.

En Swami frågade: Jag har tandvärk. Är det endast en tanke?

M: Ja

F: Varför kan jag inte tänka att det inte finns tandvärk och kurera mig själv?

M: Om man är i djupa tankar eller sover känner man inte tandvärken.

F: Men tandvärken finns ändå.

M: Sådan är den fasta tron på världens realitet att den inte går lätt att skaka av sig. För den skull blir världen inte mera reell än individen själv.

F: Det Sino-Japanska kriget pågår nu. Om det endast är inbillning, kan Sri Bhagavan inbilla sig det motsattta och göra slut på kriget?

M: Denna den frågandes Bhagavan är lika mycket en tanke som det Sino-Japanska kriget (Skratt).

Miss Umadevi, en polsk dam som övergått till hinduismen hade haft en vision av *Siva*. Hon sade: Jag är så lycklig när jag tänker på Honom. Säg mig hur dessa visioner skall bli beständiga.

M: Ni talar om visioner av *Siva*. Visioner är alltid av ett objekt. Detta förutsätter ett subjekt. Visionens värde är det samma som den seende. (Visionens natur är på samma plan som den seende själv). Uppkomst förutsätter försvinnande. En vision kan aldrig vara i evighet. Men *Siva* är evig.

Visionen av *Siva* med ögonens tillhjälp betyder, att ögonen

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

existerar; sedan intellektet *(budhi)* som ligger bakom synförmågan, och den seende bakom intellektet och synen, samt slutligen medvetandet underliggande den seende. Denna vision *(pratyaksha)* är inte så verklig som man tror ty den är inte så intim och inneboende, den är inte i första hand. Den är resultatet av många successiva faser av medvetandet. Av dessa är det endast medvetandet som inte varierar. Det är evigt. Det är *Siva.* Det är Självet.

Medvetandet är den eviga Varelsen och den enda Varelsen. Den seende kan inte se sig själv. Förnekar han sin existens därför att han inte kan se sig själv som i en vision? Nej. Så *pratyaksha* betyder inte att se utan att VARA. Att VARA är att förverkliga. Därför, JAG ÄR ATT JAG ÄR. JAG är *Siva.* Ingenting kan vara utan Honom. Allting har sin varelse i *Siva* och på grund av *Siva.*

Fråga därför "Vem är jag?". Sjunk djupt inuti och förbli som Självet. Det är *Siva* som VARELSE. Begär inte att få visioner av Honom upprepade. Vad är skillnaden mellan objekten som ni ser och *Siva?* Han är både subjekt och objekt. Ni kan inte vara utan Honom. Han är alltid förverkligad *här* och *nu.*

Underkasta er Honom och foga er efter Hans vilja, vare sig Han uppenbarar sig eller inte. Om ni begär att Han skall göra som ni tycker är det inte underkastelse utan fordringar. Ni kan inte be Honom göra som ni vill och samtidigt tro att ni underkastat er. Han vet vad som är bäst och när och hur Han gör det. Lämna allt åt Honom. Han bär bördan, ni har inga bekymmer mera. Era bekymmer är Hans. Detta är underkastelse. Detta är *bhakti.*

Eller fråga för vem dessa frågor uppstår. Dyk djupt in i Hjärtat och förbli som Självet. En av dessa två vägar är öppna för aspiranten.

Mästaren fortsatte: Det finns ingen varelse som inte är medveten och därför inte är *Siva.* Ändå tror man i ren okunnighet att man ser universum med alla dess former. Men om man ser sitt Själv är man inte varse sin åtskillnad från universum. Ens individualitet och andras enheter försvinner fastän de kvarblir i alla sina former. *Siva* ses (nu) som universum. Men den seende ser inte själva bakgrunden. Tänk på en människa som ser endast

9 Rättelse: På rad 13 står det: JAG är Siva. Skall vara: JAG ÄR, är Siva.

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

ett tyg men inte bomullen som den är gjord av, eller en man som ser bilder röra sig på bio-duken och inte ser duken själv som är bakgrunden, eller återigen mannen som ser bokstäverna han läser men inte pappret på vilket de är skrivna.

Siva (Gud) är Varelsen som tagit dessa Universums former och Medvetandet som ser dem. D.v.s. *Siva* är bakgrunden underliggande både subjekt och objekt, och igen är *Siva* vila och handling eller *Siva* och *Sakti*[1] eller Gud och *Universum.*

Man kan inte se Gud och ändå ha kvar sin individualitet. Den seende och det sedda förenas till en Varelse. Det finns varken den som förnimmer eller förnimmelsen och inte heller det som man förnimmer. Allt sjunker in i en Fullkomlig *Siva.*[2]

En dam från Nya Zeeland och två från London är på besök. En av dem frågade: Vilket är det bästa sättet att arbeta för världsfred.

M: Vad är världen? Vad är fred och vem är den som arbetar? Världen finns inte i er sömn men formas i ert *jagrat* (vakna) tillstånd som en projektion av sinnet. Det är därför en idé och ingenting annat. Fred är frånvaro av störingar. Störingarna beror på uppkomsten av tankar hos individen, vilket endast är egot som uppstiger från Det Rena Medvetandet. Att åstadkomma fred, betyder att frigöra sig från tankar och förbli som Rent Medvetande. Om man själv förblir i fred finns det endast fred överallt.

F: Om det är fråga om att göra någonting man anser vara fel, skall man göra det eller låta bli?

M: Vad är rätt och fel? Det finns ingen (absolut) standard med vilken man kan bedöma om något är rätt eller fel. Åsikter varierar beroende på individen och omständigheterna.

Då självet identifierar sig som den seende, ser det objekten. Subjektets och objektets skapelse är världens skapelse.

---

1 Sakti — Guds kraft d.v.s. Gud som aktiv handlande. Samma som Kali, Parvati.

2 Eftersom man är van att anse det begränsade dualistiska medvetandet som det enda, föreställer man sig ofta att det odelade, omodifierade medvetandet är någonslags medvetslöshet eller förintelse. Orsaken till mästarens förnekande av "förnimmelsen, den som förnimmer och det man förnimmer" är ju bara att ovannämnda triad förintas och inte existerar i Det Fulla Medvetandet,. eftersom den är en uppdelning. Som vi sett är det lägre, modifierade medvetandet upphov till den relativa världen och individualitetsmedvetandet med dess bundenhet. Siva, Brahman, Gud frälsning, etc. betyder således samma sak, — odelat Medvetande. Lycksalighet. Samma misstag sker ofta visavi begreppet Nirvana — övers. anm.

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

F: Varför blev *Brahman* som är ren *Iswara* och manifesterar sig som universum om Han inte menade det?

M: Sade *Brahman* eller *Iswara* så åt er? Ni säger det. Detta säger ni inte i sömn. Endast i ert *jagrat*-tillstånd talar ni om *Brahman* etc. *Jagrat*-tillståndet är ett dualistiskt tillstånd med subjekt och objekt — beroende på att tankar uppstår. Så de är era egna tanke-skapelser.

F: Men världen existerar i min sömn även om jag inte är medveten om den.

M: Vad är beviset?

F: Andra är medvetna om den.

M: Kommer de och berättar det åt er då ni sover, eller blir ni varse andra som ser världen när ni sover?

F: Nej men Gud är alltid varse.

M: Lämna Gud åsido. Tala för er själv. Ni känner inte Gud. Han är endast vad ni tänker om Honom. Är Han skild från er? Han är detta Rena Medvetande i vilket alla idéer formas. Ni är detta Medvetande.

Bliv oberoende och lös problemet själv. Världen existerar inte i sömnen men ni kan inte därför förneka er existens. Världen uppstår då ni vaknar upp. Var är den? Förstås i er tanke. Tankar är era projektioner. Jaget skapas först och sedan världen ur 'jaget' som i sin tur uppstår ur Självet. Skapelsen mysterium löses sålunda om ni löser "jagets" skapelse. Så jag säger, *Finn Ditt Själv.*

Det finns ingen skapelse i det förverkligade tillståndet. Då man ser Självet finns inte världen. Se Självet och fatta att det inte har funnits någon skapelse.

Självet gör universum till vad det är genom Sin *Sakti* (kraft) och ändå handlar Han inte själv. Sri Krishna säger i Bhagavad-Gita: "Jag är inte den som handlar och ändå pågår handlingarna." Det är som solen och världens rörelser.

Det ena blir mångfald i det vakna tillståndet. Den objektiva världen är faktiskt subjektiv.

Dr. Stanley Jones, en kristen missionär gästade Maharshi. Han skriver böcker och håller föredrag och har två ashram i norra Indien. Han frågade bl.a.

F: Vad är målet? Hur långt har Ni kommit?

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

M: Målet är det samma för alla. Men säg mig varför ni söker ett mål? Varför är ni inte nöjd med det nuvarande tillståndet?

F: Finns det då inget mål?

M: Inte så. Vad gör att ni söker ett mål? Det är en motfråga ni skall besvara.

F: Jag har mina egna idéer om dessa saker. Jag vill veta vad Maharshi har att säga.

M: Maharshi har inga tvivel att klarlägga.

F: Nå ja, jag anser målet vara det lägre sinnets förverkligande av det högre sinnet så att himmelriket må förbli här på jorden.

M: Ni erkänner ett lägre sinne som är ofullständigt vilket söker förverkligande av ett högre sinne så att det måtte bli fullkomligt. Är detta lägre sinne skilt från det högre sinnet eller oberoende av det andra?

F: Himmelriket bragtes ned på jorden av Jesus Kristus. Jag anser honom vara himmelriket personifierad. Jag vill att alla skall förverkliga det samma. Han sade: "Jag är hungrig med andra människors hunger" och så vidare. Gemensamt kompanjonskap i nöd och lust är himmelriket. Om detta himmelrike görs universellt känner alla sig som ett med resten.

M: Ni talar om skillnaden mellan det lägre och högre sinnet och om smärtor. Vad blir det av denna skillnad i sömnen?

F: Man jag vill vara klarvaken.

M: Är detta ert klarvakna tillstånd? Det är inte det. Det är endast en dröm i er långa sömn. Alla är i sömn, drömmande om världen och tingen och handlingar.

F: Detta är allt Vedantiskt, jag har inget bruk för det. De existerande olikheterna är inte inbillning. De är positiva. Men vad är det verkliga vakna tillståndet? Kan Maharshi berätta vad Han har funnit det vara?

M: Det verkliga vakna tillståndet ligger bakom de tre tillstånden vaket, dröm och sömn.

F: Jag är verkligen vaken och vet att jag inte sover.

M: Verklig vakenhet ligger bortom det differentierande tillståndet.

F: Vad är tillståndet i världen då?

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

M: Kommer världen och säger "Jag existerar"?

F: Nej men mänskorna i världen säger mig att världen behöver andlig, social och moralisk förnyelse.

M: Ni ser världen och mänskorna i den. De är era tankar. Kan världen vara skild från er?

F: Jag ingår i den med kärlek.

M: Före ni ingår i den, står ni då på sidan om den?

F: Jag är identifierad med den och ändå förblir jag skild. Jag kom hit för att fråga Maharshi och höra honom. Varför frågar han mig?

M: Maharshi har svarat. Hans svar går ut på detta: Verklig vakenhet inbegriper inte olikheter.

F: Kan sådant förverkligande göras universellt?

M: Var finns differenserna i det? Det finns inga individer i det.

F: Har Ni nått målet?

M: Målet kan inte vara någonting skilt från Självet, inte heller nånting nytt som man kan uppnå. Om det vore så kunde målet inte vara något förblivande och varaktigt. Vad som uppträder måste även försvinna. Målet måste vara evigt och inuti en. Finn det inne i er själv.

F: Jag vill höra Er erfarenhet.

M: Maharshi söker inte upplysning. Den frågan är av intet värde för den som frågar. Om jag har eller inte har förverkligat, hur kan det beröra den som frågar?

F: Hur så? Var och ens erfarenhet har ett mänskligt värde i sig och det kan delas av andra.

M: Problemet måste lösas av den frågande själv, Det är bäst att frågan riktas mot en själv.

F: Jag vet svaret.

M: Låt oss få det.

F: Jag blev visad himmelriket för tjugo år sedan. Det hände genom Guds nåd. Jag gjorde ingen ansträngning. Jag var lycklig. Jag vill göra det universellt, moralisera och socialisera det. På samma gång vill jag veta Maharshis erfarenhet av det gudomliga.

Mrs. Jinarajadasa ingrep och sade sakta: Vi är alla överens om att Maharshi bragt ner himmelriket på jorden. Varför pres-

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

sar ni honom att svara på era frågor om hans förverkligande. Ni måste själv söka det och uppnå det.

Han lyssnade, argumenterade emot och fortsatte sina frågor. Efter en eller två frågor sade major Chadwick (engelsman) strängt: "Himmelriket är inuti dig," säger Bibeln.

F: Hur skall jag förverkliga det?

Major Chadwick: Varför söker ni få Maharshi att förverkliga det för er?

F: Inte gör jag det.

Major C.: "Himmelriket är inuti dig." Ni måste förverkliga det.

F: Det är så endast för dem som hör det.

Major C.: Bibeln tillägger inga kvalifikationer, den säger "inuti dig".

Efter en stunds argumenterande drog sig Mr. Jones tillbaka.

En europeisk dam frågade bl.a. Vad är världens framtid?

M: Svaret är "Var stilla och vet att JAG ÄR GUD:"

F: Det är inget svar på min fråga.

M: Tid och rum är tankens funktioner. Om tankar inte uppstår finns det ingen framtid för världen.[1]

F: Krig pågår i världen. Om vi inte tänker, upphör då kriget?

M: Kan ni stanna krigen? Han som skapat världen kan ta hand om den.

F: Han gjorde världen men är inte ansvarig för tillståndet i den. Det är vi som är ansvariga.

M: Kan ni göra slut på krigen eller ändra världen.

F: Nej.

M: Bekymra er inte då för det ni inte kan. Håll reda på er själv och världen tar vara på sig själv.

F: Vi är pacifister. Vi önskar skapa fred.

1 "Om du blott för ett ögonblick kan försätta dig uti DET vari ingen varelse existerar skall du höra Gud tala. Det är uti dig. Om du blott kan upphöra med allt ditt tänkande och viljande för en stund skall du höra Guds otalbara ord. Välsignad är du om du kan upphöra med själv-tänkandet och själv-viljandet och kan stanna din fantasis och dina sinnens hjul, eftersom ingenting annat än ditt eget hörande och viljande hindrar dig så att du inte kan se och höra Gud. Endast om du är stilla och tyst — då är du såsom Gud är förän ditt eget viljande och seende började skymma det Evigas, Oseddas och det Verkligas Ljus för dig." — Jacob Böhme.

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

M: Freden är alltid tillfinnandes. Bli av med störingarna. Freden är Självet.

F: Världen måste ha en framtid.

M: Vet ni vad den är för närvarande. Världen och allting annat är den samma nu likaväl som i framtiden.

F: Världen skapades genom att Intelligensen verkade på etern och atomerna.

M: Allt detta reduceras till *Iswara* och *Sakti* (skaparen och hans kraft). Ni är inte skild från Dem nu. De och ni är en och samma Intelligens.

Under konversationen fortsatte Sri Bhagavan: Sinnet är någonting oförklarligt. Det består av *sattva, rajas* och *tamas* (de tre kvaliteterna eller attributen i naturen). Dessa ger upphov till *vikshepa* (sinnesväxlingar). I aspekten av *sattva* förblir det rent och obefläckat. Det finns inga tankar då och det är identiskt med Självet. Sinnet är som *akasa* (eter). Liksom objekten finns i etern, finns det tankar i sinnet. *Akasan* är motstycket till sinnet och föremålen är tankens motstycken. Man kan inte hoppas kunna mäta universum och studera fenomenen. Det är omöjligt. Ty föremålen är mentala skapelser. Att mäta dem är det samma som att försöka stampa med foten på sin egen skugga. Ju längre bort man flyttar sig dess längre flyttar sig också skuggan. Ett barn ser sin skugga och försöker ta fast skugans huvud. När det böjer sig och sträcker ut sin arm rör sig skuggan också. Barnet försöker mer och mer. Modern som set hans försök tycker synd om det och tar hans hand och håller den på sitt eget huvud och uppmanar barnet att se på skuggans huvud som hålls i handen. På samma sätt är det med den okunniga som studerar universum. Universum är endast ett objekt skapat av sinnet och har sin varelse i sinnet. Det kan inte mätas som en yttre enhet. Man måste uppnå Självet för att kunna nå universum.

Strutis (Vedas) och siare säger att föremålen endast är mentala skapelser. De har ingen substantiell existens. Undersök saken och kontrollera sanningen i påståendet. Resultatet kommer att vara att den objektiva världen endast är det subjektiva medvetandet. Självet är den enda verkligheten som genomtränger och även

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

omger världen. Självet är evigt och likaså är dess förverkligande.

Det vakna tillståndet är en långt utdragen dröm.

De visa berättar av sin erfarenhet att om man drar sig in i Självet är det slut på all smärta. Smärtan känns så länge objekten är skilda från ens själv. Men då Självet är funnet vara ett odelbart helt, vem och vad kan man då känna? Det förverkligade sinnet är Den Heliga Ande och det andra (orena) sinnet är djävulens hem. För den förverkligade varelsen är detta Himmelriket. "Himmelriket är innanför dig". Detta Himmelrike är här och nu.

Folk säger ofta att en *mukta purusha* (fri själ) borde gå ut och predika sitt budskap bland folket. De hävdar att hur är det möjligt för någon att vara en mukta så länge det finns elände bredvid honom? Sant. Men vad är en *mukta?* Ser han något elände bredvid sig? Folk vill bestämma en *muktas* tillstånd utan att själva förverkliga detta tillstånd. Från en *muktas* ståndpunkt innebär deras påstående följande: en man drömmer en dröm med flera mänskor. Då han vaknar upp frågade han, "Har dröm-mänskorna också vaknat"? Det hela är absurt.

Igen en annan man säger: "Det gör ingenting även om jag inte får *mukti.* Eller låt mig vara den sista mänskan som uppnår den, så att alla andra skall kunna bli *muktas* före jag blir en sådan." Det är allt mycket bra. Men föreställ er en drömmande som säger, "Låt alla dessa vakna upp före mig." Den drömmande är inte mera absurd än den förutnämnda älskvärda filosofen.

F: Kan en *Jnani* synda och är det troligt att han gör det?

Mästaren: En *ajani* (okunnig) ser någon som en *jnani* och identifierar honom med kroppen. Eftersom han inte känner Självet och misstar sin egen kropp för Självet, utsträcker han samma misstag till *Jnanins* tillstånd. *Jnanin* anses därför vara den fysiska gestalten.

Eftersom *ajanin* å andra sidan, fast att han inte är kroppen, föreställer sig själv vara den som handlar, trots att han inte är det, och anser sin kropps handlingar vara sina egna tror han *Jnanin* handla på samma sätt då kroppen är aktiv. Men *Jnanin* själv vet Sanningen och är inte förvirrad. *Jnanins* tillstånd kan inte bedö-

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

mas av *ajnanin* och därför rör denna fråga endast *ajnanin* och uppstår aldrig för *Jnanin*. Om han är den som handlar måste han bedöma handlingens natur. Självet kan inte vara den som handlar. Sök den som är den handlande och Självet blir uppenbarat.

F: Det kan inte finnas någon *adwaita* (non-dualism) i handlingen. Det är hur frågan uppstod.

M: Men stanzan säger att det måste finnas. Detta "handla" kan tillämpas endast på den sökande och inte på den förverkligade mänskan.

F: Ja. Jag förstår det nu. Dessutom kan advaita inte tillämpas i ens förhållande med Gurun. Ty i överensstämmelse med den kan han inte mottaga instruktioner.

M: Ja, Gurun är innanför och inte utanför. Ett Tamil-helgon har sagt: "O Guru, som alltid har bidat inom mig men nu manifesterar sig i mänsklig form för att leda mig och skydda mig." Vad som är inuti som Självet manifesterar sig i sinom tid som Gurun uti mänsklig gestalt.

En professor från Ernakulam College sade: "Man måste vara övermätt av tillfredsställda begär förrän de kan uppgivas." Sri Bhagavan smålog och infogade: "Lika väl kan eld släckas genom att slå sprit över lågorna. (Alla skrattar.) Ju mera begären tillfredsställs dess djupare växer *samskaras* (tendenserna). De måste bli svagare förrän de slutar att hävda sig själva. Denna svaghet åstadkoms genom behärskning och inte genom att ge efter för begären.

F: Hur kan de fås svagare?

M: Genom kunskap. Ni vet att ni inte är sinnet. Begären finns i sinnet. Sådan vetskap hjälper en att behärska dem.

Vad är er sanna natur? Hur kan ni någonsin glömma den? Det vakna, drömmen och sömnen är endast faser av sinnet. De är inte av Självet. Ni är vittnet till dessa tillstånd. Ert rätta tillstånd är funnet i sömnen.

F: Men man råder oss att inte falla i sömn under meditation.

M: Det är dvala ni måste vara på er vakt emot. Den sömn som alternerar med vakenhet är inte sann sömn. Den vakenhet som alternerar med sömn är inte sann vakenhet. Är ni vaken nu?

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

Ni är inte det. Ni ombeds vakna upp till ert verkliga tillstånd. Ni skall inte falla i falsk sömn eller vara falskt vaken. Ni skall inte falla i någon av dessa tillstånd utan förbli i er sanna obefläckade natur mitt bland dem.

Sattva är ljuset
Rajas är subjektet
Tamas är objektet

Även Sattvas ljus är endast reflekterat ljus. Vore det rent ursprungligt Ljus skulle det inte finnas modifikationer i det.

Ditt sinne är utåtgående. För denna tendens skull ser det objekten och mästaren bland dem som varande utanför. Men sanningen är annorlunda. Mästaren är Självet. Vänd sinnet inåt och du skall se föremålen inuti. Du skall också fatta att det är mästaren som är ditt eget Själv och att det inte finns något annat än Han.

Om du underkastar dig själv den Högre Makten är allt bra. Denna makt ser dina omständigheter. Endast så länge som du tänker att du är den som arbetar är du tvungen att skörda dina handlingars frukt. Om du å andra sidan underkastar dig och ser ditt individuella själv endast som ett verktyg för den Högre Makten kommer denna makt att överta dina handlingar tillsammans med handligens frukter. Du är inte längre berörd av dem och arbetet pågår obehindrat. Vare sig du erkänner denna makt eller inte ändrar inte sakernas tillstånd. Det är endast skillnad på åskådningssättet. Varför skulle du bära bördan på huvudet då du reser med tåg. Det bär dig och din börda oberoende om du lägger ner den eller om den är på golvet. Du minskar inte bördan genom att bära den utan anstränger dig bara onödigtvis.

Likaså är det med förövaren av handlingar i världen.

Ni vet att ni är. Ni kan inte förneka er existens ett ögonblick, ty ni måste vara där för att kunna förneka det. Denna (Rena Existens) uppfattas genom att stilla sinnet. Sinnet är den utåtgående förmögenheten. Om den är vänd inåt blir den stilla i sinom tid och detta "JAG-ÄR" förhärskar. "JAG-ÄR" är hela sanningen.

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

Den 22 augusti 1938.

En Arya Samajist[1] från Bangalore tillsammans med en kompanjon visiterade Sri Maharshi. Han frågade: Vad är nyttan av Yoga-övningar? Är de för personligt bruk eller för det universella bästa?

M: Yoga betyder förening av två enheter. Vilka är de? Fråga er. Nytta eller användning står i relation till något centrum. Tag reda på vad det är?

F: Skall kast-skillnader finnas?

M: Vem är det som ser sådana skillnader? Sök reda på det.

F: Jag ser att de iaktas i detta ashram. Antagligen utan Sri Bhagavans bifall.

M: Vem är ni att ni talar om andra etc.? Observerade ni andra osv. i er *sushupti* (sömn)?

F: Jag är individuateten. Jag kanske inte ser andra i sömn men jag ser dem nu.

M: Utan tvivel gör ni det. Men den som nu ser och den som inte såg i sömnen är endast ni — den samma individen. Varför noterar ni olikheter nu och är bekymrad? Var såsom ni var under sömnen.

F: Så kan det inte vara. Jag ser det nu medan jag inte ser det i min sömn. Det ändrar inte sakernas tillstånd.

M: Existerar objekten i frånvaron av subjektet?

F: Deras existens är oberoende av subjektet.

M: Säger ni att de existerar eller kommer de själv och anmäler sin existens för er?

F: Jag vet att de existerar.

M: Det är således endast er vetskap om dem. Deras existens är inte absolut.

F: Även om jag inte skulle veta kommer de att fortsätta att existera.

M: Åberopar ni deras existens i frånvaron av er vetskap om dem? (Skratt).

F: *Brahman* är lika för alla. Det kan inte finnas någon åtskillnad där. Kast-åtskillnad är emot den högsta principen.

---

1 Arya Samaj, sekt som bl.a. inte erkänner Gudomen som havande form och inte heller erkänner kastväsendets naturliga ursprung. Forcerade sociala reformer står på deras program. — övers. anm.

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

M: Varför drar ni in *Brahman* i det här? Han har inget klagomål. Låt den som har klagomål förfäkta sin sak.

F: Ni är en *Mahatma.* Ni kan inte erkänna kasterna. Men hur kan folk här upprätthålla sådana distinktioner?

M: Sade jag att jag är en *Jnani* eller en *Mahatma?* Ni själv säger det. Inte heller har jag något klagomål i denna kast-affär.

F: *Paramatma* (Den fullständiga Anden) är den samma för alla.

M: Varför tar ni fram alla dessa namn? De kan hålla reda på sig själva. De behöver inte er hjälp.

F: Mahatma Gandhi erkänner också likhet . . .

M: Gandhi är inte här.

F: Aurobindo erkänner inte kasten. Gör Ni det?

M: På tal om Aurobido, fråga honom. Och vad kan min åsikt spela för roll för er? Vad kan ni ha för nytta av den? Har ni någon åsikt om saken? Endast det kan spela någon roll för er, inte andras åsikt.

F: Jag erkänner inte kastsystemet. Mahatma Gandhis åsikt är värdefull som en vägledning. Jag vill ha er välsignelse i mina ansträngningar.

M: Mahatma har sagt åt er att söka och finna ert själv. Ni vill inte göra det utan begär hans välsignelser.

F: Jag försöker följa hans instruktioner. Men kastdistinktioner är smärtsamma och måste försvinna.

M: För vem är de smärtsam?

F: För samhällsmedlemmarna.

M: Det är ni som säger det. Det finns land där det inte iakttas sådana distinktioner. Är de fria från bekymmer? Det finns krig, inbördes stridigheter osv. Varför avhjälper ni inte bekymren där?

F: Det finns bekymmer här också.

M: Olikheter finns alltid. De finns inte bara bland människor utan även bland djur, växter osv. Sakernas tillstånd kan inte hjälpas.

F: Vi bryr oss inte om djuren etc. för tillfället.

M: Varför inte? Om de skulle kunna tala skulle de kräva likställdhet med er och tvista om era krav inte mindre hårdnackat än mänskliga varelser.

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

F: Men vi kan inte hjälpa det. Det är Guds skapelse.

M: Om det är Guds skapelse då är den andra delen ert arbete (skapelse) är det så?

F: Det är människo-skapade olikheter.

M: Ni behöver inte notera dessa olikheter. Det finns motsatser i världen. En enhet sträcker sig genom olikheten. Självet är detsamma i alla. I Anden existerar ingen olikhet. Alla olikheter är yttre och ytliga. Finn Enheten och bliv lycklig. Olikheternas smärta överkoms av enhets- seendets glädje. Dessutom kan en kung förkläda sig till tjänare. Det gör ingen skillnad.

Det finns olikheter i ens kroppslemmar. När handen rör vid foten är foten inte besmutsad. Varje lem gör sin uppgift. Varför protesterar ni för åtskillnader?

F: Människorna känner kaståtskillnadens orättvisa. Den måste utrotas.

M: Ni kan individuellt uppnå det tillstånd där sådana olikheter inte uppfattas. Hur kan ni hoppas att reformera världen? Även om ni försöker lyckas ni inte. Kavyakantha Ganapati Sastri erbjöd sig att initiera Harijans med mantras och göra Brahminer av dem. Men Harijans kom inte tillstädes för att mottaga erbjudandet. Det visar att de själva lider av ett underlägsenhetskomplex. Avlägsna först detta komplex förän ni försöker reformera andra.

Förövrigt, varför går ni till platser där sådana distinktioner iakttas och orsakar obehag åt er själv? Varför söker ni inte er till platser där de inte finns och blir lycklig där.

Gandhi försöker också åstadkomma likhet. Han har också emot sig underlägsenhetskomplexets barriär vilket de lägre klasserna lider av. Han kan inte pålägga andra sina åsikter. Han observerar icke-våld. Så står sakerna till.

F: Vi måste utrota kast-distinktionerna.

M: Gör det då. Om ni lyckas i världen, se sedan om distinktionerna fortsätter att finnas på denna plats.

F: Detta är det första ställe där jag önskar åstadkomma reformen.

M: Varför anstränger ni er så mycket med att åstadkomma reformer.

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

Gå och lägga er och se om det finns olikheter i sömnen. Där utrotar ni olikheterna utan ansträngningar. (Skratt.)

Mr. Mc Iver hade en intervju med Sri Bhagavan.

M: Vad är *diksha* (invigningen)? Den är av olika slag, genom ord, genom vidrörelse, genom seende och så vidare Bhagavans diksha är *mauna diksha* (tyst invigning) eller hur?

M: Ja, det är den högsta formen av invigning.

F: Passar den endast för *vichara marga* (själv-forskningens väg)?

M: Alla vägar är inbegripna i *vichara marga.*

F: Så länge jag sitter vid Bhagavans fötter kan jag inte anses vara en trogen kristen . . .

Sri Bhagavan avbröt genom att säga att detta är kristdomens essens.

F: Ja, men inte i kyrkans nuvarande representanters ögon. Följaktligen kan jag inte vända mig till kyrkan för hjälp. Har jag Bhagavans tillstånd att söka den annanstans?

M: Det får ni själv avgöra.

Efter en stund sade Sri Bhagavan att mänskor som kommer hit leds av en hemlighetsfull makt som kommer att fullfölja deras behov.

Sri Bhagavan talade om *namaskar* (bugandet till marken): Den var ursprungligen ämnad som ett sätt att underkasta sig Gud. Handlingen kvarstår men inte andan bakom den. Den som gör namaskar försöker genom sin akt bedra den han bugar sig för. Det är ohederligt och bedrägligt, och ämnat att dölja oräkneliga synder. Kan Gud bedras?[1] Mänskan tänker att Gud accepterar hans namaskar och att han själv är fri att fortsätta sitt gamla liv. De behöver inte komma till mig. Jag är inte tillfredställd med sådant. De borde hålla sitt sinne rent i stället för att buga sig eller lägga sig framför mig. Man kan inte bedra mig genom sådana hadlingar.

Någon frågade: "Hur var vi i våra tidigare liv. Varför vet vi inte om dem?

1 Bugandet, liksom all hälsning avser Gud i mänskan enligt indisk uppfattning.

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

M: Gud har i sin barmhärtighet återhållit denna vetskap från folk. Om de visste att de varit dygdiga skulle de bli högmodiga, i motsatt fall skulle de bli nedslagna. Båda är illa. Det är tillräckligt att känna sitt Själv.

F: Vad är livets mening?

M: Att försöka finna livets mening är i sig själv resultatet av god karma från ens tidigare liv. Den som inte söker denna vetskap ödslar helt enkelt bort sitt liv.

När Sri Bhagavan tog sitt bad råkade några *bhaktas* vara närvarande. De talade sinsemellan. Sedan frågade de Honom om bruket av *ganja* (hashish). Sri Bhagavan hade slutat sitt bad. Han sade: Oh ganja! De som använder det känner sig mycket lyckliga när de är under dess inverkan. Hur skall jag beskriva deras lycka. De helt enkelt ropar *ananda, ananda* . . . Då han sade så vandrade han som om han var berusad. Bhaktas skrattade. Maharshi låtsades snava, lade sina händer om 'A'. och ropade *"ananda, ananda!"*

"A". säger att hela hans varelse transformerades från den stunden. Han hade varit där åtta år och nu är hans sinne fridfullt.

Mästaren sade: Individernas mångfald ger anledning till tvister med de flesta. Man identifierar sig med egot och argumenterar att det måste finnas flere än man själv och övertygas inte lätt i det absurda i ens position. Om en person vaknar upp från en dröm där han sett många individer och trott dem vara verkliga — envisas han då han vaknar att tro dem vara verkliga och frågar efter dem?[1]

Månen finns. Om många ser den från olika platser vid olika tidpunkter är månen en och densamma. Alla vet det. Antag att

1 Huvudargumentet mot att världen och individerna skulle kunna vara overkliga och skapelser av ens sinne, är sålunda att världen under tiden man sov existerar för andra männkor (i vaket tillstånd). Man tänker inte på att för de vakna gäller samma villkor som för den sovande fast under olika tidpunkt. Då de betygar att världen existerar befinner de sig i detsamma dualistiska "vakna" tillståndet som den påstående då han hävdar detsamma. Lika litet som den vanliga drömmens drömvarelser är verkliga då vi vaknar upp, och giltiga som vittnen till drömmens verklighet — lika litet är det vakna tillståndets varelser och objekt verkliga då vi vaknar, upp till Fullt Medvetande (Guds Rike). Vårt vittnesbörd om det 'vakna' tillståndets verklighet är därför lika ogiltigt, eftersom vittnesbörden är en skapelse av vårt dualistiska sinnestillstånd — vilket är en dröm i förhållande till Det Fulla Medvetandet. — Övers. anm.

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

det finns många vattenkrus som reflekterar den. Bilderna är alla skilda från varann och från månen själv. Om en av de reflekterande krusen krossas upphör denna reflex. Dess försvinnande påverkar inte den verkliga månen eller de andra reflexerna. Det är likadant med en individ som uppnår Frigörelse. Han allena är frigjord.

Mångfaldens sekterist använder detta som sitt argument emot non-dualismen. "Om Självet är ett enda och en mänska uppnår frigörelse betyder det att alla själar är frigjorda. I praktiken är detta inte fallet. Alltså är *Advaita* (non-dualismens lära) inte korrekt."

Detta arguments fel är att Självets reflekterade ljus förväxlas med Självets ursprungliga Ljus. Egot, världen och individerna beror alla på personens *vasanas* (mentala dispositioner). Då de försvinner upphör personens ifråga hallucinationer (ifråga om världens och individernas realitet) vilket betyder att en kruka är krossad och den relativa reflexen upphör.

Sanningen är att Självet aldrig är bundet. Det kan därför inte bli befriat. Alla bekymmer är endast för egot.

Egot gör er medveten om andra och i dess frånvaro finns det inga andra att se. Självet är bortom egot och förverkligas efter det egot är eliminerat. Elimineringen av egot gör en omedveten om andra. Hur kan frågan om andra uppstå?

Såtillvida som intet ego finns (hos den förverkligade varelsen) finns det heller inga andra för honom. Den högsta förmånen som finns är lycka. Lyckan föds av frid. Frid finns endast där det inte finns störingar. Störingar beror på tankar vilka uppstår i sinnet. Då sinnet är borta finns det fullständig frid. Om inte en person har förintat sitt sinne kan ha inte förvärva frid och bli lycklig. Om han inte själv är lycklig, kan han inte sprida friden åt andra. Där intet sinne existerar kan han inte vara varse andra. Själva Själv-förverkligandets faktum är i sig självt nog att göra alla andra lyckliga.

Aktivitet är skapelse: aktivitet är förstörelse av ens inneboende lycka. Om handlingen (i sig själv) anbefalls är rådgivaren inte en mästare utan en dödare.

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

Det finns ingenting yttre som inte även är inre.

Maya består av begär och frihet från begär är Gud.

F: Om Gud är allt varför lider då individen för sina handlingar? Är det inte Gud som påbjuder handlingen för vilken individen sedan lider?

M: Den som tänker att han är den som handlar är även den som lider.

F: Men Gud påbjuder handlingen och individen är endast hans instrumet.

M: Denna logik används bara då man lider men inte när man gläds. Om denna övertygelse alltid förefinnes lider man inte heller.

F: När upphör lidandet?

M: Inte förän individualiteten är borta. Om både goda och dåliga handlingar är Hans, varför tror ni då att lidande och glädje är endast era? Den som gör gott och ont erfar även njutning eller smärta. Lämna det därhän och pålägg inte er själv smärta.

Det är tillräckligt att man blir antarmukhi (inåtvänd).

Sastras är inte ämnade för det inåtvända sinnet. De är ämnade endast för de andra.

Tankefritt medvetande är målet.

Kunskap består inte i att känna föremålen, detta är relativ kunskap. Men kunskap i dess renhet existerar helt allena. Ett, Ojämförbart, Transcendentalt Ljus.

En spansk dam hade brevledes ställt några frågor: "Om det individuella självet uppgår i det universella Självet, hur kan man då bedja till Gud för mänsklighetens bästa?"

Sri Bhagavan sade: De ber till Gud och slutar med "Ske Din vilja". Om hans vilja sker, varför ber de då överhuvudtaget? Den Gudomliga Viljan bestämmer alltid och uti alla omständigheter. Individerna kan inte handla på eget bevåg. Erkänn den gudomliga viljan och var tyst. Var och en blir omhändertagen av Gud: Han har skapat alla. Ni är en av 2000 miljoner. Då Han

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

ser efter så många kommer Han då att utesluta er? Även folkvett påbjuder att man borde underkasta sig Hans vilja.

Det finns inget skäl att låta Honom veta era behov. Han vet det Själv och kommer att se efter dem.

F: Men Gud hjälper dem som hjälper sig själva.

M: Förvisso. Hjälp er själv först och detta i sig själv sker enligt Guds vilja. Varje handling är förestavad endast av Honom. Visavi bönen verkar det så osjälviskt på ytan. Men analysera känslan och ni kommer att finna självisk het där också. Ni eftersträvar andras lycka för att även själv bli lycklig eller vill ha erkännande för insatsen.

F: Handlar inte Gud genom någon utvald person?

M: Gud är i alla och handlar genom alla. Men Hans närvaro är bättre erfaren i rena sinnen. Därför sägs det att de är de utvalda. Men den 'utvalda' själv säger det inte. Om han tänker så är det klart att han inte helt underkastat sig och det ännu finns kvar individualitet i honom.

Den som är en *Brahman* är en som har erfarit *Brahman* och en sådan har inte känslan av individualitet i honom. Han kan inte tänka att han handlar som en mellanhand.

En förverkligad person ser inte någon som skild från sig själv. Hur kan han bedja och till vem? Hans blotta existens är lycksalighetens fullbordan för alla. Så länge ni tror att det finns andra skilda från er själva ber ni för dem. Denna okunnighet är i sin tur orsaken till er hjälplöshet.

Hjälp er själv att ni må bli stark. Det sker genom fullständigt uppgivande. Det betyder att ni offrar er själv åt Honom. Då kan ni inte behålla någon individualitet efter det. Ni bidar Hans vilja. Således är Tystnad det högsta av alla förvärv. Tystnaden är oceanen i vilken alla religioners floder tömmer sig själva. Så säger Thayumanavar. Han säger även att den Vediska religionen är den enda som kombinerar både filosofi och religion.

Några kongressmän ställde frågor om Indiens politiska frihet.

Sri Maharshi anmärkte: Gandhi har underkastat sig det gudomliga och arbetar följaktligen utan själv-intresse. Han bekymrar sig inte om resultaten utan accepterar dem sådana som de

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

gestaltar sig. Detta måste vara de nationella arbetarenas attityd.

F: Kommer arbetet att lyckas?

M: Denna fråga uppstår då man inte har underkastat sig själv.

F: Skall vi då inte tänka på och arbeta för landets välfärd?

M: Tag reda på er själv och resten kommer att ordna sig naturenligt.

F: Jag talar inte individuellt utan för landet.

M: Underkasta er först och se sedan. Tvivlen uppstår på grund av frånvaron av underkastelse. Förvärva kraft genom underkastelse och sedan kommer er omgivning att befinnas ha uppnått samma styrka som ni själv.

F: Bör vi inte veta om våra handlingar lönar sig?

M: Följ Gandhis exempel i arbetet. "Underkastelse" är ordet.

En dam frågade: Är erfarenhet av det högsta tillståndet det samma för alla eller finns det någon olikhet?

M: Det högsta tillståndet är det samma och erfarenheten likaledes.

F: Men jag finner olikhet i tolkningarna av den högsta sanningen.

M: Tolkningarna är gjorda med sinnet. Sinnena är olika och således är tolkningarna olika.

F: Jag menar om siarna uttrycker sig olika?

M: Uttrycken kan skilja sig beroende på sökarens natur. Uttrycken är ämnade att leda sökaren.

F: En siare talar enligt kristendomen, en annan i islamitiska termer, en tredje på buddistiskt sätt, etc. Beror det på uppfostran?

M: Hurudan deras uppfostran än varit är deras erfarenhet densamma. Men uttryckssätten skiljer sig i enlighet med omständigheterna.

En annan besökare frågade: Sri Bhagavan säger att Gud leder oss. Varför skall vi då göra ett försök att göra någonting?

M: Vem säger att ni skall göra det? Om det funnits tro på Guds ledning skulle denna fråga inte ha uppstått.

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

F: Faktum är att Gud leder oss. Vad är det då för idé med dessa instruktioner åt folk.?

M: De är endast ämnade åt dem som söker instruktioner. Om ni är fast i er tro på Guds ledning, håll er till den och bry er inte om vad som händer omkring er.[1] Dessutom finns det glädje eller sorg och ni bör vara lika oberörd av båda och bida i tron på Gud. Men det kan endast uppnås, då ens tro på att Gud ser efter oss alla är stark nog.

F: I boken om Sri Ramakrishnas liv sägs det att en gudabild, Ramlal blev levande. Är det sant?

M: Kan ni redogöra för hur denna kropp levandegörs? Är gudabildens rörelser mera oförklarlig än denna kropps rödelser?

F: Metall rör sig inte av sig själv.

M: Är inte kroppen ett lik? Ni anser det vara ett mysterium att ett lik rör sig. Eller hur?

F: St. Theresa och andra såg Madonnans bild levande. Den var något yttre. Andra ser sin dyrkandes bild flytande som en mental syn. Det är något inre. Är det någon gradskillnad mellan dessa två exempel?

M: Båda tyder på att personen i fråga har starkt utvecklad meditation. Båda är goda och utvecklade. Det är ingen skillnad på graden. Känslan är inuti i båda fallen.

Sinnet i dess yttre aktivitet ger upphov till världen. Sådana handlingar plottrar bort sinnets styrka. Dess styrka ligger i att vara innesluten i sig själv med den yttre aktiviteten återhållen.

Personligheten är den yttre aktivitetens rot-orsak. Den måste sjunka för att uppnå det högsta goda.

En *Jnanis* sinne är känd endast för *jnanin*. Man måste själv vara en *jnani* för att förstå en *jnani*.

Hans ord eller handlingar eller utseende är ingen indikation på hans storhet, ty de är vanligen bortom vanliga människors fattningsförmåga.

F: Har mänskan någon fri vilja eller är allting i hans liv förutbestämt.

---

1 "Sök ingenting alls, inte förståelse eller Gnosis eller helighet eller inåtvändhet eller frid. Den verkligt dygliga människan söker inte Gud. Hon gör inga planer, samlar ingenting och är inte fästad eller ofästad, varken stolt eller ödmjuk..." — Meister Eckhart i "Sayings".

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

M: Fri vilja finns i förhållande till individualiteten. Så länge den finns, finns fri vilja.

F: Jag är nu borta från mitt Själv. Jag måste återvända för att återfå det.

M: Hur långt borta? Vem säger att han är skild? Kan det finnas två Själv?

F: Det sägs att individerna är modifikationer av Självet liksom smycken är modifikationer av guld.

M: När en mänska talar i termer av smycken och ignorerar dess substans, guldet, säger man åt honom att de är guld. Men nu gäller det mänskan som är medvetandet och talar om sig själv som dess modifikation. Är ni skild från Självet att ni kan tala om er själv som dess modifikation?

F: Kan inte guldet föreställas säga att det har blivit ett smycke?

M: Som varande livlöst säger det inte så. Men individen är förnimmande och kan inte fungera utan medvetande. Självet är Rent Medvetande. Ändå identifierar sig mänskan med kroppen vilken i sig själv är livlös och inte säger "jag är kroppen" på eget bevåg. Någon annan säger så. Det obegränsade Självet säger det inte. Vem annan är det som säger så? Ett falskt 'jag' uppkommer mellan Det Rena Medvetandet och den livlösa kroppen och föreställer sig begränsad till kroppen. Sök detta och det kommer att försvinna som en fantom. Denna fantom är egot eller sinnet eller individualiteten.

Så länge dualismen fortsätter att existera måste forskningen fortsättas, dvs. tills individualiteten försvinner och Självet är förverkligat och funnen vara endast det eviga Varandet (inkluderande frågan och den frågande).

När Förverkligandet uppstår finns det inget vidare behov av forskning. Den frågan uppstår inte heller då. Kan Varseblivandet någonsin tänkas fråga vem som är varse? Varseblivandet helt enkelt förefinns.

"Det finns ingenting nytt under solen". Vad vi kallar uppfinningar eller upptäckter är ingenting annat än återupptäckter av kompetenta mänskor med starka *samskaras* åt det hållet.

Det så kallade geniet är en som arbetat hårt i föregående

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

liv och bevarat vetskapen som *samskaras*. Han koncentrerar sitt sinne tills det uppgår i ifrågavarande problem. I denna stillhet flammar de undervarande idéerna upp.

Mr. Satyanarayana Rao, en lärare från Vellore är en välkänd anhängare till Maharshi. Han lider av canser i strupen och läkarna hyser intet hopp för honom. Han är given ett rum i Ashramet. Det är nu två månader sedan och patienten är mycket svag.

Klockan 9 uppenbarade sig hans broder i hallen och frågade ängsligt efter Sri Bhagavan. Patienten flämtar efter andan och brodern tillsammans med förståndaren ber Sri Bhagavan som läste om råd. Sri Bhagavan frågade: Kallade ni på läkaren?

Brodern: Ja, men han är upptagen på sjukhuset.

M: Vad kan jag göra? (Efter en stund). De blir glada om jag går dit.

Bhagavan lämnade hallen och gick till patientens sida, masserade honom mjukt och lade ena handen på hjärtat och den andra på huvudet. Patienten vars tunga stod ut ur den öppna munnen och vars ögon stirrade visade tecken till lättnad. Efter tjugo minuter hördes han sakta mumla: "O, hjälplösas hjälp, hur har jag inte besvärat Dig. Vad kan jag göra i gengäld för denna godhet." Mänskorna kände sig lättade. Sri Bhagavan återvände till hallen. Någon gav honom vatten och tvål att tvätta händerna. Men han avböjde och strök händerna över sin kropp.[1] Patienten avled några dagar senare.

Mästaren sade: Inget bevis behöys för att dra slutsatsen om ens egen existens, Sinnena *(indryyas)* och sinnet som uppstår ur egot kan inte tjäna som bevismaterial i fråga om Självet. Självet är deras basis. Ens egen existens är självklar. Lyckan är Självet. Allting (alla) älskas endast på grund av kärleken till Självet.

Professor Thomas från universitetet i Oxford frågade: Kärlek förutsätter dualism. Hur kan Självet vara kärlekens föremål?

---

1 Sri Raman Maharshi "avled" i strupkräfta. — Övers.anm.

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

M: Kärleken är inte skild från Självet. Kärlek till något objekt är av en lägre klass och är inte varaktig. Medan Självet är kärlek, m.a.o. Gud är kärlek.

F: "Det är även den kristna idén." Därefter frågade han vilken metod som är den bästa för att nå målet. Är inte Patanjalis den bästa?

M: *Yoga, chitta, vritti, nirodha* — (Yoga är att hindra sinnet från växlingar) — vilket accepteras av alla. Det är även allas mål. Metoden som väljs beror på ens lämplighet. Målet är detsamma för alla men olika namn ges åt det för att passa tillvägagångssättet som leder till målet. *Bhakti, Yoga, Jnana* är alla samma sak. Och Själv-kontemplation kallas *Bhakti.*

F: Är det ingen skillnad mellan Gurun och *Sishyan* (lärjungen).

M: Det finns olikhet från den fenomenala världens ståndpunkt men inte från Verklighetens ståndpunkt.

Mrs. Rick Riddingh skrev ned två frågor på en papperslapp och frågade Sri Bhagavan om hennes tolkning var korrekt.

M: Självet är bortom okunnighet och vetskap. Det är absolut. Dessa tvivel uppstår inte för Självet eftersom det är Rent Medvetande och kan inte lämna rum för okunnighetens mörker.

F: Från vår synvinkel uppstår de.

M: Se för vem de uppstår. Gå till roten. Se om de uppstår efter det ni uppnått deras ursprung och håller fast vid den.

F: Men för tillfället —

M: Sådana diskussioner är teoretiska och det finns inget slut på dem. Man måste vara praktisk och försöka lösa problemen för sig själv med den metod som anvisats. Metoden har redan pekats ut. Tag reda på för vem frågorna uppstår. De kommer genast att upplösas.

En dam, Mrs. Bateman sade att hänvisandet till sömntillståndet inte apellerade till henne. Hon tillfrågades varför hon då tillredde sin bedd så noggrannt om hon inte eftersträvade sömnen.

Hon svarade att det var för att vila sina trötta lemmar och att sömnen var ett tillstånd av själv-berusning. "Sömntillståndet

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

är ganska tråkigt medan det vakna tillståndet är fullt av vackra och intressanta ting."

M: Vad ni anser vara fyllt av vackra och intressanta ting är verkligen det tråkiga och okunniga sömntillståndet enligt *jnanin.* "Den vise är klarvaken där mörker härskar för andra." Ni måste sannerligen vakna upp från den sömn som för tillfället håller tag i er.

Senare frågade samma dam om man är närmare Rent Medvetande uti sömn än i vaket tillstånd?

M: Sömn, dröm och vaket tillstånd är endast fenomen som uppenbarar sig uti Självet som självt är orörligt och ett tillstånd av enkelt medvetande. Kan någon vara borta från sitt Själv ett ögonblick? Självet är Rent Medvetande. Ingen kan någonsin vara borta från Självet. En sån fråga kan uppstå endast i dualism. Men det finns ingen dualism i Det Rena Medvetandets Tillstånd.

Samma person sover, drömmer och vaknar upp. Det vakna tillståndet anses vara fullt av vackra och intressanta ting. Frånvaron av sådant gör att man säger att sömntillståndet är ointressant. Förrän vi fortsätter, låt oss göra en sak klar. Erkänner ni att ni existerade i er sömn?

F: Ja.

M: Ni är samma person som nu är vaken, eller hur?

F: Ja.

M: Det finns alltså kontinuitet uti sömn och vaket tillstånd. Vad är denna kontinuitet? Det är endast det rena varandets tillstånd. Det finns en skillnad i de två tillstånden. Vilken? Tilldragelserna, nämligen kroppen, världen och föremålen uppenbarar sig i det vakna tillståndet men försvinner i sömnen.

F: Men jag är inte medveten i sömnen.

M: Sant, det finns inget medvetande av kroppen eller världen. Men ni måste existera i sömnen för att nu kunna säga "Jag var inte medveten i sömnen." Vem säger så nu? Det är den vakna personen. Den sovande kan inte säga så. Det betyder att individen som nu identifierar Självet med kroppen säger att sådant medvetande inte existerade i sömnen.

Det är för att ni identifierar er med kroppen som ni ser en värld omkring er och säger att det vakna tillståndet är fullt av vackra och intressanta ting. Sömntillståndet ser ut att vara ointres-

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

sant för att ni inte befann er i det som en individ och därför existerade inte heller tingen. Men vad är sanningen? Det finns en varandets kontinuitet i alla tre tillstånden, men ingen kontinuitet av individen och föremålen.

Det som är kontinuerligt är även det förblivande, det varaktiga. Det som är obeständigt är tillfälligt. Därför är tillståndet av varande det förblivande och kroppen och världen är det inte. De är flyktiga fenomen men vilka uppenbarar sig på Varande-Medvetandets grund vilket är evigt och orört.

F: Men *relativt taget*, är inte sömnen närmare Det Rena Medvetandet än det vakna tillståndet?

M: Ja i denna bemärkelse. När man passerar från sömn till vaket tillstånd måste "jag"-tanken ta sin början, sinnet börjar fungera och tankar uppstår och sedan kroppens funktioner. Allt detta gör att vi säger oss vara vakna. Frånvaron av denna evolution är det karakteristiska för sömnen och är därför närmare det Rena Medvetandet.

Men man bör inte önska sig vara i sömntillståndet. Det är f.ö. omöjligt. Det kan inte heller vara lycksalighetens tillstånd vilken *jnanin* befinner sig i, ty hans tillstånd är beständigt och icke alternerande. Det är ett tillstånd av fullkomlig stillhet och fullkomlig varseblivande kombinerat.

Mrs. Hick Riddingh frågade bl.a. Om man förverkligade Självet och handlade i enlighet därmed i västern skulle man bli inspärrad på sinnessjukhus. (Skratt).

M: Ni sätter er själv in. För att världen är galen anser den er vara galen. Var finns sinnesjukhuset om inte i er? Ni skulle inte vara i det utan det i er. (Skratt).

En drömmande ser en dröm. Han ser drömvärlden med nöjen och smärtor. Men han vaknar upp och då förlorar han allt intresse för drömvärlden. Så är det med den vakna världen. Liksom drömvärlden endast är en del av er själv och inte skild från er förlorar ni allt intresse för den då ni vaknar. Likaså skulle ni förlora allt intresse för världen om ni vaknade upp från denna vakna dröm *(samsara)* och fattade att den är en del av er själv och inte en objektiv verklighet. För att ni tror er vara skild från

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

föremålen eftersträvar ni dem. Men när ni förstår att de endast är en tankeform skulle ni inte mera eftersträva dem.

Alla ting är som bubblor på vattnet. Ni är vattnet och föremålen är bubblorna. De kan inte existera utan vatten men är inte alldeles detsamma som vattnet.

Vem är jag? Jag är inte den fysiska kroppen, inte heller de fem sinnesorganen, inte de fem yttre handlingsorganen, inte de fem livs-krafterna (vilka kontrollerar andning, matsmäling, blodcirkulation, perspiration och avföring) inte är jag ens det tänkande sinnet. Inte heller är jag det omedvetna tillstånd av okunnighet i vilket de fina *vasanas* bevaras. Jag är därför fri från sinnesorganens funktioner och handlingar och sinnet och är omedveten om de förnimmande organen.

Därför förkastar jag alla ovannämnda fysiska bihang och deras funktioner sägande: "Jag är inte detta, inte detta (neti-neti)" — det som återstår allena och av sig själv, detta Rena Medvetande är sannerligen Jag. Detta Medvetande är till sin egen natur *Sat-Chit-Ananda* (Existens-Medvetande-Lycksalighet).

Om sinnet, vilket är vetskapens instrument och är all aktivitets basis sjunker undan upphör uppfattningen av världen som en objektiv realitet. Om inte den illusionära uppfattningen av ormen i repet upphör, kan repet genom vilket illusionen formas inte uppfattas sådan den är.[1] Likaså uppnås inte visionen av Självets sanna natur om inte den illusoriska uppfattningen av världen som en objektiv realitet upphör.

Världen uppfattas som en tillsynes objektiv verklighet då sinnet är utåtriktat och därmed förgäter sinnet sin identitet med Självet. När man sålunda uppfattar världen uppenbaras Självets sanna natur inte, och omvänt, då Självet är förverkligat upphör världen att framstå som en objekiv verklighet.

Atman (Anden) allena existerar och är verklig. Sannerligen Självet allena är världen, Jaget och Gud. Allt som existerar är blott en manifestation av Det Högsta.

Det som är Lycksalighet är sannerligen Självet. De är ett och det samma. Och endast Det är verkligt. Inte i ett enda av de

1 Repet missuppfattat som en orm — övers. anm.

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

oräkneliga föremålen i denna världen finns det någonting som kan kallas lycka. Det är av pur okunnighet och ovishet vi inbillar oss att lycka kan fås genom dem. Tvärtom lider man då sinnet riktas utåt. Sinnet hos den okunnige vilken ingår i den fenomenala världen lider smärta och ångest.

Det är ingen skillnad mellan det vakna tillståndet och drömmen annat än att det vakna tillståndet är långt och drömmen kort. Alla handlingar i drömtillståndet synes vara lika verkliga under drömmen men som det vakna tillståndet synes vara i vaket tillstånd. Sinnet antar en annan form under drömtillståndet och annat kroppsligt hölje (kosha). Man bör därför betrakta den fenomenala världen i förhållande till sig själv endast som en dröm.

Några lärjungar frågade hur det är möjligt att tjuvar får misshandla även *sadhus* och varför sadhus inte brukar försvara sig.

Sri Bhagavan anmärkte: Det har funnits *rishis* (siare) som *Visvamitra* vilka kunde pånyttskapa universum om de så önskade. De levde på den tid Ravana, som förorsakade ångest även åt Sita och Rama levde. Kunde då inte Visvamitra ha förintat Ravana genom sin ockulta kraft ?Fastän i stånd därtill gjorde han ingenting. Varför? De visa är medvetna om händelserna men dessa lämnar inga intryck i deras sinnen. Även en syndaflod är för dem en bagatell: de bryr sig inte om någonting.

Omkring klockan fyra upphörde Sri Bhagavan sitt skrivande och vände långsamt sina ögon mot det norra fönstret. Han lade bort pennan, stängde boken och tog av glasögonen. Han lutade sig bakåt litet och tittade uppåt och såg fram och tillbaka. Sedan drog han med handen över sitt ansikte och såg fundersam ut. Han vände sig till någon i hallen och sade sakta:

"Sparvparet kom just hit och beklagade sig för mig över att deras näste har blivit borttaget. Jag såg efter och fann deras näste försvunnet. Därefter kallade Sri Maharshi på den jourhavande swamin och frågade: "Madhava, tog någon bort sparvarnas näste?"

Den tillfrågade svarade med en min av oberördhet: Jag tog bort nästena så ofta de byggdes. I dag på eftermiddagen tog jag bort det sista.

M: Där har vi det. Därför klagade sparvarna. De små stac-

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

kars varelserna. De hämtar strån och trådar i sina små näbbar och kämpar för att bygga sina nästen.

Attendanten: Men varför skall de bygga just här ovanför våra huvuden?

M: Ja-ja, Vi får se vem som vinner till slut. Efter en kort stund går Sri Bhagavan ut).

Fråga: Problemet beledsagar kroppen, vilken är beroende av födelsen. Hur skall återfödelse förhindras?

M: Vem är född? Vems är kroppen. Ni var utan den i djup sömn. Efter det jag-tanken uppstod uppstod kroppen. Kroppen hade sin födelse efter jag-tanken. Bli av med den primära orsaken och det andra kommer att försvinna av sig själv.

F: Det sägs att sinnena är utåtgående, inåtgående är verkligt seende. Vad betyder *avrittachakshuh?*

M: Ser ögat eller någon bakom det? Om ögat kunde se, ser då ett lik? Den som är bakom ögat ser genom ögat.

F: Kan vi se det förhärligade som miljon-solars glans?

M: Kan ni se den ena solen? Varför begär ni miljoner solar?

F: Det måste vara möjligt genom gudomlig syn. "Där solen inte skiner... Det är Min Högsta boning". Därför måste det finnas ett tillstånd där denna sol är utan styrka. Detta tillstånd är Guds.

M: Finn Krishna och alla problem är lösta.

F: Krishna lever inte.

M: Är detta vad ni lärt av Gita (Bhagavadgita? Säger han inte att Han är evig? Vad tänker ni på. Hans kropp?

F: Han lärde andra medan han levde. De som var med honom måste ha förverkligat. Jag söker en liknande levande Guru.

M: Är då Gita meningslös efter det Han drog tillbaka sin kropp. Talade Han om sin kropp som Krishna? "Aldrig var Jag ej..."[1]

1 En paralell till "Förrän Abraham fanns var jag" — en hänvisning till det tidlösa, okroppsliga medvetandet. Den vanliga mänskans identifiering med sin fysiska kropp gör som vi sett att hon även betraktar Jesus Kristus enbart som empirisk varelse, varav missuppfattningen med begreppet "Guds ende Son" (skall vara enfödde) uppstår. Ovannämnda yttrande klargör att det inte är fråga om kroppen. Det är absurt att hävda det enastående i andlig bemärkelse genom att hänvisa till det histiorskt-kroppsliga. Då man inte kan tänka sig att komma "genom" någon till Fadern om det inte avser en kraft eller princip, betyder Sonen således en andlig princip vilken är enfödd men ej bunden vid någons speciella

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

Vid meditation försvinner det relativa medvetandet. Detta är inte utplåning ty Absolut Medvetande uppstår. Om ni verkligen vet vem ni är finns Himmelriket och allt annat i ert sanna Själv. De är uppfattningar vilka uppstår efter det egot har uppstått. Rikta er blick inåt och gör det absolut. Med detta absoluta varseblivande förverkligat se utåt och ni skall erfara att universum inte är skilt från det förverkligade Absoluta.

För att ert synsätt är utåtriktat talar ni om ett *utanför*. I detta tillstånd uppmanas ni att se *inåt*. Detta inåt är relativt till det utåt som ni söker. Faktum är att Självet varken är utanför eller innanför. Man talar om himmeln och tänker den som varande uppe eller nere, utanför eller innanför emedan man är van vid relativ kunskap. Man ser endast objektiv kunskap och därav uppstår dessa idéer.

Om det fanns nånting att minnas i sömn skulle ni minnas det. Men ni tillstår er existens då ni sov. Samma Själv som var odifferentierat i sömn är differentierat i det nuvarande tillståndet och ser därför olikheter. Den Verkliga Existensen är den enda som är fri från objektiv kunskap. Det är det Absoluta Medvetandet. Det är lyckans tillstånd ("jag sov så gott"). Detta tillstånd skall uppbringas även nu i detta vakna tillstånd. Det kalls *jagrat sushupti*. Det är *mukti* (frigörelse).

F: Egot är det som reinkarnerar?

M: Ja. Men vad är reinkarnation? Egot är det samma. Nya kroppar uppträder och håller det. Egot ändrar sig inte.

Sinnets innersta väsen är endast *varseblivande* eller *medvetande*. Då egot emellertid dominerar det fungerar det såsom den förnuftsmässiga, tänkande och kännande förmågan. Det kosmiska sinnet vilket inte är begränsat av egot äger intet som är åtskilt från det självt och är därför endast *varse*. Detta är vad Bibeln menar med "Jag är att JAG ÄR."

Det ego-betungade sinnet får sin styrka urtappat och är för svagt för att motstå de torterande tankarna. Det egolösa sinnet

---

kropp. "Guds enfödde Son" torde således hänföra sig till ett plan eller en medvetandesfär, vilken är enda vägen från den materiella världen eller villfarelsens kungarike Maya till ljusets eller den andliga sfären, på väg till Fullt Medvetande — Fadern (Brahman) d.v.s. det Oskapade, Oändliga bortom skapelsen eller den relativa världen. "Mig" i satsen "ingen kommer till Fadern utom genom mig" hänvisar således inte — då det gäller upplysta varelser — till det empiriskt-kroppsliga, utan till Kristusmedvetandet (Kutastha Chaytanya) vilket har uppnåtts av varelser både inom Hinduismen, Buddismen (en gren av den förra) och inom andra trosformer. Se sista kap. 'De sju Lokas' — Övers.anm.

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

uti djup drömlös sömn är lyckligt. Det är därför klart att lycka och elände är endast ett modus av sinnet, men det svaga moduset av sinnet är inte lätt utbytbart med den starka sinnesarten. (Sinnets) aktivitet är svaghet och därför bedrövligt, passivitet är styrka och därför lyckosamt. Den underliggande styrkan är inte uppenbar och därför begagnar man sig inte av den.

Det kosmiska sinnet manifesterande sig uti någon sällsynt varelse är i stånd att förläna sammankoppling med det individuella (svaga) sinnet och det universella (starka) sinnet som är undangömt inuti. En sådan sällsynt varelse kallas *Guru* eller *Gud i manifestationen.*

Den sanna kärlekens index är inte sörjandet (efter en avliden). Det avslöjar kärlek endast till föremålet, formen. Det är inte kärlek.

F: Hur söker man sinnet?

M: Andningskontroll *(pranayama)* är en hjälp men kan aldrig leda till målet självt. Medan ni gör det automatiskt måste ni vara uppmärksam och minnas jag-tanken och söka dess ursprung. Då finner ni att där andningen sjunker ned, där uppstår jag-tanken. De sjunker och uppstår tillsammans. Jag-tanken kommer även att sjunka tillsammans med andningen. Samtidigt kommer ett annat lysande och oändligt JAG-JAG att manifestera sig och det kommer att vara obrutet och oändligt. Det är målet. Det går under många olika namn; Gud, Självet, Kundalini-Sakti, Medvetandet, etc. etc.

Fri vilja och öde räcker så länge kroppen räcker. Men visdom övergår båda ty Självet är bortom vetskap och okunnighet.

Sinnet är en tankehärva. Tankar uppstår för att det finns en som tänker. Tänkaren är egot, Om egot sökes fram kommer det automatiskt att försvinna. Egot och sinnet är de samma. Egot är grundtanken från vilken alla andra tankar uppstår.

Mr. Douglas Ainslie (Grant Duff), en aristokratisk engelsk gentleman på sjuttio år, författare och poet och tidigare anställd vid Brittiska Legationen i Aten, Paris och Haag, hade kommit på visit. Följande dag återvände han igen och blev i hallen ungefär en halv timme. Under båda dagarna utbyttes praktiskt taget inga ord, endast blickar.

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

Hans vanor är återhållsamma; han är utan mat till klockan ett på dagen då han äter lunch. Han är ungkarl, tar en promenad varje dag på tom mage, talar litet och har mycket gracila rörelser. Hans röst är låg och mjuk och orden verkar att komma från hjärtat. Han önskade höra "Vedas" vilka upplästes för honom. Han ansåg dem magnifika. Nästa dag på eftermiddagen kom han igen och hade till de andras förvåning haft en upplevelse föregående natt vilken han relaterade för Mahashi. Han hade sett någonting liknande ett elektriskt ljus inom sig själv vid hjärt-centrum på högra sidan. Och han tillade att han sett solen skina inom sig. Maharshi smålog och lät läsa upp en översättning av "Atma-vidya" (Själv-Kunskap), vari finns ett kryptiskt uttalande att förverkligandet består i att uppnå *Atman* (Självet) vilket är medvetandets rymd *(Chidvyoman)* till skillnad från sinnet vilket är *Chittavyomans* rymd.

Senare talade Mahashi om honom och sade: "Tänk er en gammal man på sjuttio år som inte väljer att leva i stillhet hemma i sitt eget hus, på sin lön. Hur intensiv har inte hans uppriktighet varit då han har lämnat sitt land, företagit en sjöresa på sextusen miles och undergått den långa dagsresan i ett främmande land, okunnig om språket, uthärdande det obarmhärtiga klimatet och de främmande förhållandena. Det är hans längtan efter inre frid som har fört honom hit."

Från *Atman* (Anden) har framsprungit egot vilket innehåller predispositionernas frön, förvärvande i föregående liv. Självet upplyser egot, pre-dispotionerna och även de grövre sinnena, varpå predispositionerna förefaller sinnena att ha materialiserats som universum och blir synligt för egot, Självets reflex. Egot identifierar sig självt med kroppen och förlorar sålunda Självet ur sikte och resultatet av dessa förbiseende är en mörk okunnighet och det nuvarande livets elände. Egots uppstående från Självet och glömska av det är födelse.

F: Varför är då *samsara* — skapelsen och manifestationen såsom begränsning — så full av sorg och ondska?

M: Guds vilja.

F: Varför vill Gud det?

M: Det är outgrundligt. Intet motiv kan ges åt den Kraften

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

— intet begär, intet mål att uppnå kan fastställas visavi denna Obegränsande, Allvisa och Allsmäktiga Varelse. Gud är oberörd av handlingar vilka sker i Hans närvaro. Jämför med solen och världshändelserna. Det är ingen mening att tillskriva Det Ena något ansvar före det blev mångfald.[1]

Självet är Hjärtat. Då sinnet är illuminerat är man inte varse världen. Om sinnet vänds inåt emot ljusets upphov, upphör objektivt vetskap och Självet allena skiner fram såsom Hjärtat.

Månen skiner genom det reflekterade ljuset från solen. Då solen har gått ned är månen användbar för att se föremålen. När solen har stigit upp behöver ingen månen även om dess bleka skiva syns på himlen. Så är det med sinnet och Hjärtat. Sinnet är nyttigt för att se föremålen. Då det vänds inåt skiner ursprunget till illuminationen fram genom sig själv och sinnet blir otydligt och onödigt liksom månen på dagen.

Samtal mellan mästaren och två muselmaner.

F: Har Gud en form?

M: Vem säger så?

F: Ja, om Gud inte har någon form, är det då rätt att dyrka gudabilder?

M: Lämna Gud åsido för Han är okänd för er. Hur är det med er? Har ni form?

F: Ja.

M: Ni är alltså en man med lemmar, omkring en och sjuttio lång med skägg etc. Är det så?

F: Alldeles.

M: Är ni det i djup sömn?

F: När jag vaknar märker jag att jag sovit. Därför drar jag slutsatsen att jag varit sådan även i djup sömn.

M: Om ni är kroppen, varför begravar de kroppen efter döden? Kroppen måste vägra att låta sig begravas.

F: Nej, jag är det eteriska *jivan* uti den materiella kroppen.

M: Så ni ser att ni i verkligheten är formlös. Men för tillfället identifierar ni er med kroppen. Så länge ni har en form, varför

1 Lagen om orsak och verkan opererar endast på det relativa, manifesterade planet. Eftersom det inte finns annat än Enhet-Varelse i Gudomen (sedd från relativ ståndpunkt) kan således frågan om uppdelning i orsak-verkan etc. inte uppstå — övers. anm.

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

skulle ni inte då dyrka den formlösa Guden som varande med form?

De frågande var förbryllade och häpna.

F: Er Nåd behövs (för att kunna behärska sinnet).

M: Nåden är alltid närvarande. Övning är nödvändigt. Det är som att träna en vild tjur vilken man locker till fähuset med saftigt gräs för att hindra den att irra omkring.

En man frågade bl.a.: Vilken av alla religionerna är den bästa? Vad är Sri Bhagavans metod?

M: Alla religioner och metoder äro en och desamma.

F: Jag vill bli av med smärta. Att bli fri från den sägs vara frigörelse.

M: Det är vad alla religioner lär.

F: Men vilken är metoden?

M: Att vända om den väg ni kom.

F: Varifrån har jag kommit?

M: Det är just vad ni skall lära känna.

En man frågade om man kan fullfölja sitt arbete eftersom man anvisas att öva indifferens, d.v.s. frånvaro av (relativ) kärlek och hat? Skall vi inte göra vår plikt?

M: Ja, förstås skall ni göra er plikt. Även om ni försöker att inte göra det kommer ni att bli tvungen att göra er plikt. Låt kroppen fullfölja det arbete för vilket den tog form. Sri Krishna sade även att vare sig Arjuna ville det eller inte, skulle han bli tvungen att kämpa. Om det finns arbete som skall bli gjort kan ni inte hålla er undan, inte heller kan ni fortsätta att göra en sak när ni inte behöver göra det, d.v.s. när ert arbete har blivit slutfört.

F: Hur skall ens arbete göras?

M: Liksom en skådespelare som spelar sin roll i ett drama — fri från kärlek eller hat.

F: Vad är tankestyrka, mesmerism, etc.? Det fanns en läkare i Paris, Dr. Coue som brukade bota sjukdomar med viljestyrka. Han brukade säga: Alstra kraft att bota er själv. Kraften är inuti er.

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

M: Det är genom samma viljestyrka som kroppen, alla sjukdomars sätt har uppstått.

F: Det är sagt att tanken manifesteras som föremålen.

M: Denna tanke måste vara för *Mukti* (frigörelse).

Mästaren leste ett brev som kommit denna dag. En brahmin gosse lade sig att sova som vanligt. Han ropade till i sömnen. Då han vaknade sade han att känt *pranan* (livskraften) gå ut genom munnen och näsan. Därför ropade han. Efter detta fann han sig själv död och själen blev tagen till Vaikuntha, (Vishnus himmel) där Gud Vishnu fanns omringad av lärjungar och andra gudar med vaishnavitiska märken på pannan. Vishnu sade, "Denna gosse skulle bli hämtad hit klockan två i morgon. Varför har han blivit hämtad nu? Ynglingen vaknade upp och berättade om sin upplevelse. Nästa dag klockan två avled han.

En dam från Marathi som varit på besök var på gränsen till tårar då hon tog avsked. Hon frågade: Jag vet att mukti är omöjlig i ett liv. Man kan jag inte få frid i sinnet i detta liv?

Mästaren såg på henne mycket vänligt och sade mjukt småleende: Livet och allting annat är endast i *Brahman. Brahman* är här och nu. Forska!

F: Sedan många år tillbaka övar jag meditation. Ändå är mitt sinne inte stadigt och det går inte att meditera.

Mästaren så stadigt på henne igen och sade: "Gör det nu och allt skall bli bra."

Sri Bhagavan sade: *Dhyana* (meditation) betyder kamp. Så fort ni börjar meditera kommer andra tankar att samlas och försöker förinta den ena tanken som ni försöker hålla fast vid. Den goda tanken måste småningom få styrka genom upprepad övning. Efter att ha blivit stark kommer de andra tankarna att drivas på flykten. Frid i sinnet fås till stånd genom *dhyana* allena.

Asanas (ställningar) hjälper *pranayama* (andningskontroll) som hjälper *dhyana* i sin tur. Då *dhyana* är väl grundad kan den inte ges upp. Den pågår automatiskt även då ni är upptagen av arbete eller annat. Den fortsätter även i sömnen. *Dhyana* måste bli så djuprotad att den blir naturlig för en. Den är den mest ef-

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

fektiva av alla övningar. Ingenting annat är så bra som *dhyana.*

F: Hur skall sinnet göras starkt?

M: Det blir starkt genom *satsanga* (samvaro med de visa).

Mr. Cohen, en lärjunge frågade om en teosofisk bok, där författaren sade sig ingå i *Nirvana* varje natt och samtidigt se sin mästare och andra teosofiska mästare som ljus. Han frågade hur det kunde vara möjligt då *Nirvana* är det samma som rent medvetande som Varelse.

M: *Nirvana* är fulländning. I det fulländade tillståndet finns det varken subjekt eller objekt, ingenting att se, att känna, att veta[1]. Att se och veta är en sinnesfunktion. I Nirvana finns ingenting annat än det lycksaliga rena medvetandet "Jag är".

F: Hur kan en prominent teosofisk ledare prisa ovannämnda författare för hans beskrivning och varför är Teosofiska Samfundet så besatt av "tjänandets" idé?

M: Nå ja, Teosofin och andra liknande rörelser är goda såtillvida som de gör en osjälvisk och förbereder en för den högsta sanningen.

F: Men efter hur länge, och varför skall man hålla sig till vetskapen om det relativa om man är färdig för det Absoluta?

M: Allting händer när tiden är mogen. Den som är redo för den absoluta vetenskapen kommer få höra om den på något sätt och följa den. Han kommer att fatta att *Atmavidya* (självkunskap) är det högsta och även slutet på vägen.

Fråga: Vilket är det Själv-förverkligande vilket borttar allt missnöje? Jag är i världen och det finns krig i den. Kan Självförverkligandet göra slut på krigen.

M: Är ni i världen? Eller är världen i er?

F: Jag förstår inte. Världen är naturligtvis omkring mig.

M: Ni talar om världen och händelserna i den. De är bara idéer i sinnet. Sinnet är inuti er. Och därför är världen inuti er.

---

1 "Ovetandet är din första dygd och din förnämsta handling... Det minsta skapade beläte som tar plats i dig är lika stort som Gud. Varför? Det utesluter hela Gud. Så fort bilden uppstår försvinner Gud — och så fort bilden försvinner kommer Gud (i vårt medvetande). Då vi ser Gud uti Hans Ljus sker det i ensamhet, fritt från det minsta intrång eller sediment av de skapade tingen. Då har vi omedelbar kunskap om det eviga livet... Själen är helt allena mottaglig... Gudomligheten flödar uti sig Själv. Genom renhet har själen upptäckt sin förmåga." — Meister Eckhardt i "Sayings".

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

F: Jag förstår inte. Även om jag inte tänker på världen är den där ändå.

M: Menar ni att världen är skild från sinnet och att den kan existera i frånvaron av sinnet?

F: Ja.

M: Existerar världen i er djupa sömn?

F: Ja det gör den.

M: Ser ni den i er sömn?

F: Nej men andra som är vakna ser den.

M: Är ni varse det i er sömn? Eller blir ni varse om andras vetskap nu (i vaket tillstånd)?

F: I mitt vakna tillstånd.

M: Alltså talar ni om vetskapen i det vakna och inte sömntillståndets erfarenhet. Världens existens i ert vakna och drömtillstånd erkännes för att de är sinnets produkter. Sinnet är indraget i sömnen och världen är i ett frö-tillstånd. Den blir återigen manifesterad då ni vaknar upp. Egot framkommer, identifierar sig med kroppen och ser världen. Så världen är en mental skapelse.

F: Hur är det möjligt?

M: Skapar ni inte en värld i drömmen? Det vakna tillståndet är också en långt utdragen dröm. Det måste finnas en som ser bakom det vakna- och drömtillståndets erfarenheter. Vem är denna som ser? Är det kroppen?

F: Det kan inte vara det.

M: Är det sinnet?

F: Det måste vara så.

M: Men ni finns i frånvaron av sinnet.

F: Hur?

M: I djup sömn.

F: Jag vet inte om jag finns då.

M: Om ni finns då hur skulle ni minnas gårdagens erfarenheter? Kan det finnas avbrott i jagets kontinuitet?

F: Kanske.

M: Om så vore skulle en Jonson vakna upp som en Benson. Hur kan individens identitet fastställas i så fall?

F: Jag vet inte.

M: Om detta argument inte är klart, följ då en annan linje. Ni sov och säger "Jag sov gott, jag känner mig styrkt efter söm-

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

nen." Således var sömn er erfarenhet. Den som erfar det identifierar sig nu med "jaget" i den talande. Så detta "jag" måste ha funnits även i sömn.

F: Ja.

M: 'Jag' fanns alltså i sömnen. Om världen fanns där, sade den att den existerade?

F: Nej men världen berättar om sin existens nu. Även om jag förnekar dess existens kan jag slå min fot mot en sten och det smärtar den. Smärtan bevisar stenens existens och sålunda världens existens.

M: Alldeles riktigt. Stenen stöter foten. Säger foten att stenen finns?

F: Nej, jag.

M: Vem är detta "jag"? Det kan inte vara kroppen eller sinnet som vi redan sett. Detta "jag" är den som erfar det vakna, dröm- och sömntillståndet. De tre tillstånden är förändringat vilka inte angår individen. Erfarenheterna är som bilder vilka passerar över duken på biograf. Bilderna uppstår och försvinner utan att de inverkar på duken. Likaså alternerar de tre tillstånden med varandra, lämnande Självet oberört. Det vakna tillståndet och drömmen är sinnets skapelser. Självet täcker dem alla. Att veta att Självet förblir lyckligt i sin egen fullkomning är Självförverkligandet.

F: Den förverkligande varelsen vet alltså liksom en annan mänska att krig pågår i världen.

M: Ja.

F: Hur kan han då vara lycklig?

M: Berörs bioduken av en scen med eld som brinner eller vatten som översvämmar? Likaså är det med Självet. Det förklarades åt er att Självet täcker hela universum och transcenderar det. Världen kan inte finnas skilt från Självet.

Idén att jag är kroppen eller sinnet är så djupt rotad att man inte ens kan överkomma den fast man blir överbevisad. Man erfar en dröm och vet att den är overklig då man vaknar. Det vakna tillståndet är overkligt i de andra tillstånden. Varje tillstånd motsäger de andra. De är därför endast förändringar som tar plats i den som ser, eller fenomen vilka uppenbarar sig i Självet, vilket självt är oavbrutet och förblir oberörd av dessa.

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

Liksom dessa tillstånd är fenomen, är även födelse, tillväxt och död fenomen uti Självet, vilket fortfar att vara obrutet och oberoende. Födelse och död är endast idéer. De hänför sig till kroppen och sinnet. Självet existerade före kroppens, födelse och kommer att förbli efter dess död. Rädslan för döden är kroppens. Sådan rädsla beror på okunnighet. Förverkligandet betyder sann Vetskap av Självets Fullkomlighet och Odödlighet.

Ge upp alla handlingar utförda på grund av fästnad till kroppen och sträva oavbruten för frälsning från okunnighetens slaveri.

Den som glömmer sin rätta natur och misstar denna kropp för Självet och omhuldar den blir därmed mördaren av Självet. Kroppen är åstadkommen genom ens egna tidigare handlingar med den grova materien. Sålunda blir den en vistelseort för egots njutningar. Om man med stort besvär erhållit den sällsynta mänskliga kroppen (vilken är nödvändig för förverkligandet) med dess möjligheter att fatta skrifterna och man ändå på grund av fästnad till själlösa ting inte försöker nå det oberörda tillståndet av frälsning, vilket är ens rätta tillstånd, då är man verkligen en dumbom som begår självmord.

Den som missuppfattar denna avföringsproducerande kropp för Självet är uslare än en som är född till svin och förtär avföring.

(På tal om att fira sin födelsedag) På sin födelsedag borde man åtminstone sörja sin födelse till *Samsara* (världscykeln). Att celebrera och glädjas åt den är som att dekorera och glädjas åt ett lik. Att söka sitt Själv och försänka sig i Självet, det är visdom.

Vänd alla tankeformar inåt. Liksom vattenväxter vilka även om de tas bort, igen växer och täcker vattenytan, så sker det även om mänskan är utåtriktad, även om han vore upplyst. Om *Maya* igen börjar täcka honom blir han vilseförd på otaliga sätt genom det förvridna intellektet. Det beror på ovaksamhet att man glömmer sitt rätta tillstånd och att man riktar sig utåt mot sin-

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

nesobjekten. Det är som en man vilseförd och dominerad av en falsk kvinna som han blivit förälskad i. Då det sker kommer ens medvetande att glida från målet och gå in i de yttre förmålen.[1] Samt studsa från ett till ett annat som en boll vilken hoppar nedför trapporna. Medvetandet kommer att börja anse yttre upplevelser som goda och sedan vill det njuta dem. Detta å sin sida förstör ens förblivande i Självet varpå man sjunker till djup därifrån man inte mer kan resa sig.

Det är *Mayas* projekterande kraft som tillsammans med dess förmåga att dölja förenar själen med egot, vilket är illusionens upphov. Om den beslöjande kraften blir tillintetgjord kommer Självet att skina av sig självt.

SAMMANFATTNING.

Den Högsta Varelsen, den ena orsaken till universum manifesterar sig som många, vilka inte existerar skilt från Honom.

Alla tvister angående manifestationen kan endast uppstå så länge egot finns. Att förstöra egot och VARA som Självet är den fulländaden insikten.

Världen är i själva verket synonymt med sinnet.

Emedan det är vetskapen som illuminerar världen, är det förra det som ligger bakom det senare. Endast den Vetskap som är för alltid och oföränderligt är verklig.

Tillbedjan av namn och form är endast ett sätt att förverkliga ens identitet med det Namnlösa och Formlösa.

Endast den som har förverkligat Självet i Hjärtat känner sanningen. Då han har transcenderat dualismen är han aldrig förvirrad.

Själv-kunskap, i vilket både vetskap och fenomen faller bort är den enda Sanna Vetskapen ty Självet är alltings ursprung. Att veta allt annat utom Den Som Vet är endast okunnighet.

Då Självet är ett och universellt, är vetskap om motsatser-

---

1 "Den som beaktar formen vilar i formen och felande att uppnå målet flyr han från Väsendet. Men han som har funnit essensen drar bort sin blick från alla skapade ting och uti fullständig förintelse, seende endast det ALLT-ENA-skyndar han mot det eviga livets Fullhet." — Ur Kashful-Mahjub av sufisten Abul Hasan al Jullabi al Hujwiri av Ghanza, 1071.

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

na endast okunnighet vilken (även den) inte är skild från Självet.

Det oföränderliga oändliga Självet transcenderar tid och rum vilka är relativa till kroppen och sinnet.

För den okunnige är "Jag" självet som är begränsat till kroppen: för den vise är "Jag" det oändliga Självet.

Den vise som har förverkligat Självet transcenderar både fri vilja och öde, vilka endast berör de okunniga.

Gud är ingen annan än Självet. Att se Självet efter att ha förintat egot är att se Gud, allt annat är sinnets visioner.

Självet är ett och det samma som Herren. För att kunna se Självet eller Gud måste egot bli förtärt genom att offras åt Den Högste.

Herren skiner såsom sinnets ursprung. Att vända sinnet inåt mot detta Ursprung och orubbligt förbliva där är det enda sättet att finna Herren..

Sök inuti "jagets" ursprung, vilket inte tillhör kroppen utan genom vilken alla ting uppstår.

Med andning och tal behärskad och med koncentrerat sinne skall man dyka djupt inuti och finna Ursprunget, varifrån uppstår "Jag".

Om man anser sig vara *karta* (den som handlar) måste man även skörda frukterna av ens trefaldiga *karma.* När egot är krossat genom Själv-forskning finns det varken den som handlar eller *karma* mera. Endast det föralltid-närvarande tillståndet av Frigörelse kvarblir.

Redan *darshan* (åsynen av den helige) borttar alla plågor och allt ont.

Till synes aktiv är den Vise inte engagerad i någon handling. Tillsynes overksam är ajnanin (den ovise) i verkligheten en som handlar.

Då *Jnanin* har transcenderat de tre tillstånden, bidar han endast så som rent Medvetande, oberörd av kroppens dispositioner och sinnets.

För den som praktiserar Yoga är akademisk lärdom lika hindrande som fästnad för familjen är för familjemedlemmen.

Enbart akademisk lärdom reducerar en till en upprepande maskin om man inte försöker transcendera *karma.*

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

De som inte är lärda är besparade månget ont vilket de lärda faller offer för.

Då man uppnått Den Fulländade Varelsens stadium vilket sannerligen är Lycksaligheten, det obeskrivliga Absoluta Självet återstår ingenting mera att förverkliga.

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

SRI YUKTESWAR GIRI

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

Sri Yukteswar Giri

Den Evige Fadern Gud *(Parambrahman)* är den enda verkliga Substansen, *Sat* och är allt i allt i universum.

Människans sinnesobjekt — ljud, känsla, syn, smak och lukt är delar av den synliga världen, och är blott egenskaper. Då människan identifierar sig med den materiella kroppen bestående av ovannämda egenskaper uppfattar hon genom sina ofullständiga organ endast dessa egenskaper men inte substansen till vilka dessa egenskaper hör. Gud den Eviga Fadern, den enda substansen i universum är därför inte fattbar för den materiella världens människa ifall hon inte blir gudomlig genom att lyfta sitt själv ovanför denna skapelse av mörker*(Maya)*. Se Hebréerna. XI. 1 och Joh. VIII. 29.

"Men tron är en fast tillförsikt om det som man hoppas, en övertygelse om ting som man inte ser."

"Då sade Jesus: "När I haven upphöjt Människosonen[1] då skolen I förstå att jag är den jag är och att jag icke gör något av mig själv utan talar detta såsom Fadern har lärt mig."

Den Allsmäktiga Kraften, *Shakti* eller med andra ord den eviga glädjen *Ananda* vilken ger upphov till denna värld och den allestädesnärvarande känslan *Chit* vilken gör denna värld medveten, demonstrerar Naturen, *Prakriti* som är av Gud, Fadern. Eftersom människan är gjord till Guds likhet (beläte) kan hon då hon riktar sin uppmärksamhet inåt uppfatta nämnda kraft och känsla, vilka är hennes Självs egenskaper. Se I Mosebok 27.

"Och Gud skapade människan till sitt eget beläte, till Guds beläte skapade han honom."

Den allsmäktiga Makten är en vibration som uppträder som ett särskilt ljud, Ordet, *Amen, Aum, Om.* I dess olika aspekter

1 Ahamkar = Egot.

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

framför *Om* föränderlighetens idé, vilken är tiden, *Kal* uti det för alltid oföränderliga och åtskillnadens idé, rummet, *Desh* uti det för alltid oskiljbara. Den därav åtföljande effekten är idén om partiklarna — de oräkneliga atomerna, *patra* eller *anu*. Dessa fyra, Ordet, Tiden, Rummet, Atomen är därför ett och det samma och till sin substans ingenting annat än idéer.

Denna manifestation av Ordet som blir kött är det yttre materialet som skapar denna synliga värld. Ordet Amen, (*Aum, Om*) är manifestationen av den Allsmäktiga Faderns Natur eller Hans Eget Själv, och är oskiljaktlig från, och ingenting annat än Gud Själv, såsom den brännande förmågan är oskiljaktlig från och ingenting annat än elden själv. Se Joh Upp. III. 14 och Joh. I. 1, 3, 14.

"Så säger han som är Amen, det trovärdiga och sannfärdiga vittnet, begynnelsen till Guds skapelse."

"I begynnelsen var Ordet och Ordet var hos Gud och Ordet var Gud."

"Genom det har allt blivit till och utan det har intet blivit till som är till... och Ordet vart kött och tog sin boning bland oss..."

De atomer vilka både inuti och utanför representerar de förutnämnda idéerna (Ordet, Tiden, Rummet, Atomen) är 'Andens Troner'. Skaparen som lyser på dem skapar detta universum. De kallas kollektivt för *Maya*, mörkret, då åstadkommer att det andliga ljuset inte kan fattas. Var och en av dem kallas skilt för *Avidya*, okunnighet, eftersom den gör en människa okunnig även om hennes eget själv. Därför kallas dessa fyra idéer vilka ger upphov till missuppfattning för lika många 'vilddjur' i Bibeln. Så länge människan identifierar sig själv med sin materiella kropp är hon i en mycket underlägsen ställning i jämförelse med de ursprungliga fyrafaldiga atomerna (idéerna) och undgår därför naturligtvis att fatta densamma. Men då hon upphöjer sig själv till deras nivå fattar hon inte endast dessa atomer utan även hela skapelsen, både den omanifesterade och den manifesterade ("framtill och baktill"). Se Joh. upp. IV. 6.

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

"Och runtomkring tronen stodo fyra väsenden .. och de voro fullsatta med ögon framtill och baktill."

Manifestationen av *Premabijam Chit,* den Allvetande Kärleken vilken attraherar, är det Allesstädesnärvarande Livet, Den Helige Ande, *Kutastha Chaitanya* eller *Purushottama* vilken skiner uppå mörkret *Maya* för att dra till sig dess delar mot det gudomliga. Men *Maya,* mörkret eller dess individuella delar *Avidya,* okunnigheten, som varande motståndet eller repulsionen själv, kan inte mottaga eller uppfatta det andliga ljuset utan avvisar det. Denna Heliga Ande vilken är den Evige Faderns manifestation i naturen är ingenting annat än Gud Själv och därför kallas dessa reflexer av de andliga strålarna Guds Söner,[1] *Avaschaytanya* eller *Purusha.* Se Joh. I. 4, 5, 11.

"I det var liv och livet var människornas ljus."

"Och ljuset lyser i mörkret och mörkret har icke fått makt därmed."

"Han kom till sitt eget och hans egna togo icke emot honom."

Denna *Avidya,* okunnigheten förandligas under inflytande av dem universella kärleken *Chit* eller den Heliga Ande och besitter då känslans förmåga som kallas *Mahat,* Hjärtat eller *Chitta.* Varande sådan uppstår idén om självets skilda existens uti det vilket kallas *Ahamkar,* egot — människosonen. Sålunda magnetiserad uppstår två poler, en som attraherar den mot den Verkliga Substansen *Sat* och den andra som repellerar den från densamma. Den förra polen kallas *Sattwa* eller *Buddhi,* intelligens och den senare vilken är repulsionens partikel kallas *Manas* sinnet, vilket skapar njutningens värld.

De fem elementen och de femton attributen tillsammans med *Manas* sinnet, *Buddhi* — intelligensen, *Chitta* — hjärtat och *Ahamkar* — egot utgör tillsammans de tjugofyra kosmiska principerna eller "äldste" vilka är nämnda i Bibeln. Se Joh. Upp. IV. 4.

"Och jag såg tjugofyra andra troner och på tronerna sutto

1 I Lukas 20, 36 talas även om guds söner.

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

tjugofyra äldste klädda i vita kläder med gyllene kransar på sina huvuden."

Dessa tjugofyra principer vilka omfatta mörkrets skapelse, *Maya,* är ingenting annat än utvecklad okunnighet, *Avidya* och denna okunnighet har ingen verklig existens utan är ett spel av idéer uppå Den Eviga Substansen, Gud Fadern, *(Brahman).*

Det finns fem hjärtats (sinnets) tillstånd: mörkt, framdrivande, stadigt, hängivet och rent. Dessa tillstånd klassifierar människan och bestämmer hennes evolutionära status.

I det mörka tillståndet missuppfattar människan, och tror att denna den grövre materiens skapalse är den enda verkliga substansen som finns och att ingenting annat existerar. Det är emellertid motsatt det verkliga förhållandet och ingenting annat än effekten av *Avidya,* okunnighet. I detta tillstånd kallas människan *Sudra,* eller tillhörande den tjänande klassen och hans naturliga plikt är då att tjäna människor av en högre klass för att genom deras sällskap förbereda sitt hjärta att uppnå ett högre tillstånd. Detta människans tillstånd kallas *Kali,* och när människan generellt sett befinner sig i detta tillstånd i något solsystem och är berövad förmågan att (för den perioden) stiga över detsamma tillståndet, säges hela detta system vara i *Kali-Yuga,* den mörka tidsåldern.

Då människan blir något upplyst jämför hon sin erfarenhet av den materiella skapelse, vilken hon fått i det vakna tillståndet med sin erfarenhet i drömmen och fattar att den senare är snarare idémässig, samt börjar därefter betvivla den förras verkliga existens. Hennes hjärta driver henne att lära känna universums sanna natur och hon börjar söka klarhet på sina tvivelsmål. Sålunda söker hon vittnesmål för att veta vad som är sant. I detta tillstånd kallas människan *Kshattriya* — och hör till en av militärklasserna. Att kämpa blir hennes naturliga plikt genom vilken hon får insikt uti skapelsens natur och får verklig vetskap om den. Detta Kshattriya-stadium hos människan kallas *Sandhistal,* platsen mellan det högre och lägre. I ett sådant tillstånd då hon ivrigt önskar få verklig vetskap behöver hon hjälp av någon annan. Hon söker sällskap med sådana vilka undanröjer svårigheterna samt

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

ger frid och det uppstår ömsesidig kärlek, vilken är den förnämsta egenskapen för den som vill uppnå frälsning. Hon undviker allt som kan ha motsatt effekt och studerar även skrifterna vetenskapligt. Sålunda blir människan i stånd att fatta vad sann tro är om han är lycklig att erhålla stöd och sällskap av någon som erbjuder sig att bli andlig lärare, *Sat Guru,* frälsare, och han uppfattar då de gudomliga varelsernas verkliga ställning.

Genom att tillitsfullt följa de heliga lärorna lär han sig att koncentrera sinnet och leda sinnesorganen till deras gemensamma centrum och ursprung, *Sushumnadwar,* dörren till den inre sfären där han kan urskilja den lysande kroppen, *Johannes* eller *Radha* och hör det heliga ljudet Amen, *(Aum) OM* såsom en ström eller flod, och blivande upptagen i den vänder han om (omvänder sig) till sin Gudom, Den Evige Fadern, gående tillbaka genom de olika sfärerna uti skapelsen, *Lokas.* Se Joh. Upp. III. 14,20 och Joh. I. 6, 8, 23.

"Så säger han som är Amen, det sanna och trovärdiga vittnet, begynnelsen till Guds skapelse." "Se jag står för dörren och klappar: om någon lyssnar till min röst och upplåter dörren skall jag gå in till honom och hålla måltid med honom och han med mig."

"En man uppträdde sänd av Gud: hans namn var Johannes." "Icke var han ljuset men han skulle vittna om ljuset." "Han sade; jag är rösten av en som ropar i öknen: jämnen vägen för Herren."

Liksom Gud skapade människan till sin avbild, likaså är människans kropp som en avbild av universum. Den materiella kroppen har även sju kraftcentrum inuti vilka kallas *Patals* (Chakras). Då människan vänder sig mot sitt Själv och framskrider på rätt sätt uppfattar hon det andliga ljuset uti dessa platser, vilka omtalas i Bibeln som lika många församlingar. Ljusen inuti dem liknande stjärnor är som lika många änglar. Se Joh. Upp. I. 12, 13, 16, 20.

"Och jag vände mig om för att se vad det var för en röst och fick se sju gyllene ljusstakar... och mitt ibland ljusstakarna något som liknade en människoson... ..och han hade i sin högra hand sju stjärnor... ..och de sju stjärnorna äro de sju församlingarnas änglar och de sju ljusstakarna äro de sju församlingarna.."

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

DE SJU LOKAS

På vägen till gudomlighet finns det sju sfärer eller grader av skapelsen som av orientaliska siare kallade *Swargas* eller *Lokas*. De är; *Bhu-Loka*, den grova materiens sfär; *Bhûba-Loka*, den fina materiens eller de elektriska attributens sfär; *Swa-Loka*, de magnetiska polernas och aurans eller elektricitetens sfär; *Maha-Loka*, magnetens, atomens sfär; *Jnana-Loka*, den andliga *återspeglingens* sfär, Guds Son; *Tapa-Loka* den Heliga Andes sfär, den universella Anden; och *Satya-Loka* Guds sfär, den Evige substansen *Sat*.

Av dessa sju sfärer innefattar de tre första, *Bhu-Loka*, *Bhuba-Loka* och *Swa-Loka* den materiella skapelsen, mörkrets kungadöme, *Maya*. De sistnämnda tre, *Jnana-Loka*, *Tapa-Loka* och *Satya-Loka* omfattar den andliga skapelsen, Ljusets kungadöme och *Maha-Loka* som är i mitten säges vara dörren mellan dessa två, den andliga och den materiella skapelsen och kallas *Dasamadwar*, den tionde dörren eller *Brahmarandra*, vägen till Gudomlighet.

Då människan är döpt (i inre bemärkelse) och börjar vända om tillbaka mot den Evige Fadern drar hon bort sitt själv från den grova materiens värld, *Bhu-Loka* och inträder i den fina materiens värld *Bhuba-Loka* och säges därvid höra till den två-gånger födda klassen, *Dwija*. I detta tillstånd uppfattar hon sin innevarande elektricitet, vilken är den andra finare delen av skapelsen. Hon fattar att den yttre skapelsen är ingenting annat än en förening mellan hans finare inre sinnesobjekt med hans fem sinnesorgan genom hans fem handlingsorgan. Detta stadium av människan kallas *Dwapara* och då det blir människornas generella tillstånd i något solsystem säges hela systemet vara i *Dwapara-Yuga*. I detta tillstånd är hjärtat stadigt.

Om människan fortsätter i detta döpta tillstånd och kvarblir i den heliga strömmen uppnår hon småningom ett angenämt stadium där hans hjärta helt och hållet överger idéerna om den yttre världen och är hängiven den inre. I detta tillstånd då hon dragit sitt själv från *Bhuba-Loka* kommer hon till *Swa-Loka*, de magnetiska attributens elektricitens och polernas värld. Hon kan då fatta *Chitta*, hjärtat, den tredje magnetiska delen av skapelsen, vilken är den förandligade atomen, *Avidya* eller okunnigheten som är en del av *Maya*. Då hon fattar denna *Chitta* blir hon

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

i stånd att fatta hela mörkret Maya självt av vilket Chitta är en del och fattar likaså hela skapelsen. Människan säges då höra till *Bipra* eller den nästan fullständiga klassen. Detta tillstånd av människans existens kallas *Treta* och då det är den generella nivån i något solsystem säges hela detta system vara i *Treta-Yuga.*

Då människan som vänder om lyfter sig till *Maha-Loka,* magnetens region är all hans okunnighet tillbakadragen och hans hjärta blir i ett tillstånd av renhet, tomt på alla yttre idéer. Hon är då i stånd att uppfatta det andliga ljuset, *Brahman* den verkliga substansen i universum vilken är den sista och eviga delen av skapelsen. I detta stadium kallas människan *Brahman* eller tillhörande den andliga klassen. Detta tillstånd kallas *Satya* och då det är det generella tillståndet i något solsystem säges detta system vara i *Satya-Yuga.*

Då hjärtat på detta sätt blir renat återspeglar det inte mera, utan undfår andligt ljus, Guds Son och blir sålunda smord eller helgad av Anden samt blir Kristus, Frälsare. Detta är den enda vägen genom vilken människan som blir döpt eller absorberad i Anden, kan stiga över mörkrets skapelse, *Maya* och inträda uti *Jnana-Loka,* Guds Kungadöme vilket är Ljusets skapelse. I detta tillstånd kallas människan *Jivan Mukta Sannyasi,*[1] liksom t.ex. Herren Jesus av Nazaret. Se Joh. III. 5 och XIV. 6.

"Sannerligen, sannerligen säger jag dig: Om en människa icke bliver född av vatten och ande så kan hon icke komma in i Guds rike." "Jesus sade till honom: Jag är vägen och sanningen och livet, ingen kommer till Fadern utom genom mig."

I detta tillstånd fattar människan att hon ingenting annat är än en efemär idé vilande på ett fragment av den universella Guds Heliga Ande, den Eviga Fadern och uppfattande det sanna dyrkandet offrar hon sitt själv vid den Helige Ande, Guds altar d.v.s. överger den fåfänga idén om sin skilda existens och blir "död" eller upplöst i den Helige Ande. På detta sätt uppnår hon *Tapa-Loka,* den Helige Andes region.

På detta sätt blivande ett med den Helige Ande blir människan förenad med Den Evige Fadern Själv och kommer till *Satya-Loka* uti vilken hon ser att hela skapelsen är ingenting an-

1 Jiva = själ, Mukta = fri, Sannyasi = munk.

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

. Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

nat än ett idéernas spel av hennes egen natur och att ingenting i universum existerar utom hennes eget Själv. Detta stadium av förening kallas *Kaivalya,* det enda Självet. Se Joh.Upp. XIV, 13 och Joh. XVI. 28.

"Saliga äro de döda som i Herranom dö härefter."

"Jag gick ut av Fadern och kom i världen; åter övergiver jag världen och går till Fadern."

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi

Digitization by eGangotri and Sarayu Trust. Funding by MoE-IKS

CC0. In Public Domain. Sri Sri Anandamayee Ashram Collection, Varanasi